

Motion till riksdagen 2016/17:2102

av **Oscar Sjöstedt m.fl. (SD)**

Budgetpropositionen för 2017

1 Innehåll

1	Innehåll.....	1
2	Förslag till riksdagsbeslut	7
3	Integration	7
3.1	En kultur som enar	8
3.1.1	Hela Sverige – kultur som räknas.....	9
3.1.2	Kulturlots och Sverigecenter.....	10
3.1.3	Sverigesamlingen – historisk förankring ger stabilitet för morgondagen...11	
3.1.4	Civilsamhället – ideell kraft ger socialt kapital	14
3.1.5	Bättre villkor för dagens kulturarbetare	16
3.1.6	Tillgängligt kulturarv – delaktighet och livskvalitet.....	16
3.1.7	Svenskt stöd till Internationella samiska filminstitutet	17
3.1.8	Kulturell och mänsklig hänsyn i dagens och morgondagens sambälgbyggnad.....	17
3.2	Trygghet.....	18
3.2.1	Straffskärpning för attacker mot blåljusverksamhet	18
3.2.2	Återta samhällets förlorade områden.....	19
3.2.3	Stor satsning på Polismyndigheten.....	19
3.3	Utbildning för framtiden	21
3.3.1	Ny förberedelseskola för nyanlända ungdomar	22
3.3.2	Karriärtjänster för lärare	23
3.3.3	Bättre utbildningsmiljö	24
3.3.4	Teknisk gymnasiekompetens behövs	24
3.3.5	Myndigheten för yrkeshögskolan	25
3.3.6	Lärlingssystem i världsklass.....	26
3.4	En modern arbetsmarknadspolitik.....	27

3.4.1	Renodla och öppna upp Arbetsförmedlingen	28
3.4.2	Trygghet och rörlighet på arbetsmarknaden.....	31
3.4.3	Småföretagare.....	33
3.4.4	Låga skatter på låga inkomster.....	34
3.4.5	Offentliga jobb	35
3.4.6	Försvarsmakten och värnpliktiga	37
3.4.7	Samhall och funktionsnedsattas arbetsvillkor	37
3.4.8	Tabell för sysselsättning.....	38
4	Invandring och flyktinghjälp.....	38
4.1	Bistånd som gör nytta – med de mest utsatta i fokus	38
4.2	Humanitärt bistånd – flyktinghjälp	39
4.3	Industrialiseringsstöd	39
4.4	Utvärdering och effektivitet	40
4.5	Asylinvandring.....	40
4.6	Anhöriginvandring	41
4.7	Migration och terrorhot	42
4.8	Transitcentrum och slutna boenden.....	42
4.9	Ensamkommande asylsökande ungdomar	42
4.10	Välfungerande mottagande.....	43
4.11	Effektiv verkställighet av Migrationsverkets beslut.....	44
4.12	Färre incitament för tillståndslösa invandrare	44
4.13	Modernisering av asylrätten	45
4.14	Arbetskraftsinvandring	45
4.15	Fri rörlighet inom EES	46
5	Vård och omsorg.....	47
5.1	Sjukvård	47
5.1.1	Vårdplatser.....	49
5.1.2	Stimulansbidrag till personer från 85 år och äldre i slutenvården	49
5.1.3	Obligatorisk hälsokontroll av nyanlända	50
5.1.4	Palliativ vård	50
5.1.5	Terminal sedering	51
5.1.6	Medicinsk vårdgaranti	51
5.1.7	Övriga prioriteringar	51
5.2	Äldreomsorg.....	52
5.2.1	Matlyft.....	52
5.2.2	Trygghetsboenden och särskilda boenden.....	52
5.2.3	Kategori-boenden.....	53
5.2.4	Stöd till anhörigvårdare	53

5.2.5	Sociala aktiviteter	53
5.2.6	Övriga prioriteringar.....	53
5.3	Ekonomisk trygghet för äldre.....	53
5.3.1	Höjd garantipension	53
5.3.2	Avskaffad pensionärsskatt.....	54
5.4	Övriga bidrag inom hälso- och sjukvård.....	54
5.4.1	Tandvårdsbidrag	54
5.4.2	Glasögonbidrag för barn och ungdomar.....	54
5.5	Utsatta familjer och barn	55
5.5.1	Bekämpa missbruket	55
5.5.2	Psykisk ohälsa	55
6	Industrilandet Sverige	55
6.1	Staten och kapitalet	55
6.1.1	Industrin genererar arbetstillfällen	56
6.1.2	En grund för välfärden.....	56
6.1.3	Kompetens framför allt.....	56
6.1.4	Marknaden utser vinnarna	56
6.1.5	Stolta men inte nöjda	56
6.2	Högre utbildning	57
6.2.1	Effektivisering av högskoleväsendet	57
6.2.2	Forskning.....	58
6.2.3	Forskningsinitiativ – för ökad kvalitet	58
6.3	Energi för Sverige	58
6.3.1	Vi måste ha baskraft	58
6.3.2	Bevara och utveckla kärnkraften.....	59
6.3.3	Energiforskning.....	59
6.3.4	Nej till utbyggnad av subventionerad vindkraft.....	59
6.3.5	Fjärde generationens kärnkraft.....	59
6.3.6	Vätgasstrategi.....	60
6.4	Sverige äger.....	60
6.4.1	Vidareutveckla investeraravdraget	60
6.5	Utbilda för industrins behov.....	61
7	Landsbygd och miljö.....	61
7.1	Livsmedelsförsörjning och kulturlandskap	61
7.2	Skogspolitik.....	62
7.3	Klimatpolitik	62
7.4	Sverigedemokratisk miljöpolitik	63
8	Bostäder	63

8.1	Inledning.....	63
8.2	Bostadspolitisk vision	64
8.2.1	Orsak till bostadsbristen.....	64
8.3	Konsekvenser av bostadsbristen.....	64
8.3.1	Studentbostäder.....	65
8.4	Hur löser vi bostadsbristen?	66
8.4.1	Framförhållning befolkningsökning	66
8.5	Integration på bostadsområdet	67
8.6	Stärkt krav på byggande.....	67
8.7	Plan- och bygglagen behöver förenklas och förtydligas	68
8.8	Ökad konkurrens och finansiering på byggmarknaden.....	68
8.9	Gemensamma byggregler i hela Norden.....	68
8.10	Regional bostadsplanering.....	68
8.11	Bostadsfinansiering	68
8.12	Ägarlägenheter – hyrköpssystem.....	69
8.13	Fler studentbostäder.....	69
8.14	Höjt bostadsbidrag.....	70
8.15	Lantmäteriet.....	70
9	Infrastruktur och transporter	70
9.1	Rätt kurs för sjöfarten.....	70
9.1.1	Statlig finansiering av isbrytning	70
9.1.2	Avskaffad farledsavgift för kryssningsfartyg som tömmer sin latrin i hamnen.....	70
9.1.3	Upprustning av Göta älv	71
9.1.4	Hamnar	71
9.2	Med flyget lyfter Sverige	71
9.2.1	Nej till flygskatt	72
9.2.2	Bevara Bromma flygplats.....	72
9.3	Stärk svensk åkerinäring	72
9.3.1	Koll på vägarna	73
9.3.2	Nej till kilometerskatt.....	73
9.3.3	Tyngre lastbilar	74
9.4	En järnväg som sparat ur	74
9.4.1	Ett tillförlitligt kontaktledningssystem	74
9.4.2	Rätt signalsystem på rätt plats.....	74
9.5	Marknadspott.....	74
10	Ett existensförsvar för Sverige.....	75
10.1	Återinförd värnpliktsutbildning.....	75

10.1.1	Utbildningsomgångarna.....	75
10.1.2	Sekundära effekter av värnplikten.....	75
10.2	Ett militärt försvar för hela Sverige.....	75
10.2.1	Ökat antal brigader.....	75
10.2.2	Basbataljonerna utökas, strilbataljoner och strategisk reserv skapas.....	76
10.2.3	Ett modernt luftförsvar med tio Gripendivisioner.....	76
10.3	Nya viktiga materielsystem.....	76
10.3.1	Modernt långräckviddigt luftvärn.....	76
10.3.2	Marinen.....	76
10.4	Ett nytt civilt försvar.....	76
10.4.1	Civila försvaret.....	76
10.4.2	Ekonomiskt försvar.....	77
10.5	Totalförsvaret.....	77
10.5.1	Kustbevakningen.....	77
10.5.2	Försvarets stödresurser.....	77
10.5.3	Frivilligorganisationerna.....	77
11	Skatter.....	77
11.1	Sänkta inkomstskatter.....	77
11.2	Kemikalieskatt.....	78
11.3	Mindre pengar till biodrivmedel.....	78
11.4	Bensinskatt.....	79
11.5	Avskaffad pensionärsskatt.....	79
12	Tabeller per utgiftsområde.....	80
12.1	Utgiftsramar per utgiftsområde.....	80
12.1.1	Utgiftsområde 1 Rikets styrelse.....	80
12.1.2	Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning.....	80
12.1.3	Utgiftsområde 3 Skatt, tull och exekution.....	80
12.1.4	Utgiftsområde 4 Rättsväsendet.....	80
12.1.5	Utgiftsområde 5 Internationell samverkan.....	81
12.1.6	Utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap.....	81
12.1.7	Utgiftsområde 7 Internationellt bistånd.....	81
12.1.8	Utgiftsområde 8 Migration.....	81
12.1.9	Utgiftsområde 9 Hälsovård, sjukvård och social omsorg.....	82
12.1.10	Utgiftsområde 10 Ekonomisk trygghet vid sjukdom och funktionsnedsättning.....	82
12.1.11	Utgiftsområde 11 Ekonomisk trygghet vid ålderdom.....	82
12.1.12	Utgiftsområde 12 Ekonomisk trygghet för familjer och barn.....	82
12.1.13	Utgiftsområde 13 Integration och jämställdhet.....	83

12.1.14	Utgiftsområde 14 Arbetsmarknad och arbetsliv	83
12.1.15	Utgiftsområde 15 Studiestöd	83
12.1.16	Utgiftsområde 16 Utbildning och universitetsforskning.....	83
12.1.17	Utgiftsområde 17 Kultur, medier, trossamfund och fritid.....	85
12.1.18	Utgiftsområde 18 Samhällsplanering, bostadsförsörjning och byggande samt konsumentpolitik	87
12.1.19	Utgiftsområde 19 Regional tillväxt.....	87
12.1.20	Utgiftsområde 20 Allmän miljö- och naturvård	87
12.1.21	Utgiftsområde 21 Energi	88
12.1.22	Utgiftsområde 22 Kommunikationer	88
12.1.23	Utgiftsområde 23 Areella näringar, landsbygd och livsmedel	88
12.1.24	Utgiftsområde 24 Näringsliv	89
12.1.25	Utgiftsområde 25 Allmänna bidrag till kommuner	89
12.1.26	Utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m.	89
12.1.27	Utgiftsområde 27 Avgiften till Europeiska unionen.....	89
13	Statsbudgeten och den offentliga sektorn	90
13.1	Utgiftstak för staten.....	90
13.2	Statsbudgetens inkomster	90
13.3	Statsbudgetens saldo och statsskulden	90
13.4	Den offentliga sektorns finanser.....	91
13.5	Kommunsektorns finanser.....	91
13.6	Förslag till utgiftsramar 2017	91
13.7	Förslag till utgiftsramar 2018–2020	92
13.8	Beräkning av statsbudgetens inkomster 2017	93
13.9	Beräkning av statsbudgetens inkomster 2018–2020	95

2 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen godkänner de riktlinjer för den ekonomiska politiken och budgetpolitiken som föreslås i motionen.
2. Riksdagen fastställer utgiftstaket för staten inklusive ålderspensionssystemet vid sidan av statens budget 2017–2019 enligt förslaget i avsnitt 12.1.
3. Riksdagen godkänner beräkningen av inkomsterna i statens budget för 2017 enligt förslaget i avsnitt 12.8 och tillkännager för regeringen som sin mening att regeringen ska återkomma med lagförslag i överensstämmelse med denna beräkning.
4. Riksdagen godkänner den preliminära beräkningen av inkomster i statens budget för 2018 och 2019 enligt avsnitt 12.9 i motionen som riktlinje för regeringens budgetarbete.
5. Riksdagen beslutar om fördelning av utgifter på utgiftsområden och övriga utgifter för 2017 enligt förslaget i avsnitt 12.6 i motionen.
6. Riksdagen godkänner den preliminära fördelningen av utgifter på utgiftsområden för 2018 och 2019 enligt förslaget i avsnitt 12.7 som riktlinje för regeringens budgetarbete.

3 Integration

Sverige är i dag på många sätt ett splittrat land, där mycket fokus läggs på olika gruppindelningar snarare än på en samhällsövergripande gemenskap. En alltför omfattande invandring har omintetgjort reella möjligheter för de invandrade att möta det svenska samhället. Samtidigt har maktavande partiers politik lagt allt tyngre fokus på att inta en progressiv och normbrytande roll, där särlösningar växt fram och samhället anpassats efter propagandisters önskemål och upplevelser snarare än efter fastställda behov av förändring.

Denna kombination har på ett smärtsamt effektivt sätt brutit ner det kitt som tidigare hållit oss samman. Sverigedemokraternas politik, med sin bas i socialkonservatism och nationalism, har i stället sitt fokus på att ge ett så starkt fundament som möjligt för det svenska samhället. Vi värdesätter sammanhållande band mellan medborgarna och vi erkänner ett behov av gemenskap, för såväl den enskilde som samhället i stort. I vårt Sverige är det en självklarhet att samtliga medborgare känner delaktighet i samhället.

För detta krävs givetvis att lösningar och begränsningar motarbetas, men minst lika viktigt är att den enskilde tar till vara de möjligheter som finns. Politiken lägger grunden och skapar förutsättningar, men samhället skapas i slutändan av dess invånare. I vårt Sverige råder ingen tvekan om medborgarnas samhörighet med varandra. Till skillnad från socialismens önskan om centralstyre och liberalismens fokus på individuella val präglas samhällsbygget av den naturliga solidaritet och tillit som följer av en stark gemenskap. I vårt Sverige hör medborgarskapet samman med såväl rättigheter som plikter. Varje svensk medborgare ska känna sig säker på att få hjälp i nöd, men också vara redo att själv hjälpa i kris.

Tillsammans bidrar vi alla till de gemensamma behoven, till säkerheten, välfärden och tryggheten. I denna budgetmotion visar vi vägen dit.

I omkring fyra decennier har övriga riksdagspartier präglats av en påtagligt bristande verklighetssyn avseende effekterna av övergången från en reglerad och behovsbaserad arbetskraftsinvandring till en i princip okontrollerad asylinvandring. Inte förrän förra årets extrema siffror för asylmottagande tvingades de åtminstone delvis bemöta det faktum att det finns gränser för vad vårt samhälle mäktar med. Inte minst gäller detta mottagande av asylsökande, då det sker oförberett och där den som invandrar därmed åtminstone initialt är direkt beroende av mottagarlandets bidragsstrukturer och välfärdssystem.

I Sverige har den politik som förts dessutom uppmuntrat kvarstannande i denna beroendeställning med fler vägar in i bidragssystemen än in i samhället, vilket oundvikligen orsakat en överbelastning av systemen. Sverigedemokraterna har dock under lång tid påtalat att storleken på ett lands mottagande av nya invånare givetvis påverkar möjligheterna att ta emot dessa på ett effektivt och framför allt välkomnande sätt. Vi har då bland annat lyft upp de konkreta och direkta samband som nämns ovan och som övriga partier till sist tvingats förhålla sig till. Men vi har också påtalat det faktum att alldeles oaktat ekonomiska faktorer påverkar invandringens storlek i förhållande till mottagarlandets invånarantal också förutsättningarna för mänskliga möten, relationsbyggen och naturliga vägar in i de sociala delarna av samhället.

För att bryta upp segregationen och skapa ett integrerat, gemensamt samhälle krävs helt enkelt en invandring i tillräckligt liten skala för att låta invandrare växa in i landet.

För de invånare som följt regler och har rätt att vistas i landet ska vi föra en politik som bygger ett Sverige där gemenskapen, tilliten och lojaliteten präglar samhället. Vi stärker möjligheter för utbildning, företagande och arbete – utan särlösningar och specialvägar som bidrar till splittring. Vi tydliggör vägen in i Sverige för de personer som visar en vilja att bli en del av vårt samhälle och att göra rätt för sig. I korthet väcker vi liv i den en gång självklara parollen: gör din plikt – kräv din rätt! För den som vistas här temporärt, för studier, arbete eller skydd, villkoras tillgången till den gemensamt finansierade välfärden. Den som å andra sidan avser att stanna permanent ges incitament att ta det svenska samhället till sig, och på sikt bli medborgare. Först som medborgare i detta land ges ovillkorad rätt att vistas här, att kunna rösta, ställa upp i val samt att kunna åtnjuta den välfärd som tidigare generationer byggt upp.

För den som har en vilja att bidra till det gemensamma, en god bevekelsegrund och som strävar efter att bli en del av Sverige är signalen glasklar: följ svensk lag, lär dig vårt språk, vår historia och våra sedvänjor och betala skatt. För den personen – som först gör sin plikt och därefter kräver sin rätt – ska det finnas en tydlig väg till medborgarskap.

3.1 En kultur som enar

För Sverigedemokraterna har kulturen en central plats i livet, politiken och samhällsbygget. Kulturen ska vara livskraftig och tillgänglig. Ledord i vår politik på området är sammanhållning, tillgänglighet och folkhälsa.

Vi eftersträvar särskilt att göra kulturen lätt att nå för barn, gamla och funktionsnedsatta. För oss är det också självklart att Sverige är unikt och att den svenska kulturen därmed också är unik och värd att värna, vårda och visa. Den gemensamma svenska kulturen är betydligt äldre och djupare rotad än dagens mångkultur, och vi vill särskilt belysa dess betydelse för det fredliga, demokratiska och solidariska välfärdssamhälle som formats i Sverige och kännetecknat vårt land. Att stärka den

nationella identiteten och kulturarvets ställning är således en förutsättning för alla som vill befrämja en positiv samhällsutveckling och nationell sammanhållning.

Vi satsar i den här budgeten på ett fortsatt brett kulturfokus. Kultur och folkhälsa genom friluftsliv, idrott och kultur i vård och omsorg. Tillgänglighet till – och vård av – kulturarvets former och kulturmiljöer. Kulturell hänsyn i samhällsplanering och kultur från vaggan till graven. Även den samiska kulturen får ett fortsatt uppmärksammande i och med långsiktiga satsningar. Samtidigt vill vi särskilt uppmärksamma de reformer som syftar till att stärka det kulturella kittet i samhället och kulturens sammanfogande roll.

Satsningar görs vidare på insatser som är ägnade åt att bevara och levandegöra det svenska kultur- och naturarvet. Vidare anser vi det viktigt att kulturen kommer nära medborgarna och stödjer därför ansatser som syftar till att fördela kulturen något mindre centraliserat och något mer regionalt och lokalt. I detta ligger även satsningar på barn, unga och funktionsnedsatta. Vi anslår extra medel till friluftslivet och för att permanenta elitidrottsatsningen, och vi tillskjuter medel till idrott för äldre. Anslagen till idrotten ska även inrymma pris- och löneomräkning, samt insatser för parasporten. Vi satsar också på att öppna och tillgängliggöra museer för fler och anser det rimligt att främja en bred tillgång till kvalitativa kultur- och musikskolor över landet.

Av principiella skäl och i tider av snävt reformutrymme sänker vi däremot anslag som inriktar sig på mångkultur. Dessutom minskar vi anslagen till organisationer som baseras på kön och etnicitet. Vidare ser vi det som självklart att föreningar som uppbär någon form av offentligt stöd också är öppna för allmänheten. Därutöver minskas vissa anslag medan andra förstärks, till följd av skarpare reglering och kontroll av att de verksamheter som uppbär statsbidrag delar det svenska samhällets grundläggande demokratiska värderingar.

3.1.1 Hela Sverige – kultur som räknas

Sverigedemokraterna är ett socialkonservativt parti med nationalistisk grundsyn. På det fundamentet vilar också vår syn på kultur och kulturpolitik. För oss spelar kulturen en central roll för sammanhållning och hållbar utveckling för nationen. Kulturen är en byggsten och en bärande balk för hur stabilt vi lyckas upprätthålla välfärd och tillit mellan människor och till myndigheter och institutioner.

Kultur är kittet som binder samman det svenska majoritetssamhället och väver in invandrare i vår kollektiva gemenskap och i det kollektiva minnet. Kultur är odling som får oss att växa som människor och som behöver gro i storstad och landsbygd för att bilda gemensamma referenspunkter och låta hela Sverige leva – stad och land, hand i hand. Kultur är trygghet och tradition, levande odling och ambition. Sociala koder som förenar och särskiljer. Seder och bruk som tecknar en bild av vilka vi är. Landskap, artefakter och miljöer som gemensamt bildar det kollektiva minnet av vårt förflutna. Sammantaget förmedlar alltsammans bilden av Sverige och svenskheten – från äldre generationer till nu levande i förvaltande för morgondagens medborgare.

I vårbudgeten 2016 fokuserade Sverigedemokraterna på nystart för Sverige och i ljuset av det på insatser för att hela Sverige, knyta ihop stad och land, unga och gamla och inte minst invandrare och majoritetssamhället. Begreppen medborgare och medborgarskap är i ljuset av det sistnämnda centralt. Vi har sedan länge talat om vikten av att uppvärdera medborgarskapet, kräva mer av den som söker det för att det ska vara ett erkännande av vilja och prestation att uppgå i den svenska nationen.

Medborgarskapet har i vårt land alltmer kommit att urvattnas och handla mer om ett dokument än ett erkännande baserat på strävan att bli svensk. Genom att kräva mer för att dela ut det, blir belöningen och känslan för medborgarskapet desto större när den nya medborgaren väl får det i sin hand. I vårbudgeten utvecklade vi synen på medborgarskap och vad som kan ingå i de medborgarskapstester vi vill införa, särskilt i betydelsen kulturell förståelse, och de ambitionerna ligger fast. Formerna för utbyggda medborgarskapsprov gällande språkrav, test i samhällsorientering och kulturell förståelse är något som snarast bör utredas och implementeras. Integration är nämligen mer än bara arbete och ett dokument. Medborgarskapet i vårt land är inte heller en självklar rättighet, utan ett privilegium. En handling som erkänner längtan och prestation, kräver plikt, men ger rättigheter och möjligheter. Öppet för den som söker och uppnår det, oavsett bakgrund, men förbehållet den som gjort sin plikt och krävt sin rätt. Ett erkännande om att man blivit en del av den svenska nationen, kulturellt och territoriellt. Ett kontrakt på att man tagit seden dit man kommit och knutit sin lojalitet till landet. Vårt mål är att hela Sverige. Sverige behöver samlas, medborgarskapet uppvärderas och medborgarandan stärkas. I det arbetet är kultur en nyckel.

3.1.2 Kulturlots och Sverigecenter

Sverigedemokraterna är ett parti som menar allvar med att kulturen är en central del av livet, politiken och samhällsbygget. Vi behöver kultur för att inte bara överleva, utan för att leva ett fullgott liv. Vi behöver kultur för att det binder oss samman, skapar relationer och utvecklar vår livskvalitet. En särskilt viktig roll har kultur som tillväxtfaktor för ett starkt socialt kapital. Social tillit mellan människor och mellan individer och institutioner. I Sveriges kommuner finns generellt sett ett antal viktiga kulturinstitutioner såsom kulturskolor, bibliotek och inte sällan ett varierat föreningsliv. Alla dessa olika former av verksamheter fyller ett viktigt syfte och utför viktig kulturell och bildande verksamhet. Samtidigt saknas det i dag en funktion som har till uppgift att synliggöra, marknadsföra och samordna den lokala kulturen och kulturarvet till att bli gestaltad, förmedlad och utövad i kommunens verksamheter och föreningsliv. För att stärka invandrares integration i det svenska samhället, kommunernas utveckling, invånarens relation till sitt lokala kulturarv och det sociala kapitalet lanserar Sverigedemokraterna därför ”Kulturlotsen” och Sverigecenter. En landsomfattande kulturpolitisk reform för integration och vitalisering av kulturlivet.

Vi ger Statens kulturråd ett öronmärkt anslag och riktat uppdrag att tillsammans med Riksantikvarieämbetet tillsätta en gemensam enhet, för att utifrån tydliga direktiv ta fram en modell för samordning, kriterier och indikatorer för reformen. Runtom i Sveriges kommuner ska det finnas en lokal kulturlots. En funktion som har till uppgift att samla in, marknadsföra och samordna hur man inom skola, äldreomsorg, kulturskola, bibliotek och civilsamhälle etcetera, kan använda det lokala kulturarvets olika former för kunskapsförmedling, konstnärligt utövande och inte minst för att trygga och stärka relationen till lokal historia och gemenskap. Detta såväl mellan invandrare och majoritetssamhället som mellan lärare och elev, äldre och yngre och inte minst för kommunens besöksnäring. Jämte en landsomfattande etablering av kulturlotsar, anslår vi medel för inrättandet av ett flertal så kallade Sverigecenter i de mest utpräglade parallellsamhällena och förortsmiljöerna som ett första steg. Intentionen är att dessa center ska synliggöra och förmedla information om det svenska samhället, den svenska kulturen och ortens lokala kulturarv, för att ge möjlighet för nyanlända att knyta an till

majoritetssamhället och för att generellt sett stärka den lokala identiteten och sammanhållningen. Liksom vi har kulturråd i utlandet finns det idag ett behov av kulturlotsar och institutioner som förmedlar vad Sverige och den lokala orten har att erbjuda. Intentionen är att kulturlotsar och Sverigecenter administreras och samordnas från statlig nivå, men verkar lokalt i kommunerna. Reformen förväntas vara i drift efter ett till två år och utvärderas efter en mandatperiod.

Rapporter har de senaste åren visat att kommuner har goda möjligheter i att nyttja det lokala kulturarvet som en utvecklingsresurs. Kulturlotsen fyller därför flera syften: som samordnande roll mellan det lokalhistoriska kulturarvet i bild, form, musik, litteratur eller andra konstformer å ena sidan, och å andra sidan för att lotsa in invandrare i svensk och lokal kultur, värderingar och samhällsorientering. Kulturlotsen kan också genom de kommunala kulturarenorna och verksamheterna av i dag vitalisera kulturlivet och tillgängliggöra kulturarvet för dagens medborgare och i nya former. Intentionen är att kulturlotsen ska fungera som resurs såväl gentemot offentliga verksamheter som föreningslivet och samordna till exempel lokalhistoriska portaler för ny tillgänglighet, bidra till medborgarskapsceremonier som på riktigt erbjuder den invandrade att bli en del av lokalsamhällets kultur och identitet samt samordna möten mellan generationer baserade på samtal, berättande eller andra former av erfarenhetsutbyte om liv och leverne i trakten förr och nu. Vi ser också att kulturlotsen har en samverkansfunktion gentemot den kommunala kulturmiljökompetensen, vilken vi vill förstärka i många kommuner genom stimulansbidraget för kulturmiljökompetens.

Det ligger för många landsbygdskommuner stor potential i att använda sitt lokala kultur- och naturarv som resurs i landsbygdsutveckling och för kultur- och naturturism. Det finns exempel på kommuner som framgångsrikt organiserat ”Tidsresor” där man får uppleva bygdens historia i samverkan med kommun, näringsliv och föreningsliv. Man nyttjar QR-kodning för att skapa en helhetsupplevelse vid fysiska kulturminnen och lantbrukare och andra landsbygdsföretagare nyttjar platsens historia i sin verksamhet. Vi tror därför att en kulturlots också skulle ha en roll att fylla för samordning och utveckling inom dessa områden landet över. Sammantaget menar vi att denna funktion fyller ett tomrum, skapar likvärdighet i förutsättningar över landet och bidrar till att vitalisera kulturlivet lokalt samtidigt som det stärker sammanhållning och förståelse för hembygden.

3.1.3 Sverigesamlingen – historisk förankring ger stabilitet för morgondagen

3.1.3.1 ROT och fond – för bevarande och främjande av svenskt kulturarv

För Sverigedemokraterna är det centralt att synliggöra och tillgängliggöra vårt gemensamma kulturarv. Kunskap om kultur och historia skapar engagemang, leder till trygghet i mötet med andra kulturer och bidrar inte minst till den sociala tillväxten med målet om ett starkt socialt kapital. Flera av våra insatser syftar till att knyta samman det som i ett klivet land glider isär: invandrare och majoritetssamhälle, unga och äldre, stad och land, historia och framtid. Med det här i åtanke kan flera av våra kulturarvsreformer sammanfattas i Sverigesamlingen.

Det är inte bara sammanhållningen mellan nu levande svenskar, stad och land, minnen och framtid som behöver stärkas, utan också den historiska länken mellan det som tidigare generationer lämnat efter sig i form av miljöer och artefakter, vilket vi har ett ansvar att förvalta för morgondagens släktled. Det är viktigt att trygga och vårda. Som steg på vägen i strävan efter att trygga det svenska kulturarvet, det kollektiva

minnet och den nationella och lokala identiteten runt om i landet förordar vi en kraftig utökning av stödet till bevarandet, underhållet och levandegörandet av det traditionella, folkkära kulturarvet. Med inspiration från bland annat Norge vill vi därför inrätta en särskild fond dit privatpersoner, organisationer, föreningar och i särskilda fall även kommuner ska kunna vända sig för att äska medel till verksamheter som bevarar och levandegör kulturarvet.

En del av det här är också att svenskt kulturarv bör förmedlas och nå de miljöer som idag står längst ifrån det, såsom de förorter som utgör parallellsamhällen till det svenska. Utöver att bidra med rena ekonomiska medel skulle en särskild kulturarvsfond också skicka en tydlig signal om att staten värdesätter den svenska nationens historia och kulturarv. Vi stärker i vår budget även medlen för att bevara, vårda, levandegöra och sprida kunskap om fornlämningar, kulturlandskap och bebyggelse, bland annat genom ett ROT-avdrag öronmärkt för kulturhistoriska bebyggelsemiljöer. Vad gäller kulturmiljön anslår vi fortsatt generellt ökade medel till kulturmiljövården och riktade medel till Riksantikvarieämbetet för ett fortsatt och intensifierat arbete med att i olika former verka för att kartlägga, förebygga och begränsa skadorna på kulturlämningar i den svenska skogen.

3.1.3.2 Kanon för kunskap

Framtidens vuxna och kollektiv sammanhållning formas i skolan och kunskap lägger grunden för kulturell förståelse. För att hela Sveriges folk ska ha förståelse för och insikt om Sveriges kulturella arv och identitet förordar Sverigedemokraterna införandet av en nationell kulturkanon i landets skolor. En förteckning över landets viktigaste kulturella verk med särskild betydelse i den svenska historien och för bilden av Sverige. De svenska pärlorna bland musikaliska verk, litteratur, film, konst, teater och andra kulturformer väljs ut av en bred kommitté bestående av en så bred demokratisk förankring som möjligt. Exempelvis kan berörda myndigheter, medborgare, professionen, politiker och civilsamhället och andra berörda aktörer ingå. I vårt förslag skulle denna kanon sammanställas av Statens kulturråd och sedan samordnas med utbildningsväsendet. Förteckningen förmedlas i skolundervisningen och bildar en gemensam referensbas mellan invandrare och svenskar och unga och gamla samt bygger nationell gemenskap och stabilitet. Betydelsen av införandet av en nationell kulturkanon är i dag stor, dels med tanke på ett ökat avstånd mellan unga och gamla, dels mot bakgrund av att så många invandrare har kommit till Sverige de senaste åren, utan någon kvalitativ kulturell introduktion.

3.1.3.3 Svenska datorspel – möjlighet till pedagogisk resurs och historieförmedlare

Den svenska datorspelsindustrin är vida omtalad, och det råder inga tvivel om att Sverige har goda förutsättningar att låta den svenska och nordiska datorspelsbranschen ta stor plats och förmedla fler budskap. Vi tror att en nyckel till att väcka den yngre generationens intresse för vårt land, Norden och vår historia, är att möta dem på den kulturella arena de befinner sig på. Sverige och Norden har en rik historia och vackra naturmiljöer och genom att stimulera datorspelsbranschen att skapa spel som uppvisar historiska miljöer, kultur och natur i vår region, så låter vi en form av moderna kulturskapare som annars inte ryms i det kulturpolitiska fältet ta ett större ansvar. De kan dessutom förmedla svensk kultur och natur, både genom en spelupplevelse och i undervisningssyfte, till målgrupper som annars står långt ifrån det. Vi avser att politiskt

och ekonomiskt stimulera en sådan utveckling, inte minst genom att se över möjligheterna till ett nytt institut som kan samordna en större och mer långsiktig insats enligt dessa intentioner. Ambitionen är att ett sådant institut även ska vara en brygga mellan svenska datorspelsbranschen och staten samt arbeta för att synliggöra de eventuella hinder som branschen möter för att utveckla sin verksamhet så att dessa hinder kan arbetas bort. De kan även hjälpa branschen att samarbeta med andra kulturella näringar och kulturområden. På så vis vill vi att institutet aktivt ska arbeta för att främja den svenska datorspelsindustrin i stort och kunna vara en stödfunktion för branschen i kultur- och näringsfrågor.

Vi avsätter i den här budgeten medel till Statens kulturråd för att de ska ta fram en lämplig utformning av ett institut i samråd med berörda aktörer. Utöver det avser vi verka för att det nordiska spelsamarbetet återupptas och att det nordiska samarbetet på spelområdet utvecklas. Genom att stimulera nordiska datorspel och nordiskt innehåll främjar vi både en modern kulturell och kreativ näring samtidigt som den kan förmedla vår historia på ett nytt och spännande sätt.

Sverigedemokraterna vill att infrastrukturen för hela spelutvecklingen ska finnas i Sverige, och att vi ska vara långsiktigt världsledande. Det innebär att vi ska ha världens skickligaste programmerare, manusförfattare, grafiker och tonsättare för detta. Svenska orkestrar och konstnärer ska få uppdrag från såväl svenska som utländska spelföretag. Därför bör institutet främja att svenska kulturutövare används i svenska spelproduktioner. På så vis kan vi säkra att spelindustrin enkelt kan samarbeta och hitta nödvändig kompetens på dessa områden samtidigt som det kan bidra till att konst- och kulturskapare får fler och nya inkomstkällor.

Vi tror att det finns en stor potential i att utveckla nya datorspel som hämtar inspiration och tillvaratar våra folksägnar och den nordiska och svenska mytologin. På samma sätt har man i andra delar av Europa utvecklat och använt lokala sägnar och symboler, vilka i sin tur blivit populära även i andra delar av världen. Mytologin är en del av Nordens historia som är välkänd och vi vill skapa nya arenor och spelplattformar för att uppmärksamma denna. Vår tidigare tro och mytologi har fram till i dag blivit välkända och historiska symboler för vår del av världen som lockar en bred publik.

3.1.3.4 Öppna museer i både stad och land

Sveriges samlade kulturarv är hela nationens gemensamma arv, glädje och ansvar. Landets historia har lämnat spår i form av kulturmiljöer, artefakter och berättelser över hela Sverige, från norr till söder. Därför är tillgången till vår historia viktig såväl på landsbygden som i storstaden och i alla små och medelstora orter däremellan. Vi ser regeringens fri-entré-reform till statliga museer som i grunden vällovlig, men alltför snäv och storstadsorienterad. Av den anledningen har Sverigedemokraterna presenterat ett eget förslag där vi i stället för enbart fri entré till statliga museer i storstäderna anslår medel för en fond som vi kallar Öppna museer. Det är en satsning som riktar sig till hela landet, till både statliga och regionala museer och stiftelser.

Fonden ska kunna användas för att antingen delsubventionera införandet av fri entré, digitalisera eller synliggöra samlingar, utveckla kulturarvspedagogik eller för att marknadsföra och utveckla verksamheten. Kriterierna för att få beviljat stöd ska vara att tillgängliggöra museet och dess samlingar för att främja historisk förståelse. Museerna känner bäst sin verksamhet och för en del upplevs entréavgifter som ett stort hinder, för andra brist på resurser för att tillgängliggöra samlingarna på fler och nya sätt. I det här

förslaget involveras museerna själva i arbetet med att tillgängliggöra våra kulturskatter och även stiftelser såsom Nordiska museet och Åjtte (Svenskt fjäll- och samemuseum) samt läns museerna får möjlighet att äska medel ur fonden. I linje med att stärka tillgången till kultur i fler delar av landet anslår vi också ökade medel till Riksteatern, Riksställningar och Institutet för språk- och folkminnen. En avsikt med Öppna museer och de ökade anslagen till andra kulturinstitutioner är att höja ambitionsnivån i att marknadsföra, väcka intresset för och synliggöra landets natur- och kulturarv för barn, unga och nyanlända, så att hela landet rotar sig i Sveriges historia och framväxt.

3.1.3.5 Hemslöjd, hantverk och folkkonst

Hemslöjden samlar hantverksintresserade med skaparglädje, vittnar om traderad kunskap om material och råvaror i vår omgivning och möjliggör kunskapsöverföring, då yngre har en möjlighet att lära sig tekniker och hantverk från äldre generationer. Ett ökat intresse för hemslöjden gläder oss. För att stimulera hemslöjden skjuter vi till resurser. Detta med särskilt fokus på barn och unga för att intensifiera arbetet med att skapa intresse kring och sprida kunskap om äldre hantverksmetoder och den traditionella svenska folkkonsten. Möjligheterna att stimulera möten över generationsgränserna är i sammanhanget viktiga att främja. Information och känsla för hemslöjd och hantverk Sveriges historia igenom, format av vår miljö, är också viktigt att sprida till dem med annan bakgrund som ska bli en del av det svenska majoritetssamhället och rota sig i sitt nya hemland.

3.1.4 Civilsamhället – ideell kraft ger socialt kapital

3.1.4.1 Idrott för hälsa och livskvalitet

Ett av Sverigedemokraternas kulturpolitiska ledord är tillgänglighet. Att tillgängliggöra kultur, medier, trossamfund och fritid är en förutsättning för att främja livskvalitet och folkhälsa. En grupp som ibland kan ha sämre tillgång till detta än andra grupper är funktionsnedsatta. Sverigedemokraterna stöder sedan tidigare åtgärder för att anpassa icke-statliga kulturlokaler så att de blir åtkomliga för funktionsnedsatta och anslår även extra medel för detta. Då vi är av uppfattningen att alla individer själva vet bäst vilken kulturell utövning de själva föredrar tillskjuter vi även medel till Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor så att organisationer som företräder funktionsnedsatta ungdomar ska kunna äska medel för kulturella verksamheter som de själva väljer. Medlen skall kunna täcka allt från LAN-spel till utomhusaktiviteter av eget val.

Vi anser det nu också vara dags för en större översyn av behoven för parasporten och allas tillgång till idrottsutövande. Ett led i det är att vi genom det statliga stödet till idrotten vill stimulera idrottsrörelsen att göra en nationell bedömning av ekonomiska och verksamhetsmässiga behov för att upprätta ett nationellt para-sportotek. Vi är öppna för att framöver skjuta till de resurser som parasporten efterfrågar för att på nationell nivå möjliggöra ett sportotek med den idrottsutrustning som inte sällan kan vara kostsam för den enskilde med funktionsnedsättning, men som från nationell nivå skulle kunna erbjudas att prova för allas tillgång till sport.

3.1.4.2 *Trossamfund och etniska föreningar*

Sverige vilar på en 1 000-årig kristen grund och Svenska kyrkan har som folkkyrka och trossamfund ännu en majoritet av Sveriges invånare som medlemmar. Samtidigt är många andra trossamfund, kristna och andra, sedan längre eller kortare tid också etablerade över landet, och de samlar många medlemmar.

Sverigedemokraterna ser i grunden positivt på trossamfundens roll och engagemang i det civila samhället och anser det vara motiverat att understödja dem. Samtidigt är en viktig faktor för att det allmänna stödet för offentliga bidrag till det civila samhället ska kunna upprätthållas att detta stöd fördelas på ett ansvarsfullt sätt. Tyvärr har det de senaste åren visat sig att våldsbejakande föreningar och organisationer som uppmanar till lagbrott och som inte ställer sig bakom demokratiska grundprinciper, såsom stödet för yttrandefrihet och mötesfrihet, män och kvinnors lika värde etcetera trots detta har kunnat erhålla skattefinansierat stöd, vilket naturligtvis är oacceptabelt. Vi menar att det är uppenbart att såväl regelverket som tillsynen måste skärpas så att våldsbejakande och icke-demokratiska organisationer inte ska kunna erhålla skattefinansierat stöd. Organisationer som fjärrar sig och sina medlemmar ifrån, snarare än närmar sig, majoritetssamhället genom att inte leva upp till kraven på demokrati och jämställdhet på ett tillfredsställande sätt bör inte finansieras med gemensamma resurser. Det gäller såväl trossamfund som organisationer bildade på etnisk grund.

Regeringen har sedan tidigare lanserat ett antiterrorpaket och som ett led av det nu också tillsatt en utredning om statens stöd och förhållande till trossamfunden. Det är något vi välkomnar och vi vill särskilt understryka behovet av att man på allvar ser över vilka organisationer som får skattefinansierat stöd, samt hur regelverk och kontroller kan skärpas, jämte fördelning av ökade resurser och bättre metoder för polisen och Nämnden för statligt stöd till trossamfunden (SST) att kunna samverka och implementera detta arbete. Vägen är samtidigt lång till dess att en utredning och eventuella lagförslag för eventuella nya modeller för granskning och uppföljning av trossamfunden har presenterats, samtidigt som vi ser ett behov av tätare och tydligare granskning och uppföljning av trossamfund och föreningar i dag. Därför anslår vi i denna budget ett höjt anslag till SST för att förstärka myndighetens arbete med granskning och tillsyn. Samtidigt tillför vi också Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällsfrågor (MUCF) ökade anslag för en motsvarande förstärkning av deras gransknings- och utvärderingsarbete kring hur mottagare av offentligt stöd lever upp till de av staten ställda kraven och verkar i enlighet med den svenska demokratis grundfundament.

3.1.4.3 *Friluftsliv för folkhälsa och omsorg om arv och miljö*

Sverige har ett omfattande och rikt friluftsliv. Miljoner svenskar och däribland hundratusentals barn är medlemmar i någon av de friluftsföreningar som finns över hela landet. Många nyttjar den svenska naturen genom sportutövande, turism och rekreation.

Det svenska friluftslivet fyller också en viktig funktion för att knyta ihop kultur- och naturarv och fyller en pedagogisk funktion för förståelsen att dessa ofta hänger ihop och är beroende av vår omsorg. Att synliggöra vårt samlade kultur- och naturarv är något vi sverigedemokrater ser som mycket viktigt. Vårt naturarv för oss närmare de människor som levtt i, formats av och brukat detta land över seklerna, och friluftslivet kan stärka

vår relation till den miljö vi vistas i under vår levnadstid: ett hem vi gemensamt delar, kännetecknar vårt land och som lämnats oss att förvalta för morgondagens medborgare.

Genom att skjuta till resurser för att bevara, bruka och utveckla naturarvet och friluftslivet kan det också användas än mer som metod för att främja god folkhälsa såväl bland barn, unga, medelålders och äldre. Det kan också skapa förståelse och en känsla för landet hos nya, invandrade svenskar. Forskning visar att natur och friluftsliv har en stärkande och läkande effekt vid ohälsa och här tror vi att friluftslivet kan spela en större roll än idag.

3.1.5 Bättre villkor för dagens kulturarbetare

För Sverigedemokraterna är det viktigt att skapa, främja och underhålla en god infrastruktur och arbetsmarknad för kulturarbetare, konstnärer och andra verksamma i skapandet av dagens kultur. En del av det gestaltas av politiska överenskommelser i karriärväxlings- och pensionsfrågor, en annan del av att vi genom satsningar på Riksteatern möjliggör säkra anställningar. Ett annat sätt att underlätta vardagen och trygga osäkra arbets- och inkomstvillkor på en för många ostadig arbetsmarknad är våra ekonomiska förbättringar. Dels skattebefriar vi inkomster upp till 150 000 kronor, vilket underlättar för låginkomsttagare och inte minst kulturarbetare med lägre inkomst, dels lindrar vi sjuklöneansvaret och sänker arbetsgivaravgifter för småföretagare, vilket torde underlätta för många verksamma inom de kulturella och kreativa näringarna.

3.1.6 Tillgängligt kulturarv – delaktighet och livskvalitet

Institutet för språk- och folkminnen bedriver ett viktigt arbete med att vårda, samla in och visa språk- och folkminnen. Det är en brygga mellan generationers berättelser, minnen och dialekter och fyller en viktig funktion för det kollektiva minnet om svunna tider. Sverigedemokraterna budgeterar sedan tidigare för att bland annat höja ambitionsnivån vad gäller arbetet med Unescos konvention om skydd för det immateriella kulturarvet och för bevarandet och levandegörandet av de estlandssvenska och finlandssvenska minoriteternas kulturarv. Dessutom har vi anslagit medel för att man ska kunna finnas i hela landet och åter stärka institutets arbete och närvaro i Umeå och de nordliga länen, särskilt för att bevara och levandegöra de samiska och tornedalsfinska kulturarven.

Sverige har ett stort antal museer i olika former och med olika uppdrag. Vi kan blicka ut över en flora av institutioner, aktörer och organisationer från lokal till nationell nivå som värnar, vårdar och visar vårt lands rika kulturarv. Det ska vi vara stolta över. Samtidigt finns det grupper som idag har svårt att ta del av det svenska kulturarvet. Inte minst kan det vara försvårande för personer med funktionsnedsättning såsom döva, blinda, dövblinda och teckenspråkiga. Det finns runt om i landet en rad specialmuseer, men till skillnad från våra nordiska grannländer, Norge och Finland, har Sverige inget nationellt offentligt finansierat kulturarvscenter där till exempel döva och syn- och hörselskadade kan ta del av en samlad kunskap och kompetens och av föremål och arkivalier som visar dessa gruppers historiska arv.

Tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning ska naturligtvis i hög utsträckning vara en integrerad del i övriga museers verksamhet, men ett samlat center kunde också fungera som resurs för övriga museer. För att få en god uppfattning om behov och omfattning vill vi, som ett första steg i ett synliggörande och tillgängliggörande av kulturarvet för dessa grupper, ge ett riktat uppdrag till Institutet

för språk- och folkminnen att samla in och bygga upp en kunskapsbas kring detta, i samråd med Forum för levande historia. Därför ökar vi anslagen till institutet i syfte att kunna tillsätta resurser för att utföra detta arbete.

3.1.7 Svenskt stöd till Internationella samiska filminstitutet

Internationella samiska filminstitutet med säte i Kautokeino representerar samerna i Norge, Sverige och Finland. I dagsläget ger endast norska stortinget och norska sametinget ekonomiska medel till filminstitutet, samtidigt som svenska samer och produktionsbolag är delaktiga i projekt och produktioner som institutet står för. Nordiska rådet har rekommenderat de nordiska länderna att samfinansiera filminstitutet, vilket vore positivt då det är en gemensam nordisk angelägenhet och institutet har en ambition att verka internationellt. Vi anser att den svenska regeringen i mötet med övriga regeringsrepresentanter i Nordiska ministerrådet bör argumentera för att Nordiska rådets hållning ska anammas. Till dess en sådan lösning är på plats, anser vi att regeringen bör se över vad Sverige kan göra från nationellt håll.

Samisk film är dels viktig ur ett kulturellt perspektiv, dels som verktyg för att berätta och gestalta samernas ställning i samhället, samisk historia, traditioner och språk. För att ge förutsättningar för institutet att verka och utvecklas i rätt riktning är det av vikt att även Sverige tar ett ansvar för detta som en del i hela Sveriges filmpolitik. Då både Sverige, Norge och Finland har samisk befolkning ger institutet även stora möjligheter för nordiskt samarbete på flera plan. Samiska filminstitutet utgör en viktig del i arbetet med att bevara och förvalta den samiska kulturen i Norden. I sin budgetansökan för 2017 ansöker Internationella samiska filminstitutet om filmbidrag på 2,5 miljoner kronor från svenska kulturdepartementet. Vi menar att det är ett ansvar Sverige kan ta och anslår därför medel öronmärkta för detta. Intentionen är att utvärdera detta anslag efterhand och vara beredda att ompröva anslaget och dess nivåer beroende på Nordiska ministerrådets eventuella samfinansiering eller andra omständigheter.

3.1.8 Kulturell och mänsklig hänsyn i dagens och morgondagens samhällsbyggnad

Ett område som knyter samman vår historia med nutid och framtid är Sveriges kulturmiljöer. Det är inte minst en fråga som hamnat i fokus under året då vattendelare som förslaget till nytt Nobelcenter fört upp kulturmiljöfrågorna till nationell debatt. Vilken hänsyn samhällsbyggnaden ska ta till omgivande bebyggelse, estetisk harmoni och medborgarförankring har diskuterats runt om i landet. Metoder som cultural planning existerar, men alltför ofta saknas det kulturella perspektivet i samhällsbyggnadsprocesser, och kommunerna saknar inte sällan professionell kulturmiljökompetens eller antikvarisk kompetens. Samtidigt varnar aktörer för att betydande kulturmiljöer rivs över landet och att kommunalt förtroendevalda inte alltid inser värdet av det som kan gå förlorat, även om tjänstemän informerar och förordar kulturhistorisk hänsyn. Ibland är situationen den omvända. Alldeles oavsett är tillståndet oroväckande. Kommunerna har en central roll och ett stort ansvar att inom ramen för plan- och bygglagen och med hänsyn till kulturmiljölagen och samhällsbyggnaden i stort värna, vårda och inkludera kulturhistoriska byggnader och kulturmiljöer i stads- och samhällsplaneringen. Vi har aviserat att det kan bli nödvändigt att se över såväl kompetensutveckling och stöd till kommunerna, som lagstiftning för att trygga skyddet för Sveriges kulturmiljöer. Landets kulturhistoriska miljöer är ett värdefullt arv, och de

ska ses som en resurs och inte som ett hinder i samhällets utveckling. Sverigedemokraterna tar de här frågorna på allvar och ser över hur möjligheten att värna, vårda och visa dessa miljöer kan förstärkas. Som ett första steg på vägen förordar vi sedan tidigare ett stimulansbidrag till Sveriges kommuner i syfte att man i kommuner där man saknar, alternativt har behov av förstärkning, ska kunna tillsätta kulturmiljökompetens. Stat och kommun har ett ansvar som byggnadsvårdare i samhällsbygget och för dess historiska och estetiska miljöer.

3.2 Trygghet

Sverige är idag ett land med över 50 så kallade no-go-zoner, vilket innebär att samhället mer eller mindre har kapitulerat. Polis, ambulans, räddningstjänst, hemtjänst och till och med kollektivtrafiken kan helt enkelt inte lösa sina uppgifter på ett normalt sätt. Det innebär givetvis en extrem påfrestning för alla de vanliga hederliga människor, påfallande ofta utrikes födda, som bor i dessa utsatta områden. Det måste betraktas som ett stort svek från samhällets och politikernas sida. Ingen ska givetvis behöva få sin bil uppbränd bara för att man bor i ett visst område. Blåljuspersonal riskerar både hälsa och liv i samband med uttryckning.

I den politiska debatten talas ibland lite naivt om behovet av sociala insatser, att det finns en hopplöshet som mynnar ut i stenkastning och bilbränder. Det är givetvis långt ifrån hela förklaringen. I själva verket handlar det om synnerligen grovt kriminella som driver på en ”svans” som tagit hela bostadsområden som gisslan och som avskyr polisen av den enkla anledningen att polisen stör deras verksamhet, och de som drabbas är vanliga familjer och hederliga människor, som trots den negativa situationen trots allt utgör den absoluta merparten av de boende i utsatta områden. Vår uppfattning är att samhället har lämnat dessa människor åt sitt öde, att övriga partier inte visat förståelse för problemet och att förslag om ”fler fritidsgårdar” nått vägs ände.

Givetvis ifrågasätter vi inte behovet av olika sorters sociala insatser eftersom dessa områden tenderar att vara socioekonomiskt eftersatta, men alla sådana åtgärder blir i grunden verkningslösa så länge den grundläggande tryggheten inte finns där. Lösningen måste komma först i form av de rättsvårdande instanserna för att sedan följas av andra åtgärder, inte tvärtom.

Samhället måste återta kontrollen över sina förlorade områden och de hederliga människor som bor där måste ges en reell chans att bli en del av det svenska samhället.

Polisen lider i dag av flera allvarliga brister varav alla inte går att lösa över en natt. Ett problem som går att lösa tämligen omgående är dock den politiska styrningen. Polisen på marken, i synnerhet befälet, måste givetvis kunna agera i vetskapen att han eller hon har stöd av sina politiskt tillsatta chefer. Undfallenheten att beivra brott av rädslan för att ”trappa upp” en situation och riskera kritik är en återvändsgränd. Det betyder ju bara att buset har vunnit.

Sverigedemokraterna vill återupprätta tryggheten för alla de boende som dagligen drabbas av att leva i mer eller mindre anarki och i samband med detta lyfta fram de goda och konstruktiva krafterna.

3.2.1 Straffskärpning för attacker mot blåljusverksamhet

Vi föreslår ett minimistraff på fyra års fängelse för attacker på blåljusverksamhet. Det är i straffskalan samma nivå som synnerligen grov misshandel, ett brott som är att likställa

med våldsamt störning och vandalisering av uttryckningsverksamhet. Det leder till att dessa brott kommer att prioriteras av polisen och dessutom ge konsekvenser som är kännbara.

3.2.2 Återta samhällets förlorade områden

Utöver skärpta straff behöver polisens befogenheter och resurser utökas. Polisen behöver ha tillgång till så kallade icke-dödliga vapen. I dag finns det en väldigt stor lucka mellan polisens batong och det direkt dödliga tjänstevapnet, som alla poliser av naturliga skäl drar sig in i det sista för att behöva använda. Det är således hyfsat ”riskfritt” att stå på tryggt avstånd och kasta sten på polisen, trots att en stenbumling som träffar fel kan vara direkt dödlig. Polisen måste också ha direkt stöd från sina politiskt tillsatta chefer för att agera utifrån hela befogenhetsspektret.

I extrema fall, såsom vid större ordningsstörningar eller regelrätta upplopp, behöver undantagstillstånd kunna utlysas. Det är inte rimligt att polisen ska behöva ge sig in i en katt-och-råtta-lek på ligisternas premisser. Utegångsförbud, större möjligheter att kontrollera folk på gator och torg, lättare att häkta och förvara och snabbare rättsliga processer är exempel på befogenheter ett undantagstillstånd ska kunna medföra.

Den tidigare nedlagda beredskapspolisen ska startas upp på nytt och kunna bidra med resursförstärkningar vid exempelvis denna typ av händelser.

Jourdomstolar ska inrättas för att påföljden tydligare i tid ska kunna knytas till det faktiska brottet. Det bör också poängteras att utvisning ska vara regel snarare än undantag i den händelse att icke-svenska medborgare gör sig skyldiga till denna sortens brottslighet.

3.2.3 Stor satsning på Polismyndigheten

3.2.3.1 7 000 nya poliser

En kraftig förstärkning av Polismyndigheten inleds. Vi budgeterar för att utbilda 7 000 fler poliser fram till och med 2022, en 35-procentig ökning jämfört med dagens antal. Det arbete som inleddes 2006 med att öka polisens numerär från cirka 17 500 poliser till 20 000 var lovvärd. Men på grund av den snabba befolkningsökningen har antalet poliser i relation till befolkningen sedan 2010 minskat och ökningen är snart uttraderad. Fler poliser är en förutsättning för att polisen både ska kunna bekämpa den organiserade brottsligheten, stävja våldsamteterna i förorterna och finnas tillgänglig för medborgarna.

Vi vill dessutom säkerställa att polisens relativa antal inte minskar på sikt: rikttalet bör vara 250 poliser per hundra tusen invånare. Poliser ska efter 2022 utbildas i den takt som krävs för att säkerställa detta riktital. Fördelen med ett sådant riktital är en stabilitet för polisväsendet och därmed bibehåller polisen garanterat sitt relativa antal och medborgarna garanteras en fungerande och närvarande polis.

Någon form av minimibemanning lokalt bör utredas så att vi inte möts av stängda polisstationer och långa inställelsetider på landsbygden.

Utöver arbetet med mängdbrott, organiserad brottslighet, våldsamteterna i förorterna och ökad närvaro på landsbygden bör fokus även ligga på förstärkning av gränspoliserna för att hitta och av- eller utvisa illegala invandrare.

3.2.3.2 *Kraftigt förbättrade arbetsvillkor*

För att det ska bli möjligt att kunna nyanställa så pass många poliser krävs även reformer beträffande polisens arbetsvillkor. För många poliser är arbetssituationen ansträngd. Lönerna är fortsatt relativt låga, framför allt för polisassistenter och polisinspektörer. Nya arbetstidsavtal har gjort situationen för dem som jobbar i yttre tjänst sämre och omorganisationen har varit felplanerad.

I vår budget anslår vi en kraftig förstärkning av Polismyndighetens budget som ska vara öronmärkt för att stärka arbetsvillkoren, såsom exempelvis lönenivåer, för framför allt polisassistenter och polisinspektörer. Det bör dock vara förbehållet arbetsmarknadens parter hur en sådan förstärkning ska fokuseras. Det kan utöver lön röra sig om arbetstid eller arbetsmiljö generellt. Fokus på en sådan satsning ska vara en förbättring av villkoren för dem som arbetar i yttre tjänst. Med dagens situation är det ingen större skillnad att jobba bakom ett skrivbord eller i skift i yttre tjänst, trots att det är förenat med större risk och mycket mer slitsamt att vara ute på gator och torg.

Försämringarna i arbetstidsavtal har dessutom medfört att incitamenten för att stanna i yttre tjänst blivit ännu svagare, varför många söker sig till inre tjänst eller slutar. Polisen måste börja prioritera kärnverksamheten i högre grad, vilket innebär att arbetsvillkoren måste förbättras.

De förbättringar vi föreslår skulle kunna medföra höjd status för polisycket, vilket i sin tur medför mer motiverade och mindre slitna poliser och därigenom större intresse av att bli polis.

3.2.3.3 *Hårdare straff*

Liksom tidigare förespråkar vi kraftigt höjda straff för framförallt vålds- och sexualbrott men även generellt sett rörande brott mot person, inbrott och brott som har med organiserad brottslighet att göra.

Höjda straff är inte bara rätt utifrån ett moraliskt perspektiv. Det medför även ökade möjligheter för rättsväsendet att till exempel häkta och därmed hålla farliga personer inlåsta i väntan på rättegång, ökade möjligheter att använda hemliga tvångsmedel med mera. Kännbara konsekvenser för denna sorts brottslighet är inte bara viktigt för att brottsoffren ska få upprättelse utan även för att de som jobbar inom rättsväsendet ska se att deras insatser gör skillnad.

Straffen i Sverige har varit och är fortfarande alldeles för låga i många fall. Därför måste en omsyn göras med ambitionen att kraftigt höja straffen.

Som ett resultat av detta väntas ökade kostnader för Kriminalvården, vilket de får extra resurser för. Det stora genomslaget för ökade straff väntas dock ske på några års sikt.

3.2.3.4 *Förvar för asylsökande och illegala invandrare*

Sverige har under lång tid haft en enormt stor invandring där slappa lagar, naiva myndigheter, aktivistiska myndighetschefer, svag politisk ledning och obefintliga kontroller lett till att vi låtit mängder av människor komma in i landet utan att vi vet om de har rätt att stanna här. En stor andel av de som ändå fått sina beslut prövade och avslagna har gått under jorden och uppehåller sig här illegalt.

Sedan tidigare har uppskattningar gjort gällande att det handlar om tiotusentals, kanske närmare hundratusentals. Denna siffra får antas ha ökat markant de senaste åren.

Sverigedemokraterna eftersträvar en modernisering av asylrätten för att bättre passa in i en kontemporär kontext. Bland annat innebär det att principen om första säkra land ska förtydligas. I nuvarande situation medför det för svenskt vidkommande i princip ett stopp för asylinvandring. Vi har dock redan i dag en mängd asylsökande i landet som vi inte har någon kontroll på, som erfarenhetsmässigt dessutom avviker vid avslag, samt alltså en mängd illegala invandrare.

Vi budgeterar för att upprätta transitcentrum för asylsökande där de under humana förhållanden ska befinna sig i väntan på att deras asylprocess ska avgöras. Även illegala invandrare ska hållas på sådana platser till dess att avvísning verkställs. På så sätt säkerställs att de inte går under jorden, vilket givetvis är viktigt för att säkerställa ordning och säkerhet samt för att motarbeta en svart ekonomi och kostnader i välfärdssystemen.

3.2.3.5 *Detaljerad statistik omkring invandring*

Brottsförebyggande rådet (Brå) ska ges i uppdrag att utföra en ny rapport omkring invandras brottslighet. Hittills har varken Brå eller regeringarna på senare tid varit intresserade av uppdaterad information omkring detta. Det menar vi måste åtgärdas.

Dessutom ska Brå ges i uppdrag att offentliggöra den statistik de samlar in i en statistikdatabas så att var och en själv kan ta ut relevant statistik för att kunna bilda sig en uppfattning om samhället vi lever i. För detta ändamål ökas anslagen till Brå.

3.2.3.6 *Förstärkt säkerhetspolis*

Säkerhetspolisen har haft ett ansträngt läge under en tid, inte minst rörande personaltillgång. I takt med att hotet om terrorism ökar och behov av personskydd för den centrala statsledningen därmed också väntas öka, ökar vi Säkerhetspolisens anslag för att möjliggöra en förstärkt personalstyrka i arbetet med personskydd och antiterrorverksamhet.

3.2.3.7 *Övriga förstärkningar*

Utöver de här beskrivna satsningarna ökar vi även anslagen generellt sett för Kriminalvården, till stor del på grund av en väntad ökning av personer i fängelse, till Åklagarmyndigheten för förstärkt åklagarfunktion, inte minst med tanke på den organiserade brottsligheten och terrorism, till Sveriges domstolar för ökad fysisk säkerhet, till Brottsoffermyndigheten för ökat stöd till ideell verksamhet för brottsoffer samt ökat anslag till ersättning för skador på grund av brott som ett led i en statlig garanti till brottsoffer. Här krävs även en ordentlig undersökning för att få samlad statistik över hur mycket skadestånd som döms ut i straffrättsliga förfaranden i Sverige.

3.3 Utbildning för framtiden

Hur vi lyckas hantera den tilltagande segregationen i samhället beror i hög grad på hur väl skolan fungerar. Grundskola, gymnasium och högre utbildning lotsar unga människor in i samhället och in på arbetsmarknaden. Det finns demokratiska och kulturella aspekter på utbildning som inte ska förbises, men ett fungerande utbildningssystem är också en direkt förutsättning för ett fungerande industri- och kunskapssamhälle.

I en situation där stora grupper i samhället står utanför både arbetsmarknaden och det svenska samhället, ett utanförskap som dessutom tenderar att gå i arv, hamnar skolan alltså i fokus.

Tyvärr är skolans nuvarande utveckling inte uppmuntrande. Svenska elevers resultat försämras drastiskt inom i stort sett varje område som över huvud taget uppmätts. Vi får färre toppstudenter, den genomsnittliga nivån sjunker och antalet elever med mycket bristfälliga kunskaper ökar. Detta framgår av PISA-undersökningar baserade på mätningar från 2012, där Sverige bland OECD:s 34 länder hamnade på 28:e plats i matematik, 27:e plats i läsning och 27:e plats i naturvetenskap.

Och detta var alltså en mätning som utfördes innan Sverige gick in i en akut migrationskris som varje år fyller på systemet med tiotusentals elever som inte kan svenska och som inte sällan kommer från socioekonomiskt svaga familjer. Sammanfattningsvis finns det en stor anledning till oro för det svenska skolsystemet, samtidigt som kommunernas ekonomi sätts under ytterligare stor press.

I denna situation står Sverigedemokraterna för nytänkande och handlingskraft.

Förutom att grundskola och gymnasium behöver reformeras behöver man se över utbildningsinsatserna för till exempel unga vuxna som behöver vidareutbilda sig.

3.3.1 Ny förberedelseskola för nyanlända ungdomar

Det ligger i sakens natur att nyanlända elever har specifika behov. Det gäller inte minst kunskaper i svenska, som är en förutsättning för att tillgodogöra sig annan utbildning. Nyanlända elever behöver också undervisning om svenska lagar, normer och regler, rättigheter och skyldigheter. Det är uppenbart för samtliga inblandade att dagens inslussningssystem har misslyckats kapitalt. Därför krävs det en helt ny strategi på området.

Till att börja med behövs en nationell läroplan för förberedelseklasser, denna bör bygga på de rekommendationer som Skolverket redan utgivit. Fokus ska ligga på det svenska språket och kunskap om det svenska samhället. Skolverket ska bidra till att ta fram lämpligt material och garantera att denna verksamhet fungerar likvärdigt över hela landet och att elever inte överförs till vanliga klasser innan de kan följa undervisningen.

Sverigedemokraterna föreslår ett helt nytt system i statlig regi för att hantera nyanlända skolungdomar. Vi vill inrätta en förberedelseskola som ansvarar för nyanlända skolungdomar. Genom att avskaffa modersmålsundervisning och istället erbjuda dessa lärare arbete i förberedelseskolan (tillsammans med behöriga lärare) kan tusentals arbetstillfällen skapas. Förberedelseskolan kommer att hysa såväl förberedelseklasser som kompletterande stödundervisning. Denna nya verksamhet kommer att ligga i egna lokaler, avskilt från skolans ordinarie verksamhet.

I den ordinarie undervisningen organiseras svenskundervisningen på två nivåer där nivån anpassas efter elevernas förutsättningar. Detsamma gäller matematik och engelska. Ett system med tre nivåer kan införas i skolor där det finns tillräckligt elevunderlag. Svenska 2 avskaffas.

Nyanlända elever slussas över till ordinarie undervisning enligt följande:

- Innan en elev förs över har man kontakttid i tilltänkt klass för att säkerställa att eleven kan följa med i undervisningen.
- Dessutom utförs, före överflyttning, ett digitalt nationellt prov i svenska, utformat av Skolverket, för den årskurs som ska påbörjas, för att säkerställa att eleven kan följa undervisningen. På så vis erhålls likvärdig standard i alla kommuner i stället för det

godtycke som råder idag. Läraren i den mottagande klassen får på så sätt en mer homogen grupp, vilket främjar studiero och undervisningens kvalitet.

- Efter skoldagen förblir förberedelseskolan tillgänglig för de överflyttade elever som känner att de behöver extra stöd med det egna språket som referens. Detta är möjligt eftersom förberedelseskolan alltså har knutit till sig tvåspråkig personal enligt ovan. På så vis kommer överflyttade elever också i kontakt med nyanlända elever och blir en inspirationskälla för dessa.

3.3.2 Karriärtjänster för lärare

Vi saknar i dagsläget 5 000–6 000 behöriga lärare och intresset att söka till landets lärarutbildningar är ljust. Yrket är helt enkelt inte attraktivt på grund av usel löneutveckling och en på många håll helt oacceptabel arbetsmiljö.

Sverigedemokraternas mest genomgripande reform innebär införande av karriärtjänster för lärare, vilket innebär kraftiga lönelöft men också större ansvar för lärare som stannar och utvecklas i yrket.

Vårt förslag, som inspirerats av den framgångsrika Shanghai-modellen, utgår från en karriärsteg med sex nivåer, där man alltså har ”nivå 1” när man är utexaminerad från Lärarhögskolan. Varje steg kräver i sig fortbildning och erfarenhet samt att man är beredd att axla ansvar och stödja sina kollegor. Det innebär att lärare som kommit längre utövar mentorskap gentemot mindre erfarna kollegor.

Varje ny nivå berättigar till ett lönelöft på i storleksordningen 5 000 kronor per månad, men då krävs också att man är beredd att ta sig an ett extra ansvar. Det innebär bland annat att de mest ambitiösa lärarna kommer att uppmanas att arbeta med de klasser som mest behöver deras yrkesskicklighet. I dag har utsatta skolor stora problem med hög personalomsättning. Med vårt förslag får elever och lärare i dessa skolor stöd av särskilt kompetenta lärare.

Det finns tiotusentals behöriga lärare som arbetar i näringslivet, vissa källor anger spektakulärt höga siffror. Denna grupp utgör en betydande potential när vi ska upprätthålla en fungerande skola de närmsta åren. Det är knappast en nackdel att dessa personer har erfarenheter från arbetslivet utanför skolans värld. Vi vill alltså göra Sveriges skolor till så attraktiva arbetsplatser vad gäller löneutveckling och arbetsmiljö att en andel av dessa lärare vill återvända. Förslagen rörande karriärtjänster kan ses som en viktig del av detta.

Bristen på behöriga lärare är särskilt stor i matematik, teknik och naturvetenskapliga ämnen – här är situationen prekär. Det finns en intressant potential i form av människor med masterexamen i matematik och tekniska eller naturvetenskapliga ämnen, det vill säga med goda ämneskunskaper. Sverigedemokraterna vill, så länge behovet föreligger, inrätta en betald lärarutbildning, där naturvetenskapligt meriterade personer erhåller 25 000 i månaden för att under två terminer studera pedagogik och därigenom bli formellt behöriga att undervisa på grundskola och gymnasium.

Sverigedemokraterna vill också satsa mer på så kallad kringpersonal, till exempel vaktmästare, administratörer och kuratorer, vilket gör att lärare kan fokusera på just undervisning.

Sverigedemokraterna anser att landets lärarutbildningar ska underkastas en grundlig översyn. Enligt OECD håller 18 av 28 lärarhögskolor i Sverige inte måttet, på många håll ersätter lärlösa lektioner och gruppredovisningar ordinarie undervisning och

riktiga examina. Detta är ett rent slöseri med unga människors tid och ett sabotage av framtida lärares utbildning.

Vi måste ha höga ambitioner vad gäller lärarhögskolornas kvalitet. De utbildningar som inte klarar rimliga kvalitetskrav bör läggas ned så att de lärosäten som klarar av att hålla en hög kvalitet i utbildningen kan prioriteras. En blivande lärare ska bevisa att han eller hon klarar av yrkets teoretiska och praktiska utmaningar och olämpliga kandidater ska sällas bort på ett tidigt stadium, vilket nu genomförs i ett pilotprojekt på Jönköpings lärarhögskola.

Man måste dessutom ha likvärdiga bedömningar mellan lärarhögskolorna för att säkra undervisningens kvalitet. Det innebär digitaliserad examinering som synkroniseras mellan olika lärosäten.

Sverigedemokraterna förordar en orientering mot internationellt beprövad metodik och anser generellt att man måste skärpa kraven på högre pedagogisk utbildning. Dessutom måste ett samordnat nationellt system för digitala hjälpmedel i skolundervisningen tas fram och implementeras.

3.3.3 Bättre utbildningsmiljö

Sverigedemokraterna avsätter en miljard för renovering och utbyggnad av skollokaler och byggande av studentbostäder. Ljus, luft och yta är uppenbara kvalitetsfaktorer i en inlärningsmiljö, medan buller är en stressfaktor. Dessa aspekter handlar helt eller delvis om att skolans lokaler är i gott skick och anpassade efter utbildningsändamål. Den svenska skolan har ett kraftigt eftersatt renoveringsbehov.

I dag saknas avsevärt många studentboenden och trenden är att situationen kraftigt förvärras. Det innebär bland annat att vissa utbildningsansättningar i slutändan kan bli verkningslösa, när studenter inte kan fullfölja utbildningar de har kämpat för att komma in på. Andra drar sig fram med tillfälliga, undermåliga boenden, kanske med långa pendlingsavstånd, vilket går ut över studieresultaten. Därmed håller högre utbildning på att i ännu högre utsträckning bli en klassfråga, eftersom studenter från välbeställda familjer har ekonomiska möjligheter att lösa boendeproblematiken.

Skolan är en plats för undervisning. Både lärare och elever har rätt till arbetsro. Elever som inte klarar av den ordinarie undervisningen placeras i jourklasser där de får hjälp av personal med särskild kompetens. Erfarenhet från utlandet visar att denna åtgärd i sig gör att de flesta elever förstår att klassrummet är till för studier. De elever som trots detta behöver särskilda insatser bör alltså få särskilt stöd.

Parallellt med detta vill vi öppna upp för statligt övertagande av dysfunktionella skolor. Där så krävs tillsätter staten en särskilt erfaren skolchef som ges erforderliga befogenheter för att få ordning på verksamheten.

3.3.4 Teknisk gymnasiekompetens behövs

Det är Sverigedemokraternas uttalade målsättning att Sverige ska förbli en kunskapsekonomi och ett industriland, vilket i betydande utsträckning faller tillbaka på kompetensförsörjning. I klartext: skola och gymnasium måste utbilda tillräckligt många blivande industriarbetare, ingenjörer och annan kompetent personal.

Enligt en rapport från riksdagens utredningstjänst kan vi de kommande decennierna förvänta oss ett dramatiskt underskott av unga vuxna med industrikompetens på gymnasial nivå. Vi tror att marknaden kommer att styra den kompetens som finns till ”rätt” industri, genom högre utbildning eller genom ”learning-by-doing” ute i företagen.

Att förse samhället med gymnasial grundkompetens är en politisk fråga som kräver en långsiktig strategi.

För det första tror vi att våra åtgärder vad gäller till exempel karriärtjänster för lärare kommer att förbättra grundförutsättningarna vad gäller ungas naturvetenskapliga och tekniska kompetens, men det kommer att ta tid innan detta slår igenom. Därför behövs åtgärder som ger resultat i ett kortare perspektiv.

Teknikcollege finns redan som en etablerad institution. I korthet är det ett samarbete mellan gymnasieskolor och lokalt näringsliv som anpassar utbildningen till industrins behov. Verksamheten kvalitetsstämplas av en organisation, Teknikcollege, som har initierats av Industrirådet, som i sin tur består av fackliga organisationer och arbetsgivarorganisationer. Det är Sverigedemokraternas uppfattning att Teknikcollege kan utvecklas genom statlig finansiering.

Vidare är det så att många ungdomar väljer gymnasieprogram som inte leder till arbete. Genom en så kallad teknikbrygga vill vi ge dessa ungdomar en andra chans att bli anställningsbara i industrin eller vidareutbilda sig inom teknik eller naturvetenskap. Det innebär att man under två terminer stärker sina kunskaper i teoretiska och praktiska ämnen varefter man erbjuds en termins betald praktik hos en lokal industri. De första terminerna bör styras upp i gängse kommunal regi, men staten skjuter till medel för praktikperioden.

Tekniksprånget, slutligen, är en satsning där Sveriges arbetsgivare tillsammans med regeringen samarbetar för att uppmuntra ungdomar att söka tekniska utbildningar. Genom Tekniksprånget kan ungdomar som gått ut gymnasiet få fyra månaders betald praktik hos några av Sveriges mest intressanta arbetsgivare. Detta ökar inte i sig antalet med gymnasial industrikompetens, men det förbättrar sannolikt utnyttjandet av den kompetens som finns att tillgå. Också här ser vi att konceptet kan utvecklas genom stärkt finansiering.

3.3.5 Myndigheten för yrkeshögskolan

Praktiska yrken kan vara en framkomlig väg in på arbetsmarknaden för människor som kommit till Sverige från ett annat land i vuxen ålder och som vid ankomsten saknar relevant akademisk utbildning.

Myndigheten för yrkeshögskolan analyserar arbetsmarknadens behov och avsätter därefter medel till lärosäten som anordnar de av marknaden efterfrågade utbildningarna. Detta matchningsarbete har visat sig vara mycket effektivt och av de elever som genomgått en utvald utbildning har nästan sju av tio haft arbete under året efter examen. Myndigheten har aviserat att den har organisatorisk kapacitet att bygga ut verksamheten, men givet dagens anslagsnivåer saknas resurser till detta. Sverigedemokraterna höjer därför dessa anslag.

I dag efterfrågar många arbetsgivare anställda med någon form av eftergymnasial utbildning, men inte nödvändigtvis en femårig universitetsutbildning. Många ungdomar vill också vidareutbilda sig men ser inte nödvändigtvis universitetsstudier som sitt förstaval. Där är de ett- och tvååriga utbildningarna som erbjuds via yrkeshögskolan goda alternativ. För såväl arbetsgivare som arbetstagare är därmed utökad stöd till Myndigheten för yrkeshögskolan att betrakta som positivt. Det är en satsning för bättre matchning på arbetsmarknaden och för lägre ungdomsarbetslöshet.

Sverigedemokraterna budgeterar därför för åtminstone 5 000 nya platser på

yrkeshögskolan, men ser gärna ännu fler längre fram i takt med att myndigheten utvecklas.

3.3.6 Lärlingssystem i världsklass

I Sverige har socialdemokraterna skapat ett system där samtliga gymnasieutbildningar måste leda till så kallad högskolebehörighet och där också en påtagligt hög andel ska eller bör studera vidare på just högskolan. Målsättningen vad gäller det sistnämnda har godtyckligt angetts till 50 procent. Emellertid saknas forskning eller annat stöd som skulle visa att just varannan gymnasist prompt ska läsa till en högre akademisk examen. Givetvis bör möjligheten finnas, men det bör vara upp till den nybakade gymnasiestudenten själv att avgöra hur vederbörande vill lägga upp sina planer. Denna iver att öka just kvantiteten av högskoleplatser i kombination med en övertro på teoretiska utbildningar för alla studenter och en nedlåtande syn på traditionella, vanliga, hederliga hantverksyrken har totalt hämmat Sveriges förmåga att upprätta ett väl fungerande lärlingssystem. Det intressanta i sammanhanget är att när man frågar företagarna själva vad deras största hinder för expansion är, så är svaret påfallande sällan höga skatter eller att det är dyrt och krångligt att anställa (även om detta kommer högt upp på listan), utan i stället att man inte hittar kvalificerad personal. Problemet är kompetensförsörjning.

Många företag har på grund av det svenska utbildningssystemets undermåliga kvalitet och bristande arbetslivsanknytning valt att helt sonika inrätta egna utbildningsprogram. Men även om större koncerner som exempelvis Volvo har möjlighet att genomföra egna utbildningar så svarar det inte mot arbetsmarknadens behov generellt och definitivt inte gentemot de mindre företagen. En målare, en rörmokare, en elektriker, med kanske sig själv och ytterligare ett par anställda, har inte de finansiella musklerna att inrätta något särskilt lärlingsprogram och ta över det offentliga uppgifterna. Politikerna och det offentliga systemet behöver anpassa sig till småföretagen, istället för att småföretagen ska behöva anpassa sig till politikerna. Vart femte rekryteringsförsök i Sverige misslyckas, eftersom arbetsgivaren inte hittar rätt kompetens. Det finns sålunda fog för att ifrågasätta nuvarande utbildningssystem.

Den så kallade mismatchningen på arbetsmarknaden har ökat påtagligt under de senaste decennierna och prognosticeras att öka ytterligare, givet att kompetensförsörjningen till näringslivet inte stimuleras. Yrkesinriktade lärlingsutbildningar är ett stort svar på denna utmaning. Det handlar inte enbart om näringslivets kompetensförsörjning, det handlar dessutom om att komma tillrätta med en påtagligt hög ungdomsarbetslöshet. Signifikant nog kan nämnas att i de EU-länder med lägst arbetslöshet (Tyskland och Österrike) så är andelen ungdomar som på olika sätt deltagit i lärlingsutbildningar som högst (52 respektive 53 procent), medan det omvända gäller för Sverige, det vill säga hög ungdomsarbetslöshet och låg andel ungdomar i lärlingsprogram (7 procent). EU-snittet ligger på 26 procent.

Enligt bland annat Konjunkturinstitutet råder det ett samband mellan tillgång till lärlingsplatser och låg ungdomsarbetslöshet: ”Till skillnad från i Sverige finns det i Tyskland ett väl utbyggt lärlingssystem med avlönade lärlingsprogram inom många sektorer. Detta leder till att tyska ungdomar är arbetslösa i mindre utsträckning än svenska.” Motsvarande typ av korrelation går dessutom att skönja mellan lärlingsutbildningar och arbetslösheten bland utrikes födda.

Ett modernt lärlingssystem borde baseras på teoretiska kärnämnen, såsom matematik, svenska och engelska, vilket man studerar i skolan exempelvis två dagar i veckan, medan man praktiserar ett yrke på en faktisk arbetsplats.

En helt ny anställningsform bör införas i lag: lärlingsanställning. Rent juridisk bör den jämföras med nuvarande provanställning, men ska kunna gälla högst tre år. Det skulle innebära att ett företag som tar sig an en oerfaren, oprövad ungdom eller en utrikes född med svårvaliderad bakgrund i syfte att säkra sin långsiktiga kompetensförsörjning kan göra detta hyfsat riskfritt. Visar det sig att personen i fråga är driftig och ambitiös, kommer lärlingsanställningen mynna ut i en reguljär tillsvidareanställning inom loppet av högst tre år, så vore det en framgång för samtliga parter. Visar det sig att samarbetet inte fungerar tillfredsställande, så har företagaren inte tagit på sig orimliga risker.

Lärlingssystemet inriktar sig i första hand på ungdomar som börjar på gymnasiet, men bör vara öppet för äldre som av olika skäl inte slutfört sin gymnasieutbildning. Detta kan alltså avse såväl inrikes födda som utrikes födda. Vad avser äldre som saknar gymnasieexamen så förespråkar Sverigedemokraterna en utbyggnad av komvux där man kan komplettera sina betyg. Den som studerar på komvux i syfte att läsa till en gymnasieexamen är därmed också kvalificerad för en lärlingsutbildning, oavsett ålder.

Sverigedemokraterna är traditionellt försvarare av den svenska modellen, där det är i huvudsak parterna själva som löser olika frågor, exempelvis vad avser lönebildning. Den nya anställningsformen som vi föreslår – lärlingsanställning – måste dock betraktas som en slags hybrid mellan det offentliga och det privata, så avseende just denna anställningsform bör politiken sätta upp vissa regler: 1) arbetsgivaren är helt befriad från att betala arbetsgivaravgifter, 2) lärlingsanställningen jämställs med en provanställning, det vill säga att arbetsgivaren kommer inte att dras till Arbetsdomstolen vid tvister, 3) en minimilön per månad lagfästs, och är tillika ”fredad”, det vill säga den ersätter inte andra inkomster eller försörjningsstöd. En person som saknar gymnasieexamen och uppbär försörjningsstöd har således mycket starka incitament att färdigställa sin examen under tiden för lärlingsutbildning hos ett företag. Reformen finansieras helt och hållet genom att slopa nystartsjobben, vilka dels inte i tillräckligt hög utsträckning lett till riktiga jobb, dels påvisats ha mycket stora undanträngningseffekter och dessutom rena dödviktseffekter. Att som regeringen nu föreslår nystartsjobben ska gälla olika beroende på var i världen man är född är för Sverigedemokraternas del fullständigt uteslutet och ytterligare ett skäl för att avskaffa reformen.

3.4 En modern arbetsmarknadspolitik

Regeringen Löfvén deklarerade tidigt under mandatperioden ett slags övergripande mål för sin politik: att Sverige år 2020 skulle ha EU:s lägsta arbetslöshet. Målet är förvisso ambitiöst och hyfsat kvantifierbart (vi ska dock minnas tidigare S-ledda regeringar som förvisso lyckades minska arbetslösheten, men på bekostnad av ett ökat antal förtidspensioneringar). Det är dock tämligen märkligt formulerat eftersom det är så pass avhängigt av utvecklingen i övriga Europa. Det vore mer logiskt att sätta ett mål i absoluta snarare än relativa tal – en målsättning för jämviktsarbetslösheten – och sedan presentera en reformplan för att uppnå detta. Sedan valet i september 2014 har dock två saker uppenbarat sig: 1) Sverige har upplevt en exceptionellt hög invandring av i huvudsak låg- eller okvalificerad arbetskraft samt 2) regeringen har drivit igenom

skattehöjningar på just arbete, vilket får effekten att arbetslösheten ökar snarare än minskar.

Vad gäller det förstnämnda så återspeglas inte volymerna i arbetsmarknadsstatistiken eftersom de asylsökande inte formellt tillhör arbetskraften. Det bör poängteras att detta givetvis inte är asylanternas egna fel, många är säkerligen både kapabla och arbetsvilliga, men så fungerar statistiken. Lagom till 2020, dock, kommer denna kraftiga befolkningsökning att även formellt tillhöra arbetskraften och givet asylinvandrares dystra sysselsättningsgrad därför också öka arbetslösheten. Från borgerligt håll har propagerats för lägre ingångslöner i en förhoppning om att fler jobb tillfällen skapas, vilket med visst fog har kritiserats från regeringen och dess bundsförvant LO. Men istället för att göra det billigare att anställa har regeringen gjort precis tvärtom: man har kraftigt höjt skatterna på just arbete samt föreslagit att företagen i högre utsträckning än i dag ska finansiera sina anställdas sjuklönekostnader (vilket man dessbättre tvingades dra tillbaka). Det är två åtgärder som bidrar till ökad arbetslöshet, oavsett om man gör en så kallad statisk eller dynamisk beräkning av effekterna. Idén om hur man ska komma till rätta med såväl den inhemska som den importerade arbetslösheten av främst okvalificerad arbetskraft lyser alltså med sin frånvaro. Det innebär inte att Alliansen med sina krav på lägre löner är rätt ute, det innebär att invandringspolitiken är och har varit felaktigt utformad. De oberoende expertinstanserna, däribland Finanspolitiska rådet, dömer således ut regeringens jobbmål som omöjligt. Faktum är att Finansdepartementet, i sina egna prognoser, gör samma bedömning, även om detta av naturliga skäl inte lyfts fram.

Sverigedemokraternas bedömning är att jobbmålet är ologiskt formulerat och mindre genomtänkt. Vi vill i stället införa ett mål i absoluta termer: jämviktsarbetslösheten bör till 2020 ligga under 4 procent. Om man sedan ligger etta eller femma i någon intern EU-liga är i sammanhanget mindre viktigt. Det viktiga är att skapa delaktighet på arbetsmarknaden och sammanhållning i landet och givetvis att bygga en grund för stabila statsfinanser.

Sverigedemokraterna föreslår därför i denna budgetmotion en ordentlig omläggning, reformering och modernisering av den svenska arbetsmarknadspolitiken, i syfte att göra detta mål möjligt. I de följande avsnitten redogör vi för hur vi avser uppnå detta, med en sammanfattande tabell om våra reformers effekter på sysselsättningen och arbetslösheten.

Målet är viktigt eftersom det är grundläggande för välfärden: med en hög sysselsättning kan vi vidareutveckla den svenska välfärden, med nuvarande eller till och med lägre sysselsättningsnivåer tvingas vi i stället att steg för steg demontera den. Sverigedemokraterna presenterar således metoder för att uppnå ett mål, vilket i sin tur garanterar en trygg och stabil välfärdsstat även för kommande generationer. Det ska också framhållas att det – givet nuvarande höga arbetslöshet – inte finns några ”heliga kor” och att man som ansvarstagande parti nödgas vända och vrida på varenda sten.

3.4.1 Renodla och öppna upp Arbetsförmedlingen

Den nuvarande Arbetsförmedlingen har förvisso genomgått flera förändringar sedan den tillkom, men i grunden har principerna inte ändrats. Det är i huvudsak staten som är huvudman och genomförare av arbetsmarknadspolitiken och arbetsmarknadspolitiska åtgärder. Systemet fungerade av allt att döma tämligen väl för den tidsperiod som det byggdes för, det vill säga 50-talet. Men medan arbetsmarknaden har utvecklats till att

bli betydligt mer dynamisk och mångfacetterad har politikerna inte hängt med i svängarna utan följer i stort samma gamla inbyggda mönster. Många mindre företag har skapats sedan dess, där anställda förvisso har en specifik titel med tillhörande befattningsbeskrivning, men där man i praktiken förväntas kunna lite av allt och ofta får ”täcka upp” för en kollega med annan befattning som plötsligt blir sjukskriven. Det är också vanligare att man hanterar kundkontakter, vilket ställer krav på social kompetens och inte enbart yrkeskompetens. Graden av individualisering och specialisering har ökat.

Arbetsmarknaden har utvecklats, politikerna (och därmed Arbetsförmedlingen) har inte hängt med. Resultatet är att Arbetsförmedlingen fungerar genuint dåligt. Egentligen katastrofalt dåligt: år 2015 uppgav endast 4 procent av de inskrivna på Arbetsförmedlingen att förmedlaren hade bidragit till att man fått ett jobb. Bland de arbetssökande är det bara 12 procent som uttalar förtroende för myndigheten. Det finns ingen anledning att försöka skönmåla utfallet. Det är uruselt. Den budgeterade utgiften för statens utgiftsområde 14 (Arbetsmarknad och arbetsliv) uppgår årligen till omkring 80 miljarder kronor, det vill säga ungefär lika mycket som Försvarsmakten och rättsväsendet sammantaget. Man borde kunna förvänta sig ett bättre utfall.

Likväl finns inga som helst belägg för att påstå att det är arbetsförmedlarna som det skulle vara fel på. De brinner helt säkert för sina jobb precis lika lite eller lika mycket som andra löntagare. Det är politiken det är fel på. Den offentliga arbetsförmedlingens metoder är inkapabla att mäta behoven av individualisering och att komma till rätta med matchningsproblematiken på arbetsmarknaden.

Australien, Danmark och Storbritannien är exempel på länder som helt eller delvis valt att öppna upp sina förmedlings- och utbildningstjänster. Det har – på det stora hela – visat sig vara ett framgångskoncept.

Men varför? Rent allmänt kan sägas att konkurrens, mångfald och valfrihet i sammanhanget är bra. Finns det bara en aktör, det vill säga ett monopol, så finns det inga egentliga incitament att förbättra sin service eller kvalitet: om kunden (i förekommande fall en arbetssökande) är missnöjd, har ju han eller hon ändå ingen annan att vända sig till. Innovationer, nytänkande och specialiseringar hämmas. Man kan göra en resultatuppföljning, men i nuvarande situation kan man inte ställa resultatet i direkt relation till något annat. Om en arbetsförmedlare förmedlar ett jobb varannan månad, så går det alltså inte egentligen att säga att det är för lågt resultat, eftersom det inte finns något att jämföra med. På en öppen och konkurrensutsatt marknad händer precis tvärtom: håller du inte en hög grad av service och kvalitet, uppvisar du sämre resultat än andra i branschen, så kommer kunden (den arbetssökande) att välja bort just dig till förmån för någon annan som uppvisar en bättre historik och som har goda referenser och omdömen.

Som ytterligare exempel på Arbetsförmedlingens dystra resultat kan nämnas att år 2010 var det bara 12 procent av alla nyanställda som hade använt sig av Arbetsförmedlingen, vilket också inkluderade nyanställda i olika typer av subventionerade jobb. Majoriteten av arbetsgivarna anser att Arbetsförmedlingen saknar kunskap om branschen och är dålig på att hitta rätt person. Trots Sveriges rigida inställning väljer arbetsgivarna att kringgå Arbetsförmedlingen och väljer i stället de privata rekryteringsföretagen. Det gäller för all del även arbetstagarna själva – endast en mycket liten minoritet anger att de fått information om det arbete de fått via Arbetsförmedlingen. IFAU:s studier visar heller inte på något samband mellan

Arbetsförmedlingens kostsamma åtgärder å ena sidan och på sysselsättningen å andra sidan.

3.4.1.1 *Internationella exempel*

I Australien finns i princip ingen offentlig arbetsförmedling, utan samtliga tjänster upphandlas i konkurrens. Det bör betonas (och detta är viktigt) att de som konkurrerar med varandra inte bara är privata och vinstdrivande företag, utan även andra icke-vinstdrivande organisationer eller företag av olika slag. Motsvarande Stadsmissionen, kyrkan, fackförbund eller till och med andra myndigheter agerar på exakt samma premisser, exakt samma villkor. Kombinationen leder bland annat till en betydligt högre grad av specialisering. Det påstås lite allmänt att unga och utrikes födda har svårt att få jobb i Sverige. Det stämmer givetvis (statistiken talar sitt tydliga språk), men det gäller ju inte för alla ungdomar eller alla utrikes födda. Även ungdomar och invandrare är ju så att säga heterogena grupper som i grunden består av individer med olika sorters färdigheter och brister.

Att avskaffa det offentliga monopolet som Arbetsförmedlingen utgör, till förmån för privata aktörer, ideella aktörer, kyrkan, fackförbunden och andra myndigheter har i det australienska fallet visat sig öka graden av effektivisering, individualisering samt specialisering.

3.4.1.2 *En svensk modell?*

Att kopiera ett annat lands modell på ett visst område är sannolikt inte ett uppenbart recept för framgång. Istället bör analyseras vad som gick bra med den ena eller andra modellen samt vad som skulle kunna ställa till problem i det egna fallet.

I en utvärdering av det australienska fallet uppges dock att effektiviteten ökat, att kostnaderna för skattebetalarna minskat, att servicen till de arbetssökande blivit bättre samt att arbetsgivarna blivit mer nöjda. Dessutom anges att reformen varit särskilt effektiv för marginaliserade grupper samt grupper med svårigheter att finna arbete. Särskilt det sistnämnda vill Sverigedemokraterna ta fasta på: för att öka delaktigheten på arbetsmarknaden för de som i dag har en svag förankring, inte minst utomeuropeiskt födda, fordras tämligen långtgående reformer. Sverige har idag ett av OECD:s allra högsta sysselsättningsgap, det vill säga diskrepansen i sysselsättning mellan inrikes visavi utrikes födda. Det är ett allvarligt problem som vi måste komma till rätta med om vi ska kunna ha ett sammanhållet Sverige i framtiden. Samtidigt vill vi inte ha särlösningar, i synnerhet inte på etnisk basis. Sådana är ingen bra grund för att bygga ett sammanhållet land.

Sverigedemokraterna föreslår följande:

Arbetsförmedlingens åtgärder och program ersätts och öppnas upp för övriga samhällsaktörer: privata företag, sociala och icke-vinstdrivande företag, semi-privata eller andra aktörer. Utbildning och matchningsarbete upphandlas i stället av de bästa aktörerna i samhället. Ett tydligt kontroll- samt tillsynssystem inrättas. Det inrättas ett konkret och framförallt transparent ”ratingsystem” där såväl kund (den arbetslöse) som upphandlare (det offentliga) medverkar. En leverantör med låg rating tillåts inte medverka i kommande ”upphandlingar”. Den ersättning från det offentliga som erbjuds är uteslutande provisionsbaserad, det vill säga om någon aktör lyckas förmedla ett arbete till någon arbetslös, så utgår en del av provisionen. Om den tidigare arbetssökande individen behåller jobbet under en viss tidsperiod, så utgår ytterligare en

del av provisionen. Om så slutligen den tidigare arbetssökande behåller jobbet ytterligare en period, så utgår resten av provisionen. Detta ger incitament för samtliga parter att göra ett bra och i synnerhet långsiktigt jobb. Den arbetssökande bör givetvis kategoriseras utifrån anställningsbarhet. Den som har varit arbetssökande i fem dagar har rimligen inte samma behov som den som har varit arbetssökande i fem år. Det rimliga är att detta kvantifieras utifrån termer av exempelvis ålder samt arbetslöshetens duration. Provisionen för en aktör som tar sig an en långtidsarbetslös blir betydligt högre än för en aktör som tar sig an en person som sannolikt skulle kunna ha hittat ett nytt jobb på egna meriter, utan inblandning av andra. Detta för att undvika så kallad cherry-picking.

Arbetsförmedlingen fungerade sannolikt någorlunda väl på 50- eller 60-talet. Det är Sverigedemokraternas mening att detta inte längre är fallet. Arbetslöshetsförsäkringen bör därtill administreras centralt av Försäkringskassan och bli helt skattefinansierad, i likhet med övriga socialförsäkringar. Det innebär att Arbetsförmedlingen som myndighet kan renodla sitt uppdrag och bli ”smalare men vassare”.

I samband med denna reform är det av stor vikt att lyfta fram betydelsen av icke vinstdrivande aktörer och andra aktörer såsom exempelvis Stadsmissionen och kyrkan. Inte minst bör de sociala företagen kunna nyttjas bättre. De mångmiljardbelopp som frigörs genom att Arbetsförmedlingen i nuvarande form reformeras kommer att användas i ett betydligt mer effektivt förmedlingsarbete, inom ramen för såväl privata vinstdrivande företag som ovan nämnda exempel. Betydelsen av att engagera de icke vinstdrivande organisationerna och företagen samt civilsamhället i största allmänhet syftar i första hand till att skapa en så stor mångfald som möjligt så att ingen grupp eller individ lämnas utanför och i andra hand till att ytterligare bekämpa tidigare nämnd ”cherry-picking”. Reformen föreslås i enlighet med den konservativa försiktighetsprincipen genomföras stegvis för att med start 2019 vara fullt genomförd, med en kontinuerlig utvärdering.

3.4.2 Trygghet och rörlighet på arbetsmarknaden

I Sverige talas ofta om den svenska modellen på arbetsmarknaden som en slags nyckel till framgång. Med den svenska modellen avses vanligen att det är arbetsmarknadens parter själva, och inte de lagstiftande politikerna, som kan och bör lösa olika sorters tvister sinsemellan. Grunden uppstod med det i dag närmast ikoniska Saltsjöbadsavtalet från 1938. Sverigedemokraterna delar till fullo den positiva andemeningen bakom den svenska modellen. Empirin talar också sitt tydliga språk: det visar sig att Sverige har betydligt färre ”strejktimmar” (vilka givetvis inte gagnar vare sig arbetstagare eller arbetsgivare) än andra EU-länder. Politikens inblandning i arbetsrättsliga frågor bör således mötas med viss skepsis, givet att det finns sunda krafter bland arbetsmarknadens parter. Som politiker och lagstiftare kan man givetvis frestas att föreslå både det ena och det andra, till gagn för arbetsgivaren eller arbetstagaren, i en opportunistisk frenesi. Sverigedemokraterna står dock bakom intentionen i den svenska modellen.

3.4.2.1 Turordningsregler

De svenska turordningsreglerna, reglerade i LAS, kom till under en tid då arbetsmarknadens rörlighet var betydligt mindre än i dag. Arbetsmarknadens funktionssätt har förändrats och i takt med det måste även turordningsreglerna förändras. För att säkerställa trygghet för arbetstagare är det viktigt att LAS finns kvar,

men undantagen i turordningsreglerna behöver utökas. Dagens undantag är helt enkelt för små och leder till att framför allt ungdomar diskrimineras genom sist-in-först-ut-systemet. Arbetsgivare kan enkelt reglera storleken på sin personalstyrka men det är svårt att reglera sammansättningen på personalstyrkan. Dagens turordningsregler medger två undantag. Sverigedemokraterna menar att undantagen bör utökas till fem.

3.4.2.2 Offentlig arbetslöshetsförsäkring

En del av förklaringen till de danska löntagarnas upplevda större trygghet än de svenska löntagarnas dito är sannolikt vetskapen om att – givet värstascenariot – det finns ett socialt skyddsnät som fångar upp en. Den första tanke som man slås av om man drabbas av arbetslöshet är således inte att man behöver sälja sin bil eller sitt hus eller hur man ska kunna försörja sin familj, utan i stället hur man ska hitta ett nytt jobb. För att det ska vara möjligt krävs en ordentlig reform och förstärkning av arbetslöshetsförsäkringen.

Sverigedemokraterna menar att arbetslöshetsförsäkringen är så pass central för arbetsmarknaden att den bör betraktas som en del av de generella socialförsäkringssystemen. Det innebär ett flertal saker:

- Själva budgetanslaget bör flyttas från Arbetsförmedlingen till Försäkringskassan.
- Den bör vara obligatorisk och därför helt skattefinansierad.
- Den bör administreras centralt istället för att ligga på entreprenad hos fackförbund, i syfte att öka likvärdigheten.
- Det faktiska försäkringsskyddet bör öka.

Vad avser det sistnämnda så är Sverigedemokraternas förslag att taket höjs kraftigt till hela 1 200 kronor per dag under de första hundra dagarna, för att därefter minska till 800 kronor per dag. Det medför en kombination av stärkt försäkringsskydd och incitament att hitta ett nytt jobb.

Två år efter att den borgerliga regeringen tillträdde i september 2006 hade antalet medlemmar i någon arbetslöshetskassa minskat med ganska exakt en halv miljon. Detta kan tveklöst sägas vara en mycket riskfylld utveckling: dels på individnivå, dels på samhällsnivå – hade flera av dem som stod utan försäkring blivit av med sina arbeten så hade en viktig automatisk stabilisator inte kunnat parera en konjunkturell nedgång.

Huvudorsaken till denna nedgång var att regeringen införde en arbetslöshetsavgift. Denna medförde att arbetslöshetskassor inom branscher där risken för arbetslöshet var högre också skulle betala en högre avgift. Många kassor, inte minst hotell- och restauranganställdas, fick då kraftigt förhöjda avgifter till följd att folk helt enkelt inte hade råd att försäkra sig.

Detta ödesdigra misstag rättas dessbättre till av dåvarande regeringen i samband med budgetpropositionen för 2014 där denna straffavgift avskaffades. Det är dock fortfarande oroväckande många som inte letat sig tillbaka till någon arbetslöshetskassa. En stor del av svenska folket har uppenbarligen förlorat förtroendet för arbetslöshetsförsäkringen.

Sverigedemokraternas utgångspunkt är att arbetslöshetsförsäkringen är så pass central att den bör betraktas som en del av de grundläggande socialförsäkringssystemen. Detta innebär också att den bör vara uteslutande finansierad via skattsedeln. Sverigedemokraterna vill således att även den så kallade finansieringsavgiften samt övriga administrativa avgifter, utöver själva arbetslöshetsavgiften, avskaffas och tas

över av staten, till följd av att medlemskap i en arbetslöshetskassa blir helt och hållet avgiftsfritt.

Den finansieringsavgift som medlemmarna betalar för innevarande år ligger på drygt 100 kronor per månad. Samtliga anslutna skulle därmed med Sverigedemokraternas förslag få en ökad disponibel nettoinkomst motsvarande deras respektive medlemsavgift, men med helt oförändrade villkor.

3.4.2.3 Aktiv arbetsmarknadspolitik

Sverigedemokraterna föreslår att den traditionella arbetsförmedlingen (med mer eller mindre monopol hos just myndigheten Arbetsförmedlingen) utvecklas till förmån för sociala och icke vinstdrivande företag, privata företag, ideella organisationer, kyrkan, bemanningsbranschen och kanske även andra aktörer. År 2015 uppgav 4 procent av dem som varit inskrivna på Arbetsförmedlingen att en arbetsförmedlare hade bidragit till att de fått jobb.

Fler aktörer ökar kraftigt dynamiken på hela arbetsmarknaden och möjliggör tillsammans med ökade skyddsnet en uppluckring av delar av den svenska arbetsrättsliga lagstiftningen, vilken inte är förenlig med en modern arbetsmarknadspolitik. Reformen i sig är helt självfinansierad i den bemärkelsen att de nuvarande anslagen till arbetsmarknadspolitiska åtgärder finansierar ersättningen till de aktörer som kvalificerar sig som jobbförmedlare.

3.4.3 Småföretagare

Sverigedemokraterna är kritiska till de relativt höga skatter som tas ut på arbete. Fyra av fem nya jobb skapas i växande småföretag och Sverigedemokraterna föreslår därför en rad tydliga förbättringar för småföretagen som ett led i att stimulera sysselsättningen. För småföretagen vill Sverigedemokraterna ge skattelättnader specifikt på arbete.

3.4.3.1 Slopad allmän löneavgift

Den så kallade allmänna löneavgiften inom ramen för de sociala avgifterna på arbete har inget specifikt område i de offentliga trygghetssystem som den avser finansiera, utan är en extra skattekostnad på arbete, vilken i synnerhet träffar de små företagen. Den allmänna löneavgiften utgör cirka en tredjedel av de totala arbetsgivaravgifterna på 31,42 procent. Allmänna löneavgiften har höjts successivt och ligger idag på 9,65 procent. Denna löneskatt uppfattas som djupt orättvis av många företagare och hämmar deras incitament och möjligheter till att nyanställa.

Sverigedemokraterna vill gå i motsatt riktning och helt avskaffa den allmänna löneavgiften för samtliga företag med upp till nio anställda. Det skulle motsvara en skattelättnad på 265 500 kronor årligen för ett småföretag. Det innebär att totalt 300 000 småföretag helt undantas från allmän löneavgift. Företag med en högre total lönesumma betalar allmän löneavgift enbart på de delar som överstiger takbeloppet. På så vis skapar vi inte bara kraftiga incitament för att nyanställa utan undviker också de tröskeleffekter som annars kan uppstå när företag växer från mikro- till småföretag och vidare till medelstora företag. Tillsammans med det kraftigt lindrade sjuklöneansvaret för mindre företag kan detta antas medföra mycket positiva möjligheter för de minsta företagen att växa sig större och anställa fler.

3.4.3.2 Slopad sjuklönekostnad för småföretagare

Sverigedemokraternas ambition är att göra det både billigare och enklare att anställa. Det är därmed vår avsikt att reformera sjuklöneansvaret på så vis att mikro- och småföretagens börda lindras avsevärt. För att undvika tröskeeffekter konstruerar vi reformen på så sätt att varje företag får göra avdrag för sina sjuklönekostnader upp till 29 089 kronor per år. Ett mikroföretag slipper i princip således helt att betala sjuklönekostnader. Även större företag med personal som är mindre benägen än genomsnittet att sjukskriva sig kan undslippa sjuklönekostnader helt. Reformen minskar sjuklönekostnaderna för företagarna med totalt drygt 3 miljarder kronor.

Ett lindrat och i flera fall helt avskaffat sjuklöneansvar bedöms ha en mycket positiv inverkan på sysselsättningen. I en rapport från företagarna visar det sig att sjuklöneansvaret har haft en stor betydelse för en fjärdedel av företagarna när det gäller att inte anställa personer utanför familjen.

3.4.4 Låga skatter på låga inkomster

Det pågår en tämligen intensiv debatt rörande de så kallade lägsta lönerna och huruvida dessa ligger på en rimlig nivå i Sverige. I korthet förespråkar allianspartierna – på lite olika sätt – att de lägsta lönerna bör sänkas. Argumentet lyder som så att flera personer, inte minst många nyanlända, som står långt ifrån arbetsmarknaden har en hypotetisk lön som ligger under lägstnivån och att om lönerna bara sänktes tillräckligt hade dessa individer hamnat i sysselsättning i stället för i utanförskap, om än till en lägre lön. Motargumentet från inte minst arbetstagarorganisationerna samt de rödgröna partierna gör i stället gällande att sänkta lägsta löner slår negativt mot samtliga löntagare och att personer riskerar att fastna i en så kallad låglönefälla.

Båda argumenten får anses ha viss bärkraft. Forskningen – åtminstone för svenskt vidkommande – är minst sagt spretig. Å ena sidan finns studier som visar på risken att människor fastnar i låglönefällan samt att denna risk är betydligt mer påtaglig för kvinnor. Andra studier visar i stället att det huvudsakligen är ungdomar som kommer i fråga för låglönejobb. I takt med att de åldras och ackumulerar humankapital och arbetslivserfarenhet så avancerar de också på löne marknaden och lämnar låglönejobben bakom sig och så att säga lämnar plats åt nästa ålderskohort. I ett sådant fall, där det förvisso finns en viss andel låglönejobb men där också lönerörligheten är hyfsat stor, är det svårt att finna argument mot förekomsten av låglönejobb såväl på kollektiv som på individuell basis. Om det vid varje givet tillfälle finns ett antal individer som har relativt låg lön, men att det vid en komparation över tid visar sig att det inte är exakt samma individer, så finns det uppenbart en hög grad av lönerörlighet som kompenserar för den lägre initiala lönen genom högre lön senare i livet (vilket givetvis också får påverkan på pensionen). Om denna lönerörlighet däremot inte är påtaglig, så uppstår tvärtom problem på såväl individuell som samhällspolitisk nivå.

Det är Sverigedemokraternas mening att borgerligheten generellt har en överdriven tilltro till denna lönerörlighet.

I stället för att sänka lönerna, så vill vi låta utreda en modell där man tvärtom sänker inkomstskatterna för de lägre arbetsinkomsterna. En utgångspunkt bör vara att ingen betalar inkomstskatt överhuvudtaget på taxerad arbetsinkomst upp till 150 000 kronor per år. Vår ambition att avskaffa skattekyftan mellan inkomst av pension och inkomst av tjänst står fast.

En sådan reform får åtminstone tre konsekvenser:

- Det blir mer attraktivt att acceptera en anställning till låg lön eller en deltidsanställning i förhållande till exempelvis försörjningsstöd, a-kassa eller motsvarande, eftersom man blir helt befriad från inkomstbeskattning (ökat arbetskraftsutbud).
- Det blir billigare för företaget att anställa, eftersom löntagaren är intresserad av sin nettolön snarare än sin bruttolön (ökad arbetskraftsefterfrågan).
- Det blir en kraftig förbättring av den lägsta inkomstdecilens levnadsstandard, enligt riksdagens utredningstjänst motsvarande hela 14,6 procent (ökad konsumtion).

Samtliga dessa parametrar borgar var för sig och tillsammans för en kraftig uppgång i sysselsättningen. Det gör även det betydligt mer attraktivt att gå från en svart till vit anställning.

En dylik skattereform skulle dock fordra en finansiering på omkring hela 180 miljarder kronor. Sverigedemokraterna vill därför låta utreda en finansieringslösning med exempelvis följande parametrar:

- Nuvarande jobbskatteavdrag (JSA) reformeras till att bli ett genuint avdrag i stället för som i dag en skattereduktion (namnet till trots).
- Momssatserna ses över.
- Ränteavdraget minskas eller slopas i försvarbar takt.
- Arbetsmarknadspolitiska reformer som visat sig ineffektiva slopas.

Sverigedemokraterna föreslår således att en parlamentarisk kommitté tillsätts för att utreda frågan. Kommittédirektiven bör inriktas på att dels utreda de sysselsättningspolitiska konsekvenserna, dels involvera arbetsmarknadens parter och vara lyhörd inför deras syn på ett dylikt skatteverktyg, dels i detalj utreda de fördelningspolitiska aspekterna avseende såväl inkomstgrupper som andra grupper som kan antas bli negativt berörda (pensionärer, studenter, ensamstående småbarnsföräldrar kan nämnas som exempel) och dels föreslå eventuella kompensationer för det fall att någon grupp med svagare köpkraft blir särskilt ekonomiskt lidande.

Det finns dels ett grundläggande nationalekonomiskt resonemang kring en dylik reform, dels en rättvisaspekt. Att ta ut skatt från en individ med så pass låg inkomst gör att det är högst osannolikt att individen ifråga inte kommer att vara beroende av andra typer av transfereringar från det offentliga, och det är – för att uttrycka det mildt – helt ologiskt.

3.4.5 Offentliga jobb

3.4.5.1 Offentlig sektor under tryck

I Sverige ser vi den mycket oroväckande trenden att samhällets mest vitala funktioner är satta under press. Problemet är brett och omfattar många verksamheter i offentlig regi. Man kan diskutera effektivitetsaspekten samt vilka verksamheter som det offentliga egentligen ska ansvara för.

Sverigedemokraterna är inte främmande för varken effektiviseringar eller prioriteringar, men i grunden är vi för en stark offentlig sektor i Sverige. Medborgaren betalar skatt, och samhället tillhandahåller infrastruktur, fungerande rättsapparat, sjukvård och rätt till god utbildning. Detta kontrakt måste vårdas och det är Sverigedemokraternas uppfattning att andra partier har prioriterat fel och fortsätter att prioritera fel.

Att vända denna utveckling är ett långsiktigt projekt och ingen kan bortse från de ramar som verkligheten stipulerar för alla seriösa politiska partier. Allt som innebär ökade kostnader för samhället måste av finansiella skäl skötas varsamt. Vi drar oss emellertid inte för att påpeka att situationen skulle ha varit betydligt lättare att hantera om vår mer restriktiva syn på migration hade slagit igenom tidigare.

Med detta sagt vill vi ändå framhålla mer kortsiktiga åtgärder som i dag bör prioriteras. Vi identifierar här tre offentligt finansierade områden som måste räddas från sönderfall: skolan, polisväsendet och sjukvården.

Det har på sistone varit populärt att utmåla Sverigedemokraterna som antingen höger eller vänster. Låt oss klargöra att vi är för generell välfärd och vi står upp för offentligt finansierad vård och utbildning. Ett fungerande utbildningssystem är själva förutsättningen för att Sverige ska kunna överleva och utvecklas som kunskaps- och industrination. Betydelsen av sjukvård och polisväsende som åtnjuter medborgarnas förtroende behöver inte förklaras närmare. Snarare symboliserar dessa institutioner ett civiliserat samhälle där trygghet är medborgarens rättighet.

3.4.5.2 Polisbrist, sjuksköterskebrist, lärarbrist

Tyvärr har samhället problem med att upprätthålla en tillfredsställande personalsituation i dessa institutioner. Vi får nu återkommande rapporter om polisbrist samtidigt som åtta av tio poliser rapporteras vilja lämna sitt yrke. Om så bara en av tio faktiskt gör det så skulle det vara en katastrof just nu när polisen i praktiken backar undan från utsatta områden och lämnar många brott outredda. Nu framhålls också att polishögskolorna har problem att rekrytera framtidens poliser på grund av oattraktiva löner och hårda arbetsvillkor.

Bristen på sjuksköterskor är inte mindre allvarlig. Operationer ställs in och situationen rapporteras vara så ansträngd att den inte är långsiktigt hållbar. Detta drabbar givetvis patienter i form av längre operationsköer och i realiteten sämre vård. Vi ser också en tilltagande brist på specialistsjuksköterskor, deras andel av det totala antalet sjuksköterskor har sjunkit från 65 procent 1995 till 45 procent 2013, och många närmar sig pensionsåldern. Anledningen är att investeringen i utbildning och ökat ansvar inte ger motsvarande lönepåslag. Över tio tusen sjuksköterskor har lämnat sitt yrke, andra går till bemanningsföretagen och höjer därmed sin lön när de hyrs tillbaka till landstingen.

I skolan råder en liknande situation. Det råder för det första brist på behöriga lärare och för det andra brist på duktiga lärare som satsar långsiktigt på ett yrke som i dag har för dålig löneutveckling. Parallellt ser vi att Sverige faller dramatiskt i internationella jämförelser och ligger nu bland OECD:s sämst presterande länder i matematik och naturvetenskap.

3.4.5.3 Tillskott i miljardklassen

”Personalbrist” ska tolkas i vid bemärkelse. Generellt sett anser vi att löneutvecklingen behöver vara bättre för dessa yrkesgrupper, i synnerhet gällande individer som tar stort ansvar och satsar långsiktigt på sina respektive yrken. Annars får vi en offentlig sektor som åderlåts på sina mest kompetenta yrkesmän och yrkeskvinnor. Lönebildning är nu inget som ska dikteras av politiker, det vi kan göra just nu är att tillföra resurser. Därför avsätter vi i höstbudgeten synnerligen kraftiga förstärkningar för att förbättra

arbetsvillkoren för de offentligt anställda, med fokus på poliser, lärare och sjuksköterskor.

Exakt hur dessa resurser ska användas är en fråga för parterna att ta ställning till. Vår bedömning är att detta lämnar utrymme för bättre löneutveckling för särskilt viktiga grupper, som vidareutbildar sig och tar stort ansvar. Det bör också ge utrymme för anställning av ”kringspersonal”, till exempel administratörer som hjälper lärare, sjuksköterskor och poliser att fokusera på sina respektive yrkesroller.

3.4.5.4 Uppvärdering av offentlig sektor

Enligt SCB är den offentliga sektorns löner ca 10 procent lägre än i privat sektor, en siffra som förvisso bör tolkas varsamt. Vissa yrkesgrupper återfinns nästan uteslutande i privat sektor, andra i offentlig sektor. Under alla omständigheter är det Sverigedemokraternas uppfattning att det ska vara eftersträvansvärt att arbeta för samhället och vi kommer därför att förorda bättre löneutveckling och bättre arbetsvillkor i offentlig sektor.

3.4.6 Försvarsmakten och värnpliktiga

Sverigedemokraterna förespråkar ett återinförande av den allmänna värnplikten. Till 2020 budgeteras för att 25 000 ungdomar tas ut för genomförande av militär tjänstgöring. Målsättningen är att hälften av dessa vid godkänd utbildning ska kontrakteras för krigsplacering vid brigaderna. På lång sikt är målsättningen att huvuddelen av de unga männen i varje årskull ska genomföra värnplikt.

Syftet med en återinförd värnplikt är i första hand att ge Försvarsmakten den personalförsörjning som behövs för att kunna lösa sin yttersta uppgift: att värna rikets territoriella integritet. Den sysselsättningskapande effekten bör dock inte negligeras i sammanhanget, utan kan snarare ses som ett slags bonus. Dels skapas sysselsättning för tusentals ungdomar varje år, vilket givetvis bidrar till att stävja den väldigt höga ungdomsarbetslösheten, dels har värnplikten även en fostrande aspekt där viktiga egenskaper som ansvar, mognad och social kompetens utvecklas, vilket ökar de ungas anställningsbarhet.

När över 8 000 företagsledare tillfrågades gällande varför yngre människor har svårare att få jobb än äldre lyftes negativ inställning, oförmåga att passa tider samt ren ovilja till arbete fram. Kort och gott har det skett en attitydförändring sedan unga män slutade att göra militär tjänstgöring.

Värnplikten fungerar till yttermera visso som en ypperlig arena för att motverka segregation, då personer från olika delar av landet, från stad och land, med olika bakgrund och socioekonomisk status får mötas och tvingas samarbeta för att lösa svåra uppgifter under tuffa förhållanden.

3.4.7 Samhall och funktionsnedsattas arbetsvillkor

Vi ger Samhall ett utökad uppdrag med ambitionen om att bolaget ska sysselsätta 5 000 fler människor per år. Vi ökar också stödet till funktionsnedsatta.

3.4.8 Tabell för sysselsättning

Med en förnuftig och genomtänkt kombination av huvudsakligen arbetsmarknadspolitik, utbildningspolitik, skattepolitik och invandringspolitik finns en möjlighet för Sverige att ha en arbetslöshet på strax över tre procent.

Åtgärd	2020, antal nya jobb
Effektiv jobbförmedling	20 000
Rörlighet på arbetsmarknaden	10 000
Småföretagare: slopad allmän löneavgift och sjuklöneansvar	35 000
Lärlingssystem	55 000
Myndigheten för yrkeshögskolan	10 000
Samhall	5 000
Försvarsmakten och värnpliktiga	30 000
Infrastruktur	5 000
Återvandring	45 000
	215 000
Antal arbetslösa	185 000
Andel arbetslösa	3,1

4 Invandring och flyktinghjälp

4.1 Bistånd som gör nytta – med de mest utsatta i fokus

Sverigedemokraterna vill se ett bistånd som skapar förutsättningar för människor i fattigdom och förtryck att förbättra sina levnadsvillkor utifrån deras grundläggande behov i den omedelbara vardagen. Vi vill ha ett tydligt fokus på fattigdomsbekämpning och att barnens bästa ska stå i centrum.

Vi vill se ett ansvarsfullt bistånd där varje satsad krona ska göra så mycket nytta som möjligt. Vi nöjer oss inte med en kvantitativ målsättning utan fäster större fokus vid kvaliteten och ett bistånd som är inriktat på effektivitet och resultat med de mest utsatta människorna i fokus. Det långsiktiga målet med bistånd måste vara att länder utvecklas till den grad att de inte längre behöver något bistånd. Genom en grundlig översyn av ineffektivt bistånd, en större koncentration av biståndet till de minst utvecklade länderna och på färre inriktningar kan vi effektivisera utvecklingsbiståndet. Sverigedemokraternas målsättning är att ha en biståndsram som inte understiger 0,7 procent av BNI, vilket är i linje med FN:s rekommendationer. Vi ser det inte som ändamålsenligt att låsa oss vid en viss siffra utan är beredda att anpassa biståndet efter omvärldssituationen. På grund av den rådande flyktingkrisen i världen, som är den största sedan andra världskriget, väljer vi att för 2017 höja vår biståndsram jämfört med tidigare år. Genom att vi inte lägger några pengar alls på avräkningar för flyktingmottagning i Sverige och genom att vi prioriterar bistånd till de mest utsatta och fattiga åstadkommer vi öknings till flera viktiga områden såsom flyktinghjälp,

humanitärt bistånd, vatten, sanitet, jordbruk och industrialisering. Totalt sett lägger vi mer pengar på faktiskt bistånd i utgiftsområde 7 än regeringen.

4.2 Humanitärt bistånd – flyktinghjälp

Konflikter, naturkatastrofer och andra humanitära kriser kan förorsaka stor förödelse under en lång tid. Det är en självklarhet att Sverige generöst och efter bästa förmåga ska bidra vid katastrofer. De globala humanitära behoven har ökat de senaste åren, inte minst på grund av Syrienkonflikten och dess grannländer. Enligt UNHCR har 4,8 miljoner människor tvingats fly till närliggande länder. 90 procent av dessa lever i världssamhällen och resterande i flyktingläger. I tillägg till detta är 8,7 miljoner syrier internflyktingar. I grannlandet Irak lever 3,4 miljoner människor som internflyktingar och ett par hundra tusen har tvingats lämna landet. Även om konflikten med Islamiska staten i Irak förhoppningsvis kommer att avslutas under 2017 så syns inget slut på situationen i Syrien. Därför behövs det en långsiktig och kostnadseffektiv strategi för flyktingbiståndet.

Med vetskapen om att det för varje satsad krona går att hjälpa betydligt fler människor i krisområdenas närhet än vad som är möjligt i Sverige anser Sverigedemokraterna det vara en varken klok, rättvis eller human flyktingpolitik som i dagsläget bedrivs där de stora ekonomiska resurserna läggs på flyktingmottagning i Sverige. Nuvarande regering budgeterar 2017 för avräkningar på 8,1 miljarder kronor för flyktingmottagning i Sverige samtidigt som man bidrar med en bråkdel av det till UNHCR. Genom en ansvarsfull flyktingpolitik där vi prioriterar kvotflyktingar genom UNHCR räknar vi med att minska kostnaderna för mottagande av asylsökande. Därmed kan vi minska avräkningarna från biståndet och i istället satsa på flyktinghjälp i krisområdenas närhet. Detta innebär att vi kan stärka viktiga organisationer som UNHCR, WFP, Unicef, Världsbanken samt lokala organisationer och aktörer inne i exempelvis Syrien och Irak för att nå fram till utsatta internflyktingar.

4.3 Industrialiseringsstöd

Det långsiktiga utvecklingsbiståndets mål och syfte bör vara att hjälpa mottagarländerna att erbjuda en skälig levnadsstandard för sina medborgare och på sikt kunna uppehålla denna utan den utvecklade världens stöd. Detta kan bara göras genom att skapa ekonomisk tillväxt. En ökad levnadsstandard är också det enda långsiktiga sättet att motverka viljan att emigrera eftersom flertalet som kommer till Europa är ekonomiska migranter.

Att skapa ekonomisk tillväxt i utvecklingsländer är behäftat med ett antal svårlösta problem. Dessutom ser situationen väldigt olika ut från land till land. Viktiga faktorer som tillgång till kust/hamnar, infrastruktur, naturresurser, interna konflikter och kvaliteten på det politiska ledarskapet varierar kraftigt mellan de minst utvecklade länderna och därmed måste också åtgärderna för att skapa tillväxt anpassas för varje lands unika situation.

Sverigedemokraternas biståndspolitik bygger på ambitionen att hjälpa de minst utvecklade länderna (MUL), vilka enligt OECD:s definition består av ett 50-tal stater, de flesta belägna i Afrika söder om Sahara.

Studier har visat att export leder till ökad produktivitet för afrikanska företag, till skillnad från företag i USA, EU och Kina där någon motsvarande effekt inte finns. Detta beror på att de inhemska marknaderna i västvärlden och Kina är så pass stora att konkurrensen är lika hård inom som utanför den inhemska marknaden. De afrikanska marknaderna, å andra sidan, är så pass små och stagnerade att till och med mycket ineffektiva företag kunnat överleva, mycket tack vara importrestriktioner och korruption.

Sverigedemokraterna anser därför att Sveriges långsiktiga utvecklingsbistånd ska fokusera på att hjälpa de minst utvecklade länderna att skapa globalt konkurrenskraftiga agglomerat av exportföretag och att Sverige bör välja ett eller två MUL, erbjuda dessa att ingå industrialiseringshjälpsavtal och även söka internationella samarbetspartner.

Som en del av industrialiseringshjälpsavtalet ska Sverige ta initiativ till en serie standarder och en tvistelösnings- och försäkringsmekanism samt avstå från växelkurshöjande bistånd och arbeta för att mottagarländerna får bättre tillgång till den svenska marknaden eller EU:s inre marknad.

4.4 Utvärdering och effektivitet

Det svenska biståndet har länge haft problem med bristande uppföljning och utvärdering. Expertgruppen för biståndsanalys sammanställer årligen en skrivelse baserad på forskning om svenskt bistånd. 2015 års rapport visar att hälften av de bilaterala insatserna under en undersökningsperiod utvärderats någon gång, men att frågetecken kvarstår, bland annat avseende utvärderingsarbetets kvalitet. Bland annat nämns inslag av ”ritual” i utvärderingsinsatserna, vilket indikerar att dessa inte svarar mot de faktiska behoven.

Rapporten pekar också på att etablerade metoder för att utvärdera biståndets långsiktiga effekter inte används i tillräcklig utsträckning, att utvärderingsuppdrag definieras för brett vid upphandling och att budgeten för dessa är otillräcklig. Ytterligare en brist är att projekt inte i tillräcklig utsträckning tar utvärderingsperspektivet i beaktande inledningsvis, vilket gör det svårare att följa upp effekter i efterhand. På grund av detta rekommenderas färre och mer rigorösa utvärderingar, vilket kostar.

Sverigedemokraterna ser biståndseffektivitet som något mycket prioriterat, därför kommer vi i årets budget att avsätta 50 miljoner för att kunna genomföra mer djupgående analyser av biståndets effekter. Vi vill satsa på en rigorös genomgång av ett fåtal projekt motsvarande ett representativt spektrum av sektorer och områden. Vi vill fokusera på projekt som redan i inledningsfasen haft bra data och dokumentation och att analysen genomförs tillräckligt långt efter projektets avslut för att se de mer långsiktiga effekterna.

4.5 Asylinvandring

Situationen i Sverige har i och med flyktingkrisen ställts på sin spets och som bekant påverkar detta vårt samhälle på en rad olika nivåer. Migrationsverkets kalkyler pekar på att det under 2016 kommer upp till 50 000 asylsökande och att ytterligare 51 000 kommer att anlända under 2017. Precis som tidigare år, inte minst under 2015, kan dessa siffror snabbt ändras.

Migrationsverkets system är redan nu kraftigt överbelastat med rekordmånga människor inskrivna. Denna utveckling har Sverigedemokraterna som enda parti förutspått, vi är också det enda parti som har humana och realistiska lösningar för såväl vårt eget samhälle som för människor i krisområden.

Sverigedemokraternas utgångspunkt är att asyl ska beviljas i det första säkra område en asylsökande når. Därför vill vi ställa tydligare krav på att förstalandsprincipen följs och kombinera detta med skärpt gränsbevakning, inte minst vid Öresundsbron och färjehamnar. Vi menar att det inte är rimligt att tillåta att människor färdas genom våra säkra grannländer för att sedan söka asyl i Sverige. Genom att skapa transitzoner vid gränsen och tillämpa direktavvisningar kan vi i princip omedelbart minska mottagandet och på sikt helt stoppa den irreguljära invandringen till Sverige.

Samtidigt vill vi permanenta systemet med uteslutande temporära uppehållstillstånd, införa en princip om säkra länder och genom direktiv till Migrationsverket avbryta all praxis som per automatik ger uppehållstillstånd till sökande från vissa länder. Vi ser också till att genomföra åtgärder som minskar attraktiviteten i att komma till Sverige genom en tydlig signalpolitik och genom att skärpa bidragssystemen. Stödet för människor som söker skydd ska vara grundläggande, och med våra reformer kommer lönsamheten att välja Sverige försvinna.

I praktiken är vår målsättning att flyktinghjälp bör ske i närområdet. Allt flyktingmottagande i Sverige ska ske genom UNHCR:s vidarebosättningssystem där kvoten regleras av vår mottagningsförmåga.

4.6 Anhöriginvandring

Det finns tillfällen då familjer splittras eller kärlek uppstår över nationsgränser. Som ett familjevänligt parti ser Sverigedemokraterna det givetvis som önskvärt att var och en får leva nära sina närmaste familjemedlemmar. Samtidigt inser vi att dagens kravlösa och svagt reglerade anhöriginvandring belastar det svenska samhället bortom rimliga proportioner. Vi är således öppna för anhöriginvandring och familjeåterförening, men anser att detta bör följa ett väluppbyggt regelverk samt att ansvaret för den invandrades försörjning och omsorg ska ligga uteslutande på anknytningspersonen, inte den svenska staten.

Sverigedemokraterna ställer sig i grunden positiva till Europeiska rådets direktiv om rätt till familjeåterförening som formulerat rimliga förslag till välformulerade regelverk. Vi vill reformera de svenska reglerna i enlighet med direktivet, vilket innebär att

- anknytningspersonen har en gällande sjukförsäkring som täcker alla de risker som svenska medborgare täcks av i egenskap av medborgare och som omfattar såväl anknytningspersonen själv som dennes familjemedlemmar,
- anknytningspersonen har stabila, regelbundna och tillräckliga försörjningsmedel för sig själv samt för dennes familjemedlemmar för att undvika att en anhöriginvandrare behöver nyttja försörjningsstöd,
- anknytningspersonen kan uppvisa en bostad som anses normal för en familj av jämförbar storlek och som uppfyller gällande bestämmelser om säkerhet och sanitära förhållanden,
- Sverige har rätt att kräva att en tredjelandsmedborgare följer olika integrations- eller introduktionsåtgärder i enlighet med nationell lagstiftning.

4.7 Migration och terrorhot

Den senaste tidens terrorattentat har skakat om Europa. I flera fall gömde terroristerna sig bland asylsökande och migranter, vilket flera säkerhetstjänster och medier hade varnat för redan i början av 2015. Oroväckande ofta nämns Sverige som ett mål för terroristiska grupperingar i detta sammanhang. Enligt Säpos bedömning ligger terrorhotnivån på näst högsta, vilket visar att situationen är allvarlig. Enligt medierapporter tar det samtidigt upp till ett år för ett första möte med en asylhandläggare som har till uppgift bland annat att bedöma eventuella terroristkopplingar. Även detta möte ger ingen garanti för att en eventuell terroraktion ska stoppas eftersom Migrationsverkets personal saknar rätt utbildning och kompetens för att genomföra den sortens bedömningar. Mot bakgrund av att myndigheten är hårt pressad får enskilda asylhandläggare en alldeles för kort tid för att ställa frågor och få svar som ska ligga till grund för möjligtvis livsavgörande bedömningar.

Vi anser att detta inte är acceptabelt. Regeringen bör upprätta ett system liknande Storbritanniens som innebär att en migrant får träffa en kvalificerad säkerhetsbedömare inom loppet av några timmar efter ankomsten till Sverige. Denna verksamhet borde rimligtvis bedrivas av gränspolisens. Erfarenheter från Storbritannien visar att just gränsbevakningsmyndigheten (UKBA) är mest lämpad för att genomföra screening av asylsökande. Med hänvisning till detta bör polismyndigheten tillföras resurser för att genomföra kontrollerna.

4.8 Transitcentrum och slutna boenden

Asylsökande och migranter med oklar identitet ska sättas i förvar enligt nuvarande bestämmelser i utlänningslagen tills deras identitet är klarlagd. För att skapa förutsättningarna för detta bör regeringen ge Migrationsverket i uppdrag och tillföra resurser för att skapa ett tillräckligt antal platser på förvar och slutna boenden.

Mot bakgrund av att förvar är en förhållandevis dyr form av boende med hög personaltäthet och hög boendestandard som ofta innebär bland annat enkelrum för de intagna och stora allmänna ytor bör en ny form av boende skapas – ett slutet asylboende i Migrationsverkets regi. Denna form är avsedd främst för asylsökande som inte kan styrka sin identitet och som har ett beslut om förvarstagande i enlighet med bestämmelserna i utlänningslagen. Den relativt enklare standarden gör det möjligt för Migrationsverket att öppna ett stort antal platser på slutna boenden under en kort tid, vilket bör ses som avgörande i ljuset av den pågående migrantkrisen.

Vidare bör transitcentrum upprättas vid gränsövergångar för snabbprövning av inkomna ansökningar om asyl. I de fall migranter kom till Sverige direkt från ett säkert land bör ett avvisningsbeslut fattas på plats med omedelbar verkställighet. För att möjliggöra detta bör Migrationsverkets resurser omfördelas internt.

4.9 Ensamkommande asylsökande ungdomar

Mot bakgrund av att Sverige i nuläget saknar något system för medicinska åldersbedömningar samt att utsikterna för att bygga ett sådant system med tillräckligt kapacitet inom en snar framtid är svaga bör en ny kategori av asylsökande införas – asylsökande med oklar ålder. Påstått underåriga asylsökande som inte kan styrka sin ålder vid ansökningstillfället bör placeras under denna kategori i väntan på en medicinsk

åldersutredning. Denna kategori bör inte omfattas av socialtjänstlagen med dess höga mottagningsstandard med följderna av att särskilda gruppboenden ska upprättas för dessa migranter. Boenden ska ha en lägre standard och bemanning än nuvarande HVB-hem. Exempelvis bör sovsalar användas i en högre utsträckning i stället för enkelrum – på samma sätt som det görs i Danmark. Enbart denna åtgärd kommer att sänka kostnaderna väsentligt för mottagningen av påstått underåriga asylsökande med den följderna att en del av Migrationsverkets anslag för boenden kan omprioriteras till andra behov.

Samtidigt ska större fokus läggas vid principen att det är den sökande som ska styrka sin identitet inklusive ålder. Mot bakgrund av rapporter i medier om att i förekommande fall anses uppenbarhetskriteriet vid okulära åldersbedömningar vara uppfyllt först om den sökande ser äldre ut än 40 år bör nödvändiga ändringar i lagstiftningen göras. Regeringen bör tydliggöra att de sökande som ser äldre ut än 18 år vid en okulär bedömning ska registreras som vuxna. Det åligger den enskilde att styrka sin ålder och identitet.

Under de senaste åren har tusentals vuxna med oklar ålder fått uppehållstillstånd som ensamkommande flyktingbarn just på den huvudsakliga grunden att de var underåriga utan någon medicinsk åldersbedömning. Regeringen bör ge Migrationsverket i uppdrag att genomföra medicinska åldersbedömningar för alla som fick asyl som barn sedan den 1 juni 2011. Vidare bör regeringen utreda möjligheten att återkalla uppehållstillstånd för dem som visat sig ha varit äldre än den påstådda åldern. Den minskning av antalet ensamkommande barn i mottagnings- och etableringssystemet som ovannämnda åtgärder kommer att ge ska ytterligare sänka kostnaderna för denna kategori av asylsökande.

4.10 Välfungerande mottagande

Under det senaste året har vi kunnat se otaliga exempel av asylentreprenörer som bygger sin förmögenhet på att erbjuda platser på asylboenden till omotiverat höga priser. I slutändan blir såväl statsfinanser som allmänhetens tilltro till migrationspolitiken och vilja att betala skatt lidande. Rutiner på olika asylboenden varierar i en hög grad, vilket uppmärksammades bland annat efter mordet på en anställd på ett asylboende i Mölndal i januari. Därför bör asylboenden drivas endast i Migrationsverkets regi med enhetlig standard föreskriven av lagen om mottagande av asylsökande. Detta ska hjälpa till att kontrollera kostnaderna och skapa förutsättningar för en snabb och rättvis asylprövning.

Ett annat viktigt steg för att reformera mottagningssystemet och beivra asylmissbruk är att ersätta kontantutbetalningar i form av dagersättning – en summa pengar som de asylsökande dagligen får från Migrationsverket – med kuponger för grundläggande behov. Bakgrunden till detta är att det har visat sig att dagersättningen ofta används för att betala människosmugglare och därmed stödja skoningslösa kriminella ligor som utsätter migranter för livsfara under sina olagliga transporter. Det är en självklarhet att svenska skattemedel inte ska användas för att finansiera en kriminell verksamhet. Kuponger för grundläggande behov ska vara möjliga att lösa in i de största dagligvarukedjorna i Sverige. För att undvika en andrahandsmarknad för dessa kuponger bör de också vara tidsbegränsade.

Därtill bör alla typer av särskilda bidrag till asylsökande avskaffas. Handläggningen av ansökningar om särskilda bidrag tar betydelsefulla resurser i anspråk hos Migrationsverket. För att möta behov av vinterkläder bör förråd med begagnade

vinterkläder skapas på asylboenden i samarbete med välgörenhetsorganisationer. Att återförstatliga asylboenden och strama åt bidragen för asylsökande kommer att ge en påtaglig besparing.

4.11 Effektiv verkställighet av Migrationsverkets beslut

Rapporter i medierna och officiell statistik från Migrationsverket visar att utvisningsbeslut verkställs endast till ett fåtal länder samtidigt som balansen växer såväl hos Migrationsverket som hos gränspoliserna. Ett ineffektivt utvisningsförfarande med långa väntetider och oklar ansvarsfördelning har bidragit till denna situation. I förekommande fall vistas personer med utvisningsbeslut i landet i decennier. Resultatet av denna situation är en växande skara tillståndslösa invandrare som uppehåller sig i Sverige trots ett gällande avslagsbeslut och skapar ett skuggsamhälle. Detta kan inte accepteras.

Mot bakgrund av ovanstående bör regeringen överlämna ansvar för verkställighet av Migrationsverkets beslut till gränspoliserna helt samt tillföra nödvändiga resurser till polismyndigheten för att klara det nya uppdraget. Handläggningstiderna bör förkortas till maximalt sex månader mellan ett lagakraftvunnet beslut och verkställighet.

Förvarstaggande i samband med ett avslagsbeslut ska bli en huvudregel för att säkerställa att den asylsökande inte avviker från verkställigheten.

4.12 Färre incitament för tillståndslösa invandrare

En starkare organisation för verkställighet av Migrationsverkets beslut ska kompletteras med att ta bort de incitament som finns i Sverige för att stanna kvar som tillståndslösa invandrare. Möjligheten att vänta ut fyra år tills beslutet preskriberas för att ansöka om asyl på nytt bidrar till att många migranter väljer att stanna kvar. Detsamma gäller förfarandet för ansökningar om verkställighetshinder som kan lämnas in ett obegränsat antal gånger. Ett stort antal ogrundade ansökningar sätter press på Migrationsverket samt förlänger väntetider för verkställighet. För att adressera dessa problem bör preskriptionstiden för Migrationsverkets beslut tas bort helt. Förfarandet med verkställighetshinder ska begränsas till en anmälan.

Det är en självklarhet att tillståndslösa invandrare som väljer att bryta mot svensk lag och undvika verkställighet inte ska få ta del av det svenska välfärdssamhället. Att erbjuda ett flertal förmåner som inte ens svenska medborgare kan tillgodogöra sig – som till exempel rätt till skattesubventionerad tandvård – och samtidigt ge Polismyndigheten i uppdrag att utöka antalet utvisningar skickar motstridiga signaler såväl till migranter som till det svenska samhället i sin helhet och kan anses vara kontraproduktivt.

Därför bör regeringen ta bort rättigheter för invandrare utan tillstånd att ta del av välfärden samt tydliggöra lagstiftningen för att säkerställa att tillståndslösa invandrare inte ska kunna få socialbidrag. Ett undantag ska göras när det gäller akut sjukvård.

Samtidigt ska vårdinrättningar och kommunala verksamheter få en möjlighet att rapportera till gränspoliserna ifall de upptäcker att en person uppehåller sig illegalt i Sverige.

Ovannämnda åtgärder ska ge en besparing till följd av att fler invandrare med avslagsbeslut ska lämna landet vilket innebär en lägre börda på mottagningssystemet.

4.13 Modernisering av asylrätten

Rent konkret ska inga migranter som passerar säkra länder, inklusive våra grannländer, beviljas asyl i Sverige utan de ska hänvisas till de säkra länder de har passerat på vägen hit. I nuläget skulle det medföra ett totalt asylstopp till Sverige, med mindre än att krig eller en djupare kris utbryter i Norden eller Baltikum.

Bland annat föreslår Sverigedemokraterna ett utökat transportörsansvar för alla transportörer som utför resor till Sverige, inklusive färje-, tåg- och busstrafik. Det innebär förutom kontroller av identitetshandlingar som redan genomförs i dagsläget även kontroll av inresetillstånd till Sverige. Gränsöverskridande taxitrafik bör förbjudas för att undvika att det ska utnyttjas av människosmugglare. Dessa kontroller ska gälla permanent snarare än tillfälligt som regeringen valt.

Vidare bör transitcentrum upprättas vid gränsövergångar för snabbprövning av inkomna ansökningar om asyl. I de fall migranter kommer till Sverige direkt från ett säkert land bör ett avvisningsbeslut fattas på plats med omedelbar verkställighet.

Ovannämnda åtgärder överensstämmer både med internationella konventioner som Sverige är en del av och EU-lagstiftningen, vilket är en förutsättning för att åtgärderna ska vara tillämpningsbara omgående.

Om inflödet av asylsökande från tredjeländer avstannar kommer anslaget till hela utgiftsområdet 8 att minska successivt genom åren. De medel som för närvarande är avsatta till migration kommer att frigöras och omfördelas till andra utgiftsområden.

4.14 Arbetskraftsinvandring

Sverigedemokraterna vill modernisera nuvarande regler för arbetskraftsinvandring genom att införa ett så kallat blåkortssystem. De uppehållstillstånd som beviljas arbetskraftsinvandrare i enlighet med blåkortssystemet ska alltid vara temporära.

Blåkortssystemet är Sverigedemokraternas förslag till implementering av det europeiska blåkortsdirektivet. Direktivet ställer krav på införandet av ett system som ger en tredjelandsmedborgare rätt att ansöka om ett så kallat blåkort, givet att den sökande kan

- visa upp en bruttoårslöns jämförelse mellan anställningskontraktet som är minst en och en halv gång större än den genomsnittliga bruttoårslönen i Sverige samtidigt som alla villkor i tillämpliga lagar, kollektivavtal eller relevant branschpraxis är uppfyllda,
- visa upp en handling som styrker att de villkor som enligt nationell lag gäller för utövande av det reglerade yrket som anställningskontraktet åsyftar är uppfyllda samt visa upp handlingar som styrker relevanta högre yrkeskvalifikationer för det yrket eller bransch som specificeras i anställningskontraktet, när det gäller oreglerade arbeten,
- visa upp bevis som styrker innehav av en sjukförsäkring som täcker alla risker som normalt täcks för medborgare i Sverige.

Ovanstående är dock endast minimikrav. Direktivet ger varje medlemsstat rätt att ytterligare reglera arbetskraftsinvandringen genom att dels införa kvoter, dels undersöka situationen på den befintliga arbetsmarknaden och pröva om inte den lediga platsen kan tillsättas med nationell arbetskraft.

Rätt att avslå en ansökan finns givetvis då villkoren inte uppfylls. Det finns också om arbetsgivaren tidigare har påförts någon form av sanktioner eller om handlingarna

som ligger till grund för ansökan har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende. Slutligen finns rätt att avslå ansökan även i de fall ett avslag kan motiveras med hänsyn till rikets säkerhet, allmän ordning eller folkhälsa. Därutöver finns en möjlighet att återkalla ett blåkort om villkoren inte längre uppfylls, om innehavaren inte har tillräckliga medel för att försörja sig själv och eventuella familjemedlemmar utan att nyttja det sociala trygghetssystemet, om innehavaren ansöker om försörjningsstöd eller med hänsyn tagen till rikets säkerhet, allmänna ordning eller folkhälsa.

Sverigedemokraternas blåkortssystem nyttjar de möjligheter direktivet ger till striktare regleringar. Det resulterande regelverket möjliggör ett mottagande av uteslutande högkvalificerad arbetskraft.

Utöver blåkortsdirektivet ska det inte förekomma någon generell arbetskraftsinvandring från tredjeland förutom i undantagsfall.

4.15 Fri rörlighet inom EES

Sverige är idag en del av EU. Detta innebär bland annat gemensamma regler för rörlighet inom unionen och EES. Tyvärr har vi sett hur den nuvarande rörelsefriheten missbrukas genom att allt fler EU-medborgare i en svag ekonomisk situation söker sig till Sverige för bättre levnadsvillkor då deras hemland inte förmå ta ansvar för sina medborgare. Detta har för Sveriges del resulterat i en kraftig ökning av tiggeri i mer eller mindre organiserad form. Detta är inte och har aldrig varit syftet med den fria rörligheten inom unionen. Det bör i sammanhanget poängteras att den fria rörligheten av just människor (utöver varor, tjänster och kapital) i grunden åsyftar arbetskraft. Att referera till den fria rörligheten vad gäller det hitresta tiggeriet implicerar alltså en syn att tiggeri är att betrakta som ett jobb vilket som helst, vilket det givetvis inte är.

För att komma till rätta med missbruket av den fria rörligheten vill Sverigedemokraterna se ett registreringskrav för de som kommer till Sverige så att polisen har möjlighet att kontrollera vistelsetid i landet. I kombination med denna registrering ska även identitetshandlingar kunna uppvisas för att verifiera att denna person verkligen är en EES-medborgare. Det är dessutom Sverigedemokraternas mening att straffåtgärder på EU-nivå ska kunna tillämpas gentemot de länder som visat sig bidra till missbruket av den fria rörligheten i högre grad.

Vidare anser vi att EES-medborgare som befinner sig i Sverige genom uppehållsrätt längre än den initiala perioden ska kunna uppfylla krav på arbete och försörjning så att dessa inte på något sätt blir en oskälig belastning på svenska sociala trygghets- och bidragssystem. De ska även inneha en sjukförsäkring som täcker alla de risker som normalt täcks för medborgare i Sverige.

I de fall något av ovanstående villkor för att vistas i Sverige inte uppfylls, ska EES-medborgaren omgående avvisas till sitt hemland.

5 Vård och omsorg

5.1 Sjukvård

Tillgången till skattefinansierad hälso- och sjukvård, inklusive tandvård för personer som befinner sig i Sverige, beror på olika regler beroende vilken personkategori man tillhör. Grundregeln är dock alltid att ingen ska nekas akut vård på grund av bristande betalningsförmåga och att patientsäkerheten aldrig får hotas. Det är den behandlande läkaren, tandläkaren eller annan ansvarig vårdpersonal som får avgöra i det enskilda fallet vilka insatser som bör göras för att inte patientsäkerheten ska hotas.

Sveriges hälsovård bygger på att vi gemensamt finansierar den via skattsedeln. Detta innebär således att vården är dimensionerad i första hand för de människor som bor här. Självfallet hade vi, om vi kunnat, erbjudit alla personer samma typ av vård oavsett deras status. Vi har också den djupaste förståelse för att människor som arbetar inom vårdyrket vill hjälpa alla som kommer för att söka vård. Det är dock vår uppgift att som politiker vara varsamma med de begränsade resurser som svenska folket anförtror oss att fördela.

För svenska medborgare gäller ovillkorligen samma villkor, det vill säga full tillgång till svensk sjukvård där våra nationella lagar och regler tillämpas. Detta gäller även i stor utsträckning för EU-medborgare och personer som har ett arbetstillstånd i form av ett gällande blåkort samt barn till personer som har ett giltigt uppehållstillstånd.

Avseende vuxna med tillfälligt uppehållstillstånd (TUT)/permanent uppehållstillstånd (PUT) gäller fri tillgång till akutvård samt vård som inte kan anstå. För att få tillgång till fullständig vård kan man kvalificera sig genom att ha arbetat motsvarande heltid under de senaste två åren eller genom att teckna en försäkring eller betala själv.

För asylsökande vuxna och barn erbjuds akut vård – resterande vårdinsatser ska finansieras på egen hand genom försäkring eller lån.

Avseende illegala utläningar gäller enbart tillgång till akut vård, dock med fullt betalningsansvar.

Person	Vårdtillgång	Villkor
Svensk medborgare	Fullständig vård	Inga
EU-medborgare	Fullständig vård om erforderliga tillstånd finns (efter tre månader)	Ansökt om uppehålls rätt eller uppehållstillstånd efter tre månader i Sverige
Personer med EU-blåkort (arbetskraftsinvandring)	Fullständig vård	Under tiden villkoren för blåkortet upprätthålls
PUT/TUT Vuxna	Akut vård och vård som inte kan anstå	Möjligt att få fullständig vård om man kvalificerar sig via arbete, tar lån eller via privat försäkring
Barn	Fullständig vård	Inga
Asylsökande Vuxna	Akut vård	Möjligt få fullständig vård om man tar lån eller har privat försäkring
Barn	Akut vård	Möjligt få fullständig vård om man tar lån eller har privat försäkring
Tillståndslösa Vuxna	Akut vård, fullständigt betalningsansvar	Ingen nekas p.g.a. bristande betalningsförmåga vid vårdtillfället
Barn	Akut vård, fullständigt betalningsansvar	Ingen nekas p.g.a. bristande betalningsförmåga vid vårdtillfället

Det är Sverigedemokraternas målsättning att den svenska hälso- och sjukvården ska hålla en hög internationell kvalitet. Det är därför av största vikt att vi kan erbjuda patienten de allra senaste kunskaperna inom vården, prövade och avancerade behandlingsmetoder, den senaste tekniken och väl fungerande läkemedel. Allt detta behövs för att på bästa sätt kunna bota, lindra samt förebygga sjukdomar och ohälsa. Det är för oss en självklarhet att alla patienter ska ha rätt till likvärdig vård av högsta kvalitet och tillgänglighet, oavsett var i landet de bor.

För att vi ska närma oss målet om en svensk sjukvård i världsklass krävs det att tillgängligheten till vård förbättras. Att vi utvecklar och förnyar sjukvården, att kroniska sjukdomar behandlas inom rimlig tid och att patienter får en kvalificerad palliativ vård i livets slutskede. Allt detta så att fler personer med dödliga sjukdomar kan räddas till livet och få möjlighet till fortsatt fullgott liv. Det är för oss självklart att sjukvården ska vara gemensamt skattefinansierad och ges till alla medborgare efter behov.

5.1.1 Vårdplatser

Minskningen av antalet vårdplatser har varit ett kontinuerligt problem som ännu inte fått en lösning. Detta anser Sverigedemokraterna vara en felprioritering då vi har en växande befolkning med ett större behov av hälso- och sjukvård. Platsbrist leder till försämrad vård och risk för felaktiga diagnoser. Det ska inte vara så att sjukvården är så pass överbelastad att det inte går att ge vård oavsett tidpunkt eller sjukdom. Bristen på vårdplatser riskerar patienters liv vid akuta fall eller större katastrofer då det inte finns möjligheter att behandla på plats.

Att komma tillrätta med vårdplatsbristen är en av sjukvårdens enskilt viktigaste frågor. Det har tidigare funnits exempel på enskilda avdelningar som har så få platser att patienterna tvingas få vård i korridorer, matsalar eller expeditioner. Ett större problem uppstår när patienter skickas till en annan avdelning där plats finns men där vårdpersonalen kan sakna rätt kompetens och utrustning. Riskerna att patienter inte får den behandling som egentligen behövs eftersom vårdpersonalen är stressad, inte har rätt information och är överbelastad kan då förekomma.

Sverigedemokraterna oroas av att se hur en alltför stor och riskfylld neddragning av antalet vårdplatser under många år har ökat. En minskning på cirka 400 platser per år innebär att vi i dag har knappa 24 600 vårdplatser, varav den somatiska korttidsvården utgör ca 20 000, motsvarande 2,6 platser per 1 000 invånare. Detta innebär att Sverige numera ligger i den absoluta botten bland jämförbara OECD-länder.

Platsbristen leder inte bara till en försämrad vård och garanti för patienterna, den ökar sjukhusrelaterad dödlighet, ger längre vårdtid och en högre kostnad för vårdgivaren än vad som egentligen skulle behövas. Bristen bromsar även akutmottagningens funktion, vilket gör att patienterna får vänta onödigt länge på behandling.

Patienter i behov av intensivvård tvingas vänta alltför länge, vilket riskerar liv och föranleder utvecklingar som vi i normalfallet skulle kunna förhindra. Sverigedemokraterna ser det därför som högst angeläget att öka antalet vårdplatser och att gällande vårdgaranti kompletteras med rätten att vid behov garanteras en vårdplats på rätt klinik, bemannad med rätt kompetens.

5.1.2 Stimulansbidrag till personer från 85 år och äldre i slutenvården

Vi önskar avsätta ett stimulansbidrag för att alla landsting och regioner ska kunna erbjuda kostnadsfri vård i slutenvården till personer som är 85 år eller äldre. I dagsläget är kostnaden för slutenvård för patienter olika i olika landsting och regioner. Som mest kan man få betala 100 kronor per dygn när man är inlagd på sjukhus och behandlas inom slutenvården. Vi vill att alla som är 85 år eller äldre ska slippa att betala för slutenvården, det vill säga inläggning på sjukhus. Vi har i tidigare budgetar föreslagit att de som är 85 år eller äldre ska få kostnadsfria läkarbesök i öppenvården, det vill säga avskaffa patientavgiften för dem. Vi vill nu gå ett steg längre genom att stimulera alla landsting att även erbjuda kostnadsfri slutenvård för denna grupp äldre. Det är orimligt att man som gammal ska behöva betala per dygn som man tillbringar på sjukhus. Det är dessutom orättvist att kostnaden för inläggning på sjukhus varierar över landet. För att måna om de äldre vill vi säkerställa att de ska slippa betala för den tid som de måste vara inlagda på sjukhus eller inom vården. Vi vill prioritera de äldre, som ofta är en ekonomiskt svag grupp, genom att erbjuda kostnadsfri slutenvård.

5.1.3 Obligatorisk hälsokontroll av nyanlända

Sverigedemokraterna förordar obligatoriska hälsoundersökningar för alla individer som söker svenskt uppehållstillstånd. Det är endast en liten andel av de som anländer till Sverige som genomgår den frivilliga hälsoundersökning som erbjuds – år 2014 var det endast 44 procent som genomgick hälsoundersökning. Obligatorisk hälsoundersökning fyller en viktig samhällsfunktion då farliga sjukdomar som sprider sig snabbt och som i dagsläget inte finns i Sverige kan upptäckas och behandlas i god tid. Det är viktigt att identifiera sjuka och smittade individer för att kunna ge dem vård. Samtidigt innebär en satsning som denna att de nya invånarna, i likhet med infödda svenskar, redan från början etablerar en god kontakt med den svenska vården. På senare tid har Folkhälsomyndigheten konstaterat att antalet tbc-fall har ökat dramatiskt. Tbc var tidigare en näst intill helt utrotad sjukdom i Sverige. Nu har tbc-fall påträffats bland annat inom skolan och hos personal på HVB-hem. Det är högst oroväckande för folkhälsan att allvarliga och smittsamma sjukdomar sprids i samhället till följd av att man inte upptäcker smittade personer eftersom de inte genomgår hälsoundersökningar.

5.1.4 Palliativ vård

Sverigedemokraterna anser att alla som har behov av palliativ vård i livets slutskede oavsett diagnos ska kunna få det av kompetent och välutbildad personal oberoende av bostadsort. Vården vid livets slut ska präglas av värdighet, omtanke och respekt för patienten. Rätten till fullgod smärtbehandling ska vara en självklarhet, liksom psykologiskt, socialt och andligt eller existentiellt stöd för patienter och närstående. När livets slut närmar sig är det viktigt att vård och omsorg präglas av professionellt kunnande om de kroppsliga behoven kombinerat med lyhördhet för både andliga och själsliga behov. För såväl de personer som befinner sig i livets slutskede som deras anhöriga behöver det finnas en genuin känsla av trygghet och säkerhet. Allt fler svårt sjuka och döende vårdas idag i särskilda boendeformer eller i det egna hemmet med hjälp av hemtjänst och hemsjukvård. Detta ställer höga krav på kompetensen inom palliativ vård hos personalen i den kommunala vården och omsorgen. Det finns ett behov av kompetensutveckling inom palliativ vård samt en utökning av tillgängligheten då likvärdig vård inte kan erbjudas i hela landet.

Att förlora sitt barn är varje familjs mardröm och något man inte ens vill eller kan föreställa sig. Barn symboliserar livet och livets fortsättning och det känns oftast obegripligt för föräldrar att överleva sitt barn. Tyvärr drabbas även barn av cancer och andra svåra sjukdomar. Vart fjärde barn som drabbas av cancer kommer att dö av sin sjukdom. Mellan 400 och 500 barn och ungdomar dör årligen av olika sjukdomar.

Många familjer önskar att deras svårt sjuka barn vårdas hemma så långt det är möjligt. Det är då av vikt att det finns tillgång till palliativa hemsjukvårdsteam oavsett var i landet man bor, så att barn och föräldrar kan känna sig trygga med den medicinska behandlingen men också kan få psykologiskt stöd och råd i den extremt svåra situation de befinner sig i.

I dag är tillgången till palliativ vård för barn ojämlig över landets regioner och kommuner. I dagsläget spelar ålder, diagnos och bostadsort stor roll för vilken hjälp man kan få. När det gäller vuxna har kommunen skyldighet att erbjuda hemsjukvård. Barn har inte det skydds nätet på grund av att kommuner bara har ansvar för hemsjukvård från och med en viss ålder, oftast från 18 år och uppåt.

Problem uppstår för att det inte finns tydliga överenskommelser mellan kommuner och landsting och man inte har något underlag att agera efter. Det innebär i sin tur att föräldrar och barn kommer i kläm. Sverigedemokraterna vill införa ett lagstadgat krav som tydliggör och förstärker kommuners och landstings ansvar på området, vilket borgar för en sammanhållen vårdkedja.

Alla familjer vill inte att deras svårt sjuka barn ska vårdas hemma. Det är då viktigt att respektera det önskemålet och se till att andra möjligheter finns. I dag finns bara ett hospis för svårt sjuka och döende barn i hela landet. Det har åtta vårdplatser, vilket är allt för lite för att täcka de behov som finns.

Föräldrar som befinner sig i denna extremt svåra situation med all den oro det innebär, ska inte behöva kämpa för att deras barn ska få rätt till en fullgod palliativ vård i livets slutskede. Barn ska ha samma rätt till palliativ vård som vuxna, oavsett bostadsort.

5.1.5 Terminal sedering

Människor som är obotligt sjuka och i livets slutskede har ofta behov av smärtlindring för att inte lida i onödan. I den palliativa vården finns det möjlighet att få så kallad terminal sedering, vilket innebär att man söver patienten till djup sömn.

I dagsläget är det stora skillnader över landet då terminal sedering används i olika utsträckning i olika delar av landet.

Eftersom terminal sedering är beroende av respektive behandlande läkares bedömning anser vi att det måste finnas tydliga regler eller lagstiftning för när terminal sedering ska användas, vilket det inte finns idag.

Därför anser vi att det bör finnas nationella riktlinjer för att uppnå likvärdig palliativ vård i hela landet. Terminal sedering kan utgöra en naturlig del i en god palliativ vård, och därför är det viktigt att det finns nationella riktlinjer. I dessa riktlinjer ska det också tas större hänsyn till patienternas önskemål.

5.1.6 Medicinsk vårdgaranti

Vårdgarantin är en av de viktigaste satsningarna vi har i Sverige då en effektiv och utvecklad vårdgaranti ger både vårdgivare och vårdtagare en gemensam trygghet. Sverigedemokraterna ser däremot att den nuvarande vårdgarantin måste förnyas, utvecklas och kompletteras ännu ett steg samt att de medicinska prioriteringarna måste bli tydligare.

Vi förespråkar därför ett införande av en medicinsk vårdgaranti efter den norska modellen, vilket innebär att specialist och patient gör en gemensam plan över utredning och behandlingsförlopp.

Alla remisser ska värderas av en specialist inom 30 dagar och vid misstanke om allvarlig eller livshotande sjukdom inom 15 dagar. Därefter gör specialisten en prioritering inom ramen för en medicinskt grundad vårdgaranti med differentierade väntetider i förhållande till diagnosens svårighetsgrad. Planen bör, så långt det är möjligt, även omfatta rehabilitering och uppföljning.

5.1.7 Övriga prioriteringar

Utöver ovan nämnda reformer satsar vi även på telemedicin, mobila vårdenheter, högre ambitioner avseende ambulanssjukvården, utökade screeningprogram, prehospital vård,

förbättrade villkor för landsbygdsläkare samt ett ökat stöd till glesbygdsapotek. I denna budgetmotion följer vi upp dessa viktiga åtgärder, vilka beskrivs mer ingående i partiets utgiftsområdesmotion för utgiftsområde 9.

5.2 Äldreomsorg

De svenska seniorerna har till skillnad från andra grupper i samhället fått uppleva en stadig försämring av sina levnadsvillkor. Hundratusentals svenska pensionärer har tvingats leva på en månadsinkomst som ligger på eller strax över existensminimum. Alldeles för många svenskar drabbas av våld, övergrepp eller försummelser efter sin 65-årsdag. Därtill är det alltför svårt att i dagens Sverige få tillgång till adekvat vård och omsorg för de äldre som inte klarar sig själva. Sverigedemokraternas uppfattning är att välfärden ska sträcka sig genom livets alla skeenden. Denna utveckling måste därför vändas så snart som det är möjligt, varför vi föreslår en rad åtgärder för att underlätta livet och vardagen för våra äldre.

5.2.1 Matlyft

Det bör vara en självklarhet att även på äldre dagar ges chansen att varje dag få avnjuta nylagad, välsmakande och näringsrik mat. För att så många brukare inom äldreomsorgen som möjligt ska erbjudas detta vill vi införa ett statligt stimulansbidrag.

Smak och lukt är ofta de sista sinnen som bevaras intakta. Matens kvalitet och tillagningssätt är därför av stor betydelse för de äldres välbefinnande och hälsa. Fryst och kyld mat som värms i mikrovågsugnar ska inte förekomma inom äldreomsorgen. System där mathantering åläggs den redan stressade vårdpersonalen riskerar att leda till undermålig matkvalitet och hygien och stjäla framförallt mycket vård- och omsorgstid från patienterna.

Målsättningen bör vara att maten ska lagas på plats på boendet så att de äldre kan känna doften från tillagningen och att ansvaret för inköp av råvaror och matlagning ska åläggas särskilt anställda och utbildade kockar eller kokerskor. Vi vill se en matreform för våra äldre med syftet att ge så många brukare inom äldreomsorgen som möjligt chansen att varje dag få nylagad, välsmakande och näringsrik mat och vi vill se införandet av en lagstiftning som säkerställer att de äldres mat i likhet med skolbarnens mat ska uppfylla vissa grundkrav gällande näringsinnehåll och kvalitet.

5.2.2 Trygghetsboenden och särskilda boenden

I syfte att snabbt få till stånd en kraftig ökning av antalet trygghetsboenden för de äldre som inte längre kan klara sig på egen hand, men som inte anses vara tillräckligt hjälpbehövande för att få plats på ett särskilt boende, kommer Sverigedemokraterna att föreslå ett särskilt riktat investeringsstöd.

Därigenom hoppas vi öka förutsättningarna för att fler trygghetsboenden byggs. Stödet föreslås vara kombinerat med krav på att trygghetsboendena även utformas för att bryta ensamhet samt för att skapa en högre grad av gemenskap. Utöver detta vill vi stödja moderniseringen av särskilda boenden så att de uppfyller dagens krav på en god arbetsmiljö och motverka att det försvinner fler bostäder i särskilda boendeformer. Investeringsstödet bör även utvidgas till att omfatta ombyggnad av befintliga bostäder i särskilda boendeformer.

5.2.3 Kategoriboenden

Det finns mycket forskning som visar att ett djur kan medföra goda hälsoeffekter till de äldres livskvalitet. Det har visat sig att djurens närhet påverkar både psykiska, fysiska och sociala funktioner positivt. Undersökningar visar också att äldre personer som har djur äter mindre läkemedel samt har en bättre egenvård. Trots kunskapen om att äldre människor mår bättre av att umgås med djur är det oftast inte tillåtet att ta med sitt sällskapsdjur vid flytt till ett äldreboende. Bara ett fåtal äldreboenden i landet erbjuder denna möjlighet.

Sverigedemokraterna föreslår ett särskilt riktat investeringsstöd för att snabbt få till stånd en ökning av antalet kategoriboenden med husdjursprofil dit äldre personer kan flytta tillsammans med sina sällskapsdjur när de tvingas lämna det egna hemmet.

5.2.4 Stöd till anhörigvårdare

Anhörigstöd är viktigt såväl ur den anhöriges som ur samhällets synvinkel. För anhöriga handlar det om att få stöd och känna uppskattning för de insatser de gör för en närstående, men det handlar även om den anhöriges behov av vila och att få tid över för personliga angelägenheter för att kunna bemästra situationen på bästa sätt. Stödet kan vara möjlighet till avlösning men också korttidsboende, dagverksamhet, utbildning av anhörigvårdaren, anhörigcentral eller träffpunkter för anhörigvårdaren.

Sverigedemokraterna vill även för detta ändamål ge kommunerna ett statligt stimulanstöd. Att stärka stödet till anhörigvårdare skulle framförallt minska äldre kvinnors börda.

5.2.5 Sociala aktiviteter

I den nationella brukarundersökningen för äldreomsorgen framkom det att social samvaro och sociala aktiviteter var områden som de äldre var missnöjda med. Äldres sociala behov behöver därför uppmärksammas i större utsträckning, då samvaro med andra höjer livskvaliteten och är ett viktigt sätt att upprätthålla och förbättra sin funktionsförmåga. Att få möjlighet att leva ett aktivt liv är stimulerande och förbättrar de äldres välbefinnande.

5.2.6 Övriga prioriteringar

Utöver ovan nämnda reformer satsar vi även på nationella yrkeskrav inom äldreomsorg, insatser mot brott, fler äldreomsorgscentraler samt på kultur för äldre. I denna budgetmotion följer vi upp dessa viktiga åtgärder, vilka beskrivs mer ingående i partiets utgiftsområdesmotion för utgiftsområde 9.

5.3 Ekonomisk trygghet för äldre

5.3.1 Höjd garantipension

För att våra satsningar ska nå de äldre som har det relativt sämst ställt väljer vi, utöver att sänka skatterna för samtliga pensionärer, även att förstärka garantipensionerna. Ambitionen är att garantipensionen ska höjas med 10 procent, vilket kommer att innebära en ökning med omkring 795 kronor per månad för en ogift garantipensionär från den 1 januari 2017.

5.3.2 Avskaffad pensionärsskatt

Sverigedemokraterna betraktar pension som uppskjuten lön. Det finns därmed varken logik eller rättvisa i att pensionärer ska straffbeskattas i den utsträckning som i dag sker relativt vanliga löntagare.

Sverigedemokraterna vill helt avskaffa den extra skatten på pensionärer och budgeterar även för detta. Denna skattesänkning är högt prioriterad och införs redan från den 1 januari 2017. Det skulle innebära en förbättrad disponibel nettoinkomst motsvarande 475 kronor per månad för en helt genomsnittlig pensionär.
Sverigedemokraternas

5.4 Övriga bidrag inom hälso- och sjukvård

5.4.1 Tandvårdsbidrag

Tandvård är en komplex vårdform varför det är än viktigare att patientens ställning i tandvården tydliggörs och att vårdgivare och behandlare i tandvården får ett tydligt ansvar gentemot patienten när det gäller information, delaktighet, samtycke, val av behandlingsalternativ, rätten till förnyad medicinsk bedömning, möjligheten att lämna synpunkter och klagomål med mera. Även ifall tandvården i sig skiljer sig från övriga sjukvården – genom finansiering, organisation och styrning – så ser vi munnen som en del av kroppen.

I dagsläget är tandvårdsbidraget utformat i tre olika intervaller, beroende av åldersgrupp. Bidraget är på 300 kronor per år för dem som är 24–29 år, 150 kronor för dem som är 30–65 år respektive 300 kronor för dem som är 65 år och uppåt. Sverigedemokraterna vill justera så att alla ålderspensionärer från 65 år medges 600 kronor per år i stället för de 300 kronor per år som regeringen har föreslagit. Reformen kan jämföras med förslaget om ett återställt högkostnadsskydd och syftar ytterst till att äldre inte ska behöva lägga en lika stor del av sin disponibla inkomst på hälsa och sjukvård som är fallet i dag. Förslaget skulle få en positiv effekt för drygt 800 000 äldre.

5.4.2 Glasögonbidrag för barn och ungdomar

Alla landsting ger idag bidrag till standardglasögon eller kontaktlinser till barn i åldern 0–7 år med dokumenterat behov. För barn i åldern 8–19 år är det endast några landsting som idag ger glasögonbidrag för standardglasögon.

Vi vill att möjligheten till glasögon för barn i skolåldern ska vara likvärdig över hela landet. Barn, oberoende av föräldrarnas ekonomi, ska kunna leva och växa upp under goda förhållanden.

Glasögon är viktigt och många gånger en förutsättning för att barnen ska kunna delta i fritidsaktiviteter och skolarbete på lika villkor

Att inte kunna se tillräckligt bra innebär en stor nackdel för att kunna följa med i skolarbetet och kan även leda till bieffekter som huvudvärk och liknande. Därför vill vi ge ett riktat bidrag till alla barn med synnedsättning i skolåldern upp till 19 år. Hjälpmedel är en rättighet och glasögon är ett hjälpmedel som är nödvändigt för att barn med synfel ska kunna leva som alla andra barn. Glasögonbidraget kan även användas till linser förutsatt att optiker har rekommenderat detta.

Enligt beräkningar finns drygt 169 400 barn/unga som antas ha behov av glasögon (Ds 2015:28). Regeringen satsar 800 kronor per barn och år i sin budget. Vi vill öka

detta till 1 200 kronor per barn och år upp till 19 års ålder. Detta då vi anser att det är viktigt att ge alla barn och unga, inte bara de med föräldrar som kan betala, möjlighet att få hjälp med glasögon.

5.5 Utsatta familjer och barn

5.5.1 Bekämpa missbruket

Problem med missbruk sjunker allt längre ner i åldrarna, vilket allvarligt riskerar utslagning och ohälsa – inte bara för missbrukarna själva, utan även för anhöriga. Missbruket av alkohol, narkotika och dopning medför stora kostnader för välfärden och rättsväsendet samt kräver omfattande åtgärder på flera plan.

Obligatoriska drogtestar och utbyggd skolhälsovård är viktiga verktyg till skolor för att upptäcka riskbeteenden, vilket möjliggör mer framgångsrika behandlingsinsatser. Vi vill att skolor ska tillåtas ingripa och samhället markera mot droger i större grad för att grupptricket ska minska på elever att testa sinnesförändrande substanser. Vi anser även att ökad kompetens i beroendelära bland skolans anställda och socialtjänst är nödvändigt för att de ska kunna möta den verklighet som råder i dag och därmed stå trygga i sin yrkesroll.

Det är Sverigedemokraternas åsikt att när problem uppstår och en individ inte får den hjälp eller insats som behövs från såväl närmsta vänner och familj som myndigheter kommer dessa små problem att växa sig stora. När tiden går och ingen lösning uppstår kan det i värsta fall leda till missbruk av olika sorter. Det kan handla om makt, alkohol, narkotika, spel, brottsligheter och lögn. Det blir en ond cirkel där det ofta är svårt att se en lösning.

Det är därför extra viktigt att dessa individer får bli föremål för en insats och får hjälp direkt. Vi förespråkar att det ska inrättas fler stömlinjer för hur en person som är vän, kollega eller familj med en person i missbrukscirkeln ska kunna ta sig ur detta.

5.5.2 Psykisk ohälsa

Psykisk ohälsa drabbar många människor och är ett ständigt växande folkhälsoproblem i Sverige. Här ryms allvarliga tillstånd som psykoser, depressioner, stress och sömnsvårigheter. Fler förebyggande insatser, effektivare behandlingsmetoder och bättre omhändertagande skulle innebära höjd livskvalitet för patienterna och deras anhöriga, samt en stor samhällsbesparing.

Inom psykiatrin finns idag endast ca 140 vårdplatser för barn och unga i hela Sverige och det finns landsting som inte har en enda vårdplats inom psykiatrin för unga personer. För att möta behovet fordras en utveckling och förstärkning av barn- och ungdomspsykiatrin samt fler vårdplatser.

6 Industrilandet Sverige

6.1 Staten och kapitalet

Det är viktigt att staten fokuserar på sin avgränsade del av ansvaret, till exempel att garantera industrin välfungerande institutioner, god infrastruktur, säker tillgång till energi och inte minst välutbildad arbetskraft. Gör vi inte det så kommer Sverige på sikt

förlora sina industriföretag, vilket reducerar exportintäkter och undergräver vårt välstånd.

6.1.1 Industrin genererar arbetstillfällen

Den svenska industrin sysselsätter direkt 650 000 individer och ytterligare 350 000 individer inom den industrirelaterade tjänstesektorn. Inom tjänstesektorn får många som tidigare varit arbetslösa sitt första jobb. Det innebär att industrin och industrins fortlevnad i hög grad underlättar ett slags socioekonomisk integration i och med att de som står långt ifrån arbetsmarknaden får bättre möjligheter att faktiskt komma in på arbetsmarknaden.

6.1.2 En grund för välfärden

Varje industrijobb genererar ytterligare arbetstillfällen inom den industrinära tjänstesektorn och ännu fler arbeten uppstår som ringar på vattnet kring värdeskapande verksamheter. Dessutom får vi på detta sätt en skattebas som i hög utsträckning finansierar välfärden och den offentliga sektorn. Vi kan alltså inte spara någon möda vad gäller att bevara och utveckla industrilandet Sverige, samtidigt som alla förslag måste genomsyras av realism och långsiktighet.

6.1.3 Kompetens framför allt

När andra partier diskuterar integrationspolitik brukar man resonera kring särlösningar för vissa grupper baserade på etnisk härkomst. Sverigedemokraterna tror inte på den principen. Det bästa är om den som har för avsikt att vistas permanent i Sverige skaffar arbete på den reguljära arbetsmarknaden. Detta underlättas genom en väl fungerande arbetsmarknad som premierar kompetens och hårt arbete. All form av diskriminering snedvrider konkurrensen och är orättvis mot dem som missgynnas.

6.1.4 Marknaden utser vinnarna

Vi lever i en föränderlig värld där gårdagens vinnande industriella koncept kanske inte klarar konkurrensen, samtidigt som nya utmanare ständigt dyker upp, både i Sverige och utomlands. Politiker utser inte vinnare, det gör marknaden, men vi krattar manegen så att både gamla och nya företag kan se Sverige som ett bra land att verka i.

6.1.5 Stolta men inte nöjda

Vi kan vara stolta över svensk industri, som är konkurrenskraftig tack vare ett högt internationellt anseende, myndigheternas transparens, rättssäkerhet, välutvecklad infrastruktur och ett stort kunnande på alla nivåer i organisationerna. Det finns emellertid också orosmoln, till exempel i form av frågetecken kring framtida kompetensförsörjning, höga skatter på arbete och en osäker energipolitik.

Därför behövs handling. Sverige behöver ett parti som på allvar står upp för sin industri och som inte säljer ut industrin som en billig bricka i det politiska spelet.

6.2 Högre utbildning

Sverigedemokraterna ser med oro på att resurstilldelningen till högre utbildning urholkats de senaste tjugo åren. Vi satsar därför resurser på att öka lärartätheten i den högre utbildningen med ett långsiktigt syfte att komma tillrätta med resursbristen vid våra högskolor och universitet enligt den så kallade Grundbultens utredning.

För Sverigedemokraterna är det en självklarhet att syftet med utbildning är att den ska förbereda för livet och leda till arbete. Vi efterfrågar därför en allmän effektivisering bland högskolorna med förväntningen att de bättre ska matcha sitt utbildningsutbud mot näringslivets behov av kompetens. Istället för att resurstilldelningssystemet baseras enbart på parametrarna helårsstudenter (HÅS) och helårsprestationer (HÅP) i form av fullgjorda studieresultat, bör följande parametrar vara avgörande:

- en studentpeng, likt den nuvarande, där lärosätena erhåller resurser baserat på antal helårsstudenter,
- en examenspeng, där lärosätet får en större peng om studentens studier leder fram till examen, vilket innebär att den sista poängen i en utbildning ger högre anslag än den första,
- en etableringspeng, där resurstilldelningen i högre utsträckning kopplas till resultatmått i form av arbetslivsetablering,
- en kvalitetspeng, där resurstilldelningen i högre utsträckning kopplas till resultatmått i form av kvalitet.

Syftet med reformen är att den högre utbildningen ska äga större samhällsrelevans och också förse arbetsmarknaden med den arbetskraft som behövs vid sidan av det bredare uppdraget att leda Sverige i en tätposition vad gäller forskning och relevant utbildad arbetskraft efter samhällets behov.

Sverigedemokraterna vill rikta ekonomiska incitament till såväl studenter som lärosäten som fokuserar på arbetsmarknadens nuvarande och framtida behov.

För den enskilda studenten vill Sverigedemokraterna införa en slags utbildningspott som ska öronmärkas åt ett förhöjt studiebidrag åt de studenter som väljer att läsa en utbildning där det finns och kommer att finnas ett påvisbart kompetensunderskott. Det innebär att de som väljer att studera vissa utbildningar kommer att medges ett högre studiebidrag motsvarande 1 000 kronor per månad. Regeringen beslutar hur dessa medel fördelas efter samråd med relevanta parter.

Detta ekonomiska incitamentssystem avser i första hand eftergymnasiala utbildningar där yrkeshögskolan ska ingå. I framtiden kan även praktiska gymnasieutbildningar där det råder stor brist på arbetskraft komma i fråga.

Utgångspunkten i Sverigedemokraternas förslag är också att ingen student – alldeles oavsett vilken inriktning man väljer på sina studier – ska få det sämre ställt jämfört med i dag.

6.2.1 Effektivisering av högskoleväsendet

6.2.1.1 Produktivitetsavdraget

De senaste decennierna har den lärarledda undervisningstiden stadigt minskat. Denna nedgång i den lärarledda undervisningen påverkar utbildningarnas kvalitet starkt negativt. Man måste bryta denna trend och återigen öka den lärarledda undervisningstiden. Dels satsar vi mer pengar på undervisningen i syfte att öka lärartiden per student, dels avskaffar vi det så kallade produktivitetsavdraget som

drabbar alla högskolor i landet. Resurser som frigörs genom det avskaffade produktivitetsavdraget kan satsas på ökad lärartid.

6.2.2 Forskning

6.2.2.1 Statligt forskningsinstitut

Av historiska skäl kanaliseras Sverige mellan 85 och 90 procent av sina offentligt finansierade forskningssatsningar genom universitet och högskolor. Det är en relativt hög siffra i ett både internationellt och ett nordeuropeiskt perspektiv, Danmark ligger dock ännu högre. Sverigedemokraterna vill i högre utsträckning finansiera forskning genom ett statligt forskningsinstitut. Exempel på detta finns i Finland (VTT), Nederländerna (TNO) och Tyskland (Fraunhofer).

Sverige har redan ett embryo till ett tekniskt institut – RISE (Research Institutes of Sweden), ett paraply som samlar till exempel SP, CBI och Innventia. RISE är statens ägarbolag för delägande i svenska industriforskningsinstitut, som samarbetar med institutens övriga ägare från industrisidan kring struktur- och ägarfrågor. Syftet är att förnya och förstärka institutens roll i det svenska innovationssystemet.

Vi vill öppna upp för att RISE ska kunna utöka sin verksamhet och utveckla kvalitén i sina satsningar som ett led i vår strävan att främja företagsnära, tillväxtdrivande forskning. På sikt vill vi minska anslagen till myndigheterna Vinnova, Formas och Forte och de strategiska forskningssatsningarna för att förstärka finansieringen av det tekniska institutet och för att öka basanslagen.

6.2.3 Forskningsinitiativ – för ökad kvalitet

Sverigedemokraterna avsätter 125 miljoner kronor i ökat basanslag för de högskolor där det bedrivs högkvalitativ och samhällsnyttig forskning. Regeringen beslutar hur dessa medel fördelas efter samråd med högskolornas kvalitetsansvariga och de organ vi har för utvärdering.

6.3 Energi för Sverige

Sverige som industrination är beroende av såväl konkurrenskraftiga priser på elenergi som tillgång till elenergi under årets alla timmar – i dag, i morgon och om femton år. Tyvärr har partier med bristande verklighetsförankring vunnit betydande inflytande i både den nuvarande och den förra regeringen. Det är dags att Sverige åter börjar föra en energipolitik som är både miljö- och industrivänlig.

6.3.1 Vi måste ha baskraft

Hela den svenska basindustrin är beroende av stabila elpriser för att bibehålla sin konkurrenskraft gentemot omvärlden. Kärnkraften utgör tillsammans med vattenkraften basen i det svenska energisystemet. Vattenkraften är en viktig del av Sveriges energimix, i synnerhet i norra delen av landet. I södra Sverige ser vi emellertid inget realistiskt alternativ till baskraft än kärnkraft, varken ur ekonomisk synvinkel eller vad beträffar behovet av säker tillförsel av el. Det är viktigt att förstå att väderberoende energilag som solkraft och vindkraft hela tiden måste ha back-up i form av icke väderberoende baskraft. I realiteten innebär detta vattenkraft, kärnkraft eller någon form av förbränning.

6.3.2 Bevara och utveckla kärnkraften

Kärnkraften står idag för nästan hälften av Sveriges elproduktion och kommer alltså inom överskådlig framtid att fortsätta att utgöra en grundpelare för svensk energiförsörjning. De energialternativ som regeringen föreslår kan omöjligen ersätta kärnkraften som energikälla.

Det är Sverigedemokraternas uppfattning att det behövs samarbete kring energifrågorna som borgar för en bred parlamentarisk majoritet, vilken kan bestå under betydligt längre tid än enstaka mandatperioder. Detta är något som är av stor vikt för Sveriges industri, för Sverige som industrination och för Sveriges näringsliv i stort.

I den energiöverenskommelse som nåtts mellan fem av riksdagens åtta partier kom man överens om att skatten på termisk effekt avvecklas stegvis under en tvåårsperiod med start 2017. Ett förslag som Sverigedemokraterna stridit för länge och som nu är ett viktigt steg i den svenska energipolitiken.

Vi vill även vidareutveckla och bygga ut kärnkraften, dels genom att ersätta befintliga reaktorer med nya moderna, dels genom att forska på nästa generations kärnkraft.

6.3.3 Energiforskning

Som ett led i vår ambition att ta Sverige ur oljeberoendet, samt för att utveckla den inhemska energiindustrin, väljer vi också att avsätta resurser till en ökad satsning på energiforskning. På längre sikt kommer inte subventioner till enskilda energislag att lösa några problem: på längre sikt måste miljövänliga och förnybara energislag kunna hävda sig själva på marknaden.

6.3.4 Nej till utbyggnad av subventionerad vindkraft

Sverigedemokraterna är inte negativa till vindkraften som energikälla, men vi ser inte hur vindkraften skulle kunna bli en del av baskraften då den inte kan bidra med konstant elproduktion eftersom effekten varierar utifrån rådande väderförhållanden.

En storskalig utbyggnad av vindkraften kommer att kräva en kostsam utbyggnad av såväl stamnät som regionnät och skapa ett stort behov av reglerbar kraftproduktion för att kunna balansera effektvariationerna.

Vindkraftverk bör företrädesvis placeras i glesbefolkade delar av landet. Om fastighetsägare drabbas av sänkt marknadsvärde till följd av en vindkraftsetablering bör de ersättas ekonomiskt av ägaren till vindkraftsparken. Stor hänsyn måste tas till den lokala opinionen samt till miljö- och naturintressen.

6.3.5 Fjärde generationens kärnkraft

Sverigedemokraterna menar att kärnkraften borde ha ett klart uttalat utrymme inom de prioriterade insatserna för energiforskning och utifrån att kärnkraften står för nästan hälften av vår elförsörjning har det statliga stödet till forskning på kärnteknikområdet under lång tid varit ytterst blygsamt. Forskning och utveckling inom kärnkraft behöver däremot inte endast ha sin utgångspunkt i ren kärnteknikforskning. Forskningsområden inom slutförvar av uttjänt kärnbränsle och kärnkraftssäkerhet är områden som i vissa fall har en nationell särprägel och kräver således nationell kompetens. Men för att kunna uppnå ny, modern och än mer säker kärnkraft i Sverige behövs också en hög nationell kompetens, och för detta behövs ökat stöd till kärnkraftsforskningen.

Sverigedemokraterna avsätter medel för en statligt finansierad forskningsreaktor för fjärde generationens kärnkraft, med potential för att kunna återanvända det använda kärnbränslet. I dag utnyttjar vi endast ett fåtal procent av potentialen i det uran som grävts upp medan återstående avses att grävas ned som avfall.

6.3.6 Vätgasstrategi

Betydande satsningar sker globalt på fordon med bränsleceller med vätgas som energibärare. I Sverige har dock tekniken en rätt blygsam tillvaro, trots potentialen i denna teknik. En förutsättning för introduktion av bränslecellsfordon är att det finns en infrastruktur för att tanka fordonen, vilket i dag generellt saknas. Sverigedemokraterna vill därför tillföra medel för att fler pilotanläggningar ska komma på plats i syfte att bygga upp en infrastruktur och vidareutveckla tekniken för såväl lättare som tyngre fordon.

6.4 Sverige äger

Sverigedemokraterna vill föra en politik som gynnar både stora och små företag. Emellertid, eftersom mycket tyder på att framtidens nya arbeten skapas i mindre företag krävs nytänkande vad gäller ägande. Ägande av företag ska inte vara förbehållet en elit, dessutom är privata tillgångar ett viktigt instrument för ekonomisk utveckling.

En betydande del av svenskarnas förmögenhet är uppbounden i offentliga och privata fonder inom främst pensionssystemen. För företagandet i Sverige utgör detta ett hinder då det finns ett samband mellan den privata förmögenhetsbildningen och volymen av egenföretagande. I en rapport från Svenskt Näringsliv framkommer även att nästan 70 procent av finansieringen vid företagsstarter och expansion av nya företag utgörs av eget kapital.

Sverigedemokraterna vill därför genom informationsåtgärder och ekonomiska incitament stimulera till ökat ägande av svenska företag samt ökade investeringar i nystartade och befintliga mindre bolag.

6.4.1 Vidareutveckla investeraravdraget

Det utvecklade investeraravdraget syftar till att öka tillgången på riskvilligt kapital i mindre bolag och riktar sig i dag enbart till fysiska personer. Det innebär att den som köper aktier i mindre företag i enlighet med vissa förutsättningar vid bildandet eller i en nyemission får göra ett avdrag för hälften av summan som investeras upp till 1,3 miljoner kronor.

Investeraravdraget är ett bra verktyg för att styra riskkapital mot mindre företag som annars troligen hade varit mindre intressanta att investera i utan avdraget. Sverigedemokraterna har för avsikt att vidareutveckla investeraravdraget med beaktande av nivån på avdraget, möjligheten för juridiska personer att nyttja avdraget och att låta allmänheten använda sig av det för investeringar i riskkapitalfonder som satsar på småföretag.

För att även öka intresset och användandet av avdraget så vill vi även i större omfattning låta Almi bjuda in allmänheten att investera i de företag som man avser att investera i, vilket i nästa steg medför rätt till investeraravdrag.

Investeringar leder till sysselsättning och utveckling. Sverigedemokraternas vision är att vårt land ska generera välstånd till godo för hela samhället. En viktig komponent i detta är att det ska vara lönsamt att investera i nya idéer och industriella koncept.

6.5 Utbilda för industrins behov

Utbildning är en nyckelfråga för industrin och resten av samhället. Sverigedemokraterna presenterar starka och verkningsfulla åtgärder med lärlingsanställning, teknikcollege och ekonomiska incitament för att läsa bristutbildningar. Till detta vi vill komplettera ytterligare industrispecifika förslag.

7 Landsbygd och miljö

Sverigedemokraterna är hela Sveriges parti. Norr och söder, landsbygd och stad – hela landet är viktigt för oss. Vi anser att landsbygden i alltför hög utsträckning har kommit i skymundan och vi vill balansera det vi uppfattar som en storstadsfixering genom att i någon mån vrida fokus mot det Sverige som ligger utanför storstäderna. Inte minst är detta en sysselsättningsfråga. Svensk landsbygd är inte ett ”museum”, för Sverigedemokraterna handlar landsbygd om de människor som bor och arbetar där året runt. När detta är sagt så kan vi inte nog betona att Sverige utgör en helhet och vi tror att det som är bra för landsbygden är bra för hela landet. Det är idag alldeles för svårt att hålla igång företag på landsbygden. Utan ett fungerande näringsliv försvinner människorna, sedan stänger affärer, skolor, vårdcentraler och så vidare. Under flera decennier har både höger- och vänsterregeringar försummat villkoren för landsbygden. Tusentals jordbruksföretag har försvunnit på grund av höga skatter och byråkrati, ytterligare tusentals går i dag med förlust eller har obefintliga marginaler.

Men det finns en väg framåt. Kärnan i Sverigedemokraternas landsbygdspolitik består i att underlätta för jord- och skogsbruket, som båda är av stor betydelse för sysselsättning och ekonomi. Detta i sig ger ringar på vattnet och genererar arbeten hos underleverantörer och i servicesektorn på landsbygden, vilket i sin tur stärker den lokala skattebasen för offentlig verksamhet.

7.1 Livsmedelsförsörjning och kulturlandskap

Trots relativt goda geografiska förutsättningar för ett både miljövänligt och högproduktivt jordbruk har den så kallade självförsörjningsgraden i Sverige sjunkit under 50 procent. Det innebär att vi, räknat i kronor och ören, producerar mindre än hälften av de livsmedel vi konsumerar. Detta är i sin tur resultatet av att politiker i decennier har negligerat lantbrukarnas villkor.

Effektivisering och sammanslagning till större produktionsenheter är i viss utsträckning en normal utveckling, men den dramatiska tillbakagången i produktionsvolymerna är det inte.

Sverigedemokraterna vill sänka skatten på drivmedel för jordbruks- och skogsbruksändamål till dansk nivå, detta mot bakgrund av att svenska och danska bönder verkar på en gemensam europeisk marknad. Vi har också en satsning på ökad djurvälfärd, vilket inkluderar en betesersättning på 1 000 kronor per mjölkko och år. I

slutändan handlar detta om att vi vill ge svenska lantbrukare möjligheten att bibehålla hög kvalitet och djurvälstånd med bibehållen konkurrenskraft.

Målsättningen är att utveckla svensk livsmedelsproduktion och att upprätthålla den kunskap och den infrastruktur som den är kringgärdad av. Det är när maten är producerad i Sverige som vi har som allra bäst insyn i kvalitet och produktionsförhållanden. Vi i Sverigedemokraterna anser att det är en i grunden sund tanke att vi bevarar kunskapen och traditionen att producera våra egna livsmedel.

Många tar det öppna varierade kulturlandskapet för givet, helt enkelt eftersom man inte riktigt inser att om ingen brukar marken så växer den igen. Den som emellertid inser sambandet mellan det brukade, öppna landskapet och ett livskraftigt lantbruk kommer att vilja ha lantbruket kvar. Det är alltså inte bara en ekonomisk fråga, utan handlar också till exempel om kulturarv och vår kulturgeografi, vilket också återspeglas i en budgetsatsning på landsbygdens miljö och infrastruktur.

7.2 Skogspolitik

Sverigedemokraterna skriver i princip under på behovet av att värna skyddsvärda biotoper och freda betydelsefulla arealer från avverkning. Samtidigt ser vi med viss oro på regeringens ambitioner att undanta enorma arealer produktiv skogsmark från aktivt skogsbruk. Förutom att det är en betydande budgetpost uppstår en indirekt kostnad när produktiv mark tas ur bruk och viktiga arbetstillfällen och skatteintäkter försvinner.

Sammanlagt är (enligt Skogsstyrelsen) 31 procent av skogen undantagen ifrån aktivt skogsbruk om man inkluderar frivilliga avsättningar och improduktiv skogsmark, så kallade impediment som enligt lag är olagliga att avverka. Detta är en mycket hög siffra i ett internationellt perspektiv och i absoluta tal motsvarar denna yta mer än Skåne, Blekinge, Småland, Halland och Västergötland tillsammans.

Sverigedemokraterna vill utforma en, relativt regeringen, mer kostnadseffektiv strategi för att skydda skog med särskild betydelse för kulturarv och biologisk mångfald. Vi värnar också äganderätten, som i praktiken sätts ur spel genom till exempel regeringens implementering av art- och habitatdirektivet och fågeldirektivet.

Den brukade skogen är generellt sett inte ”dålig” ur ett miljöperspektiv, utan tvärtom resultatet av en väl fungerande svensk skogsmodell för aktiv förvaltning av skogen. Ingen skulle förneka att naturreservaten bidrar till artrikedomen, men även kvarlämnade småbiotoper, sparade döda eller ensamma träd, kantzoner och skogsklädda myrar är minst lika viktiga naturskogselement för artrikedomen.

7.3 Klimatpolitik

Regeringen riktar i sin budget uppmärksamheten mot ”klimatet”. Detta är inte rätt plats att i detalj reda ut en mycket yvig debatt, men några påpekanden kan vara på sin plats.

Dokument från FN:s klimatpanel visar att man har backat från tidigare mycket långtgående påståenden rörande utvecklingen av jordens medeltemperatur och stigande havsnivåer. Som exempel kan nämnas att havsnivån förväntas stiga ca 2 decimeter under innevarande sekel, en siffra som ligger mycket nära stigningen under 1900-talet och en väsentligt lägre siffra än vad som tidigare framhållits.

Sveriges bidrag till globala utsläpp av växthusgaser är i paritet med vår andel av världens befolkning, ungefär en och en halv promille. Denna siffra sjunker dessutom betydligt om man tar hänsyn till nettoupptag av koldioxid av Sveriges växande skogar.

Sveriges utsläpp av växthusgaser har sedan två decennier en fallande trend trots ökande befolkning.

Mot bakgrund av detta är Sverigedemokraterna avvaktande till vissa satsningar på ”klimatet”. Det är att betrakta som slöseri i en situation där listan på mer trängande behov är mycket lång. Undantag kan göras för satsningar på järnväg, vilket är en nödvändig infrastrukturåtgärd.

Sverigedemokraterna ställer sig också bakom vissa internationella satsningar på klimatrelaterat bistånd som syftar till att bevara naturliga biotoper.

7.4 Sverigedemokratisk miljöpolitik

Naturen ska bevaras och förvaltas enligt principen om varsamt framåtskridande där vi söker balans mellan miljö- och produktionsmål. Naturresurser ska på ett långsiktigt sätt brukas utan att förbrukas i enlighet med förvaltarskapstanken. Samtidigt är mänsklig närvaro i naturen en förutsättning för att den ska upplevas. Därför ser vi människans fjärande från naturen som ett miljöproblem, en problematik vi bemöter exempelvis genom vår landsbygds politik.

Sverigedemokraternas miljöbudget är mindre än regeringens, givet en mer balanserad syn på klimat- och skogspolitik. Samtidigt lämnar vi utrymme för vissa viktiga satsningar.

Det föreligger ett behov av att, åtminstone på sikt, reducera behovet av import av fossila bränslen, vilket måste ske i harmoni med den tekniska utvecklingen. El- och vätgasdrift är två alternativ som utvecklas snabbt, men staten behöver bidra med infrastruktur. Utöver regeringens satsning på elbusspremie vill vi också skjuta till medel för utbyggnad av laddinfrastruktur för eldrift och finansierar även en vätgassatsning.

Sverigedemokraterna gör också en större satsning på miljöforskning (Formas) och avsätter medel för miljöåtgärder för Östersjön. Vårt budgetförslag rymmer också en högre ambition än regeringens vad gäller sanering av förorenad mark.

8 Bostäder

8.1 Inledning

År 2003 rådde det balans på bostadsmarknaden. Följer man befolkningsökningsskurvorna ser man att Alliansens invandringspolitik under åtta år är orsaken till dagens bostadskris. Med dagens regering fortsätter invandringen till nya nivåer. Enligt Boverket behöver det byggas fler än 88 000 bostäder årligen fram till år 2020, samtidigt som prognosen pekar på att det under 2017 kommer att påbörjas omkring 61 500 bostäder. Detta visar sammanställt att byggandet ligger långt efter behovet och att det är orsakat av befolkningsökningen som främst har sin orsak i ökad invandring till Sverige.

8.2 Bostadspolitisk vision

Ett hem är grunden för ett tryggt och därmed välmående samhälle, vilket saknas idag i den rådande bostadsbristen. Det ska finnas ett boende för alla oavsett ekonomi.

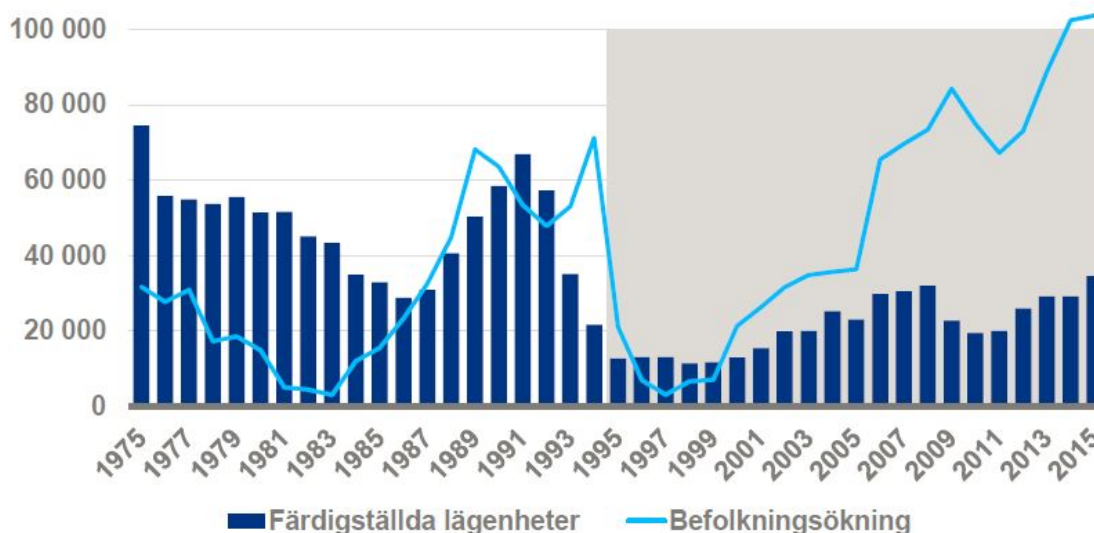
Sverigedemokraterna lägger stor vikt vid att barn får en stabil uppväxt och unga ges goda förutsättningar för att både bo och studera. En anpassad och trygg boendeform ges våra äldre. Bostadspolitiken ska skapa förutsättningar för människor att bo och leva i de bostadsformer som passar den egna livssituationen bäst. Sverigedemokraternas vision är ett fungerande samhälle där alla människor bor trivsamt på den plats de önskar och det är lätt att flytta och hitta ny bostad.

8.2.1 Orsak till bostadsbristen

Det går inte att neka till att invandringen nu bygger på bostadskrisen i rekordfart och kräver enorma samhällsresurser. Det har helt saknats framförhållning i bostadspolitiken där antalet färdigställda bostäder legat långt under antalet nyanlända invandrare. I dag tar det i genomsnitt sex år att bygga bostäder och i storstäderna omkring nio år, då behövs en kontrollerad befolkningsökning – något som helt saknats de senaste tio åren och framför allt under 2015 då över 160 000 sökte asyl i Sverige. Fram till omkring 2003 rådde balans på bostadsmarknaden i större delen av Sverige. Därefter har antalet färdigställda bostäder inte motsvarat befolkningsökningen. Bostadspriserna har ökat kraftigt de senaste åren, vilket föranlett att det blivit svårare att köpa och äga sitt eget boende. Andelen personer som därmed behöver söka sig till en hyreslägenhet ökar och påverkar bostadsbristen negativt.

Färdigställda bostäder och befolkningsökning

Antal bostäder och personer

Källa: SCB

8.3 Konsekvenser av bostadsbristen

Företagen har i dag problem med att rekrytera kompetens då bostäder saknas till personalen i storstäderna. Högskole- och universitetsstudenter saknar möjlighet att studera i brist på bostad på studieorten, vilket i förlängningen kommer att påverka kompetensförsörjningen på arbetsmarknaden. Kommunerna saknar möjlighet till framförhållning i sin samhällsplanering genom den kraftigt ökande befolkningen

orsakad av migrationen. Detta leder till sämre förutsättningar för alla medborgare och bostadsbrist, vilket sedermera skapar otrygghet, svartkontrakt, trångboddhet och frustration.

En snabb befolkningsökning som skapat bostadsbrist har orsakat höjda bostadspriser, ökad skuldsättning hos befolkningen och mer utsatta banker genom hög belåning hos kunderna. Allt detta skapar högre finansiella risker i form av hotande bostadsbubbla. Av flera skäl behöver bostäder byggas planerat där man undviker panikartade politiska förslag om underlättande av regler som snabbt kan få negativa konsekvenser för samhällsbygget. Ett alltför omfattande bostadsbyggande kan i sig påverka samhället negativt genom sänkta marknadspriser som drabbar låntagare som köpt bostaden för långt högre tidigare marknadsvärde.

Bostadsbristen kombinerad med EBO-lagen har ökat trångboddheten och många fler bostäder skulle behövas bara för att minska den. I slutet av 2015 och början av 2016 har kommuner, fastighetsägare och privatpersoner pressat fram fler boenden genom olika lösningar i innevarande bostadsbestånd, ändå föranledde det regeringen att skapa tältläger i Sverige under en period för att lösa den absolut akuta bostadsbristen. Då bostadsförsörjningsansvaret ligger på kommunerna kommer läget med en hög andel nyanlända invandrare föranleda ökade bostadskostnader. De bostäder som kommunerna får fram innebär då samtidigt ökat försörjningsansvar. Många kommuner har tvingats köpa in bostadsrätter, villor och modulbostäder för att lösa bostadsbristen för nyanlända efter den nya lag som trädde i kraft den 1 mars 2016 där kommunerna tvingas ta emot flyktingar. Många kommuner låter nyanlända invandrare gå före i bostadskön.

Regeringen har skickat ut Boverkets förslag på remiss. Det innehåller en rad åtgärder där svenska bostadssökande sätts i andra hand. Staten föreslås stå för en hyresintäktsgaranti och ge en bonus till de kommunala bostadsbolag, privata fastighetsägare och privatpersoner som i första hand väljer att hyra ut till nyanlända. En nationell lägenhetspool ska hänvisa lediga lägenheter till i förstahand nyanlända, hyresvärdar ska ha anmälningsskyldighet för lediga bostäder till bostadspoolen. Den buffert av lägenheter som kommunerna har för att exempelvis kunna tilldela kvinnor som misshandlats av sin partner ska även användas för att ge bostäder till nyanlända invandrare.

I höst kommer regeringen med en proposition som innebär att allmänhetens intressen åsidosätts för att underlätta för byggande av flyktingboenden. Genom regeringens förslag ställs även det kommunala självstyret åt sidan där man samtidigt förlorar kontrollen över den långsiktiga bebyggelseutvecklingen i kommunen. Byggnaderna behöver inte längre smälta in i omgivningen eller uppfylla vissa kvalitetskrav varför rullande modulhus kan bli aktuella i bostadsområdena. Konsekvenserna av förslaget från regeringen är många. Företag kan komma att hindras från att expandera med sin verksamhet av miljöskäl då boenden etablerats i området. Vidare kan byggnader av tillfällig art ges tillstånd att finnas i upp till 15 år. Förslaget kan innebära att en ny byggnad upprättas, asylboende etableras i en befintlig lokal eller bostadshus, utan att man tagit hänsyn till allmänhetens åsikt eller möjlighet till att överklaga.

8.3.1 Studentbostäder

På de flesta av Sveriges högskoleorter, inte minst i storstäderna, är det brist på studentbostäder, vilket riskerar att slå mot såväl tillväxten som utbildningsväsendet.

Många studenter tvingas tacka nej till de kurser och program som de antagits till. Det handlar om ett växande problem i form av utbredd osäkerhet, långa köer, trångboddhet, långpendling och i många fall en växande svart marknad med diverse kontrakt. För att komma i kapp bostadsbristen för studenter skulle det behöva byggas 19 000–21 000 bostäder. Studentbostadsbristen är inte längre bara ett problem i Stockholm, Göteborg och Lund, utan har kommit att bli på många av de ”mindre” studentorterna. År 2015 rådde det underskott i 27 av 43 högskolekommuner och efter den kraftiga asylvågen under hösten 2015 råder det nu mer eller mindre bostadsunderskott i samtliga kommuner.

Sverige behöver bostäder till alla de studenter som idag saknar boende på studieorten. Speciellt svårt har de studenter som bor på mindre orter som saknar högskola eller universitet och som behöver tillfällig bostad på studieorten. Detta påverkar i hög grad de delar av Sverige som avfolkas på grund av minskad arbetsmarknad.

8.4 Hur löser vi bostadsbristen?

Den uppenbara och direkta lösningen på bostadsbristen är givetvis ett nästintill totalstopp på invandringen. Det behövs en mer kontrollerad befolkningsökning samt en minskad byråkrati kring byggprojekt, och kommunernas kompetens för byggprocessen behöver stärkas. Det kommer snabba på bostadsbyggandet främst i de mindre kommunerna i Sverige. Ökad konkurrens mellan byggbolagen och finansiell möjlighet för fler byggbolag att anta byggprojekt ska minska byggkostnaderna. En ökad tillgång på bostäder och lägre kostnader i både inköp och hyra av dem, kommer att ge fler möjligheter till eget boende. Viktigast är att se till så att kostnaderna för byggande minskar så att medborgarna har råd att köpa sin bostad eller betala hyran. Kostnaderna är främsta orsaken till att det byggs för lite. Regelförenklingar är viktiga och påverkar kostnaden men huvudinriktningen bör vara att minska byggkostnaderna på andra effektiva områden och förbättra finansieringsmöjligheterna för både byggbolagen som bostadsköparna. Detta kombinerat med en minskad asyl- och anhörighetsinvandring kommer på sikt att skapa balans på bostadsmarknaden.

8.4.1 Framförhållning befolkningsökning

Bostadsbristen bygger främst på en snabb och okontrollerad invandring som gjort och gör att man saknar möjlighet att ha framförhållning på bostadsområdet.

Bostadspolitiken berör alla människor och är en central del av politiken.

Arbetsmarknad, tillväxt, livsvillkor och möjligheter bygger alla på en väl fungerande bostadsmarknad. Samtidigt kräver området planering då bostäderna ska ha lång hållbarhet för att skapa god samhällsekonomi och för att bostadsområden inte ska förfalla som kåkstäder. Planering krävs för att bygga samhällen som ger goda möjligheter till kollektivtrafik, avlopp och vatten och för att bostadsområden ska vara planerade i sin helhet. Avsaknaden av framförhållning hos tidigare och nuvarande regering kommer att ge ökade kostnader för samhället.

Miljonprogrammet, som uppkom genom ett stort bostadsbehov och som föranledde att en miljon bostäder byggdes mellan åren 1965–75, var den tidens lösning på bostadskrisen. Att så snabbt få fram arbetskraft för att bygga alla dessa bostäder skapade problem. I efterhand kan vi lära oss av miljonprogrammets misslyckanden, att bygga så

många bostäder under ett begränsat antal år och då alla vill bygga bostäder samtidigt, innebar upptrissade byggkostnader. Miljonprogrammets bostäder och där till kommande anläggningar, fastigheter, skolor med mera har föranlett och kommer inom en snar framtid att föranleda ett stort renoveringsbehov. Därmed läggs en stor kostnad på samhället att renovera i så stor omfattning, vilket försvårar finansieringen. Detta samtidigt som vi står inför ett stort behov av att bygga många fler bostäder än vi gjort de senaste åren.

8.5 Integration på bostadsområdet

Med en ökad tillgång på bostäder och lägre kostnader i både inköp och hyra av dem, ges fler möjlighet till eget boende, ansvar, minskad trångboddhet och delaktighet i samhället. Detta kombinerat med en minskad asyl- och anhörighetsinvandring kommer på sikt att skapa bättre förutsättningar för integration och balans på bostadsmarknaden.

En kontrollerad migration och därmed mer anpassad befolkningsökning, gör att samhället kan anpassa infrastruktur, byggande och välfärd på ett sätt som möjliggör integration. I dag växer befolkningen snabbt och tillfälliga, framhastade lösningar läggs fram inom politiken. Framöver kan helheten behöva ses över bättre avseende hur mycket och hur fort en stad kan växa. Följer vi inte upp och säkerställer skolor, sjukvård och infrastruktur så skapar vi ett samhälle där en god integration missgynnas.

Integrationen försvåras av EBO-lagen, en lag som ger asylsökande rätt att bosätta sig var de vill i landet under tiden som deras asylansökan prövas. Under alltför många år har Sverige tagit emot fler invandrare än vad samhället har klarat av. Bostadsområden har blivit allt mer överbefolkade och därmed segregerade, vilket har lett till att utanförskapet har förstärkts och trångboddheten blivit allt värre. EBO-lagen har gjort att vissa kommuner fått svårt att upprätthålla det allmänna kommunala ansvaret då fler bor i lägenheterna än vad de är ämnade för, och på så vis saknar kommunen möjlighet att anpassa samhällsservicen efter befolkningen. Kvaliteten inom skola, vård och boende med flera områden har försämrats kraftigt. Trångboddhet ökar slitage på lägenheter, ökar fusket med bostadsbidrag, svarthandel med andra-, tredje- och fjärdehandskontrakt eller försäljning av hyreskontrakt och har skapat inlåsnings effekter. Polisen, socialtjänsten och bostadsbolag vittnar om en svarthandel med hyreskontrakt i stor organiserad skala där en parallell bostadsförmedling skapats. Ett första steg för att få bukt med problemen är att avskaffa EBO-lagen.

8.6 Stärkt krav på byggande

Byggklar mark som står obebyggd är förekommande i stor skala och en av orsakerna till att det byggs mindre än vad det finns möjlighet till. För att kommunerna ska kunna ställa krav på att marken bebyggs efter försäljning behöver möjligheten förstärkas genom lagstöd. Detta syftar till att öka byggandet och motverka att byggbolag och markägare sitter på byggklar mark. Därmed kan kommuner snabba på processen från försäljning av byggklar mark till färdigbyggd byggnad.

8.7 Plan- och bygglagen behöver förenklas och förtydligas

En snabbare och enklare plan- och byggprocess är en av faktorerna för att öka och förenkla byggandet i Sverige. Kommunerna behöver ha goda förutsättningar för att minska administrationen. Det behövs fortsatt regelförenklingar och förändringar över lag för att skapa snabbare processer.

8.8 Ökad konkurrens och finansiering på byggmarknaden

Sverige domineras idag av tre stora byggbolag. Behovet av ökad konkurrens är påtagligt och en ökad anbudskonkurrens mellan byggbolagen skulle kunna minska byggkostnaderna. Bland annat är det svårt för de mindre byggbolagen att ta byggprojekt som innefattar över omkring 80 bostäder, detta på grund av svårigheter att få finansiering för byggandet. Därför behöver byggkrediten utökas. En utredning behövs för att öka konkurrensen mellan byggbolagen och för att se över förutsättningarna för byggbolag att finansiera större byggprojekt.

8.9 Gemensamma byggregler i hela Norden

Gemensamma byggregler i hela Norden bör vara ett mål för att öka graden av industriellt byggande, vilket således också leder till lägre priser för bostadsbyggande utan att försämra kvaliteten. Detta gör att konkurrensen på marknaden ökar då det förenklar för fler mindre byggbolag att vara med på byggmarknaden och materialkostnaden kan pressas. Detta möjliggör samtidigt att byggkostnaderna, och i förlängningen bostadskostnaderna för villor och bostadsrätter, minskar samt att hyrorna för hyresrätter kan bli lägre.

8.10 Regional bostadsplanering

Sverigedemokraterna vill se en utökad samordnad regional planering för att kunna möta de behov som uppstår och för att ge kommunerna den kompetens som behövs vad gäller bostadsplanering. I det kommer även en välplanerad infrastruktur som är nödvändig för att kombinationen mellan bostad och vardaglig sysselsättning ska fungera bra. Ska man från stat, region och kommunal sida kunna planera tillsammans för bostadsbyggande, infrastruktur och kollektivtrafik, så behövs en regional planering. Regionen kan bidra med en kompetens som kanske framför allt de mindre kommunerna har behov av. En regional översiktsplanering ska samtidigt fortfarande innebära att beslutanderätten ligger på kommunal nivå. Ett regionsövergripande organ kan ges möjligheten att planera och stärka kommunerna i arbetet med en samordnad regional bostadsplanering.

8.11 Bostadsfinansiering

En del av att öka utbudet av bostäder är att ge möjlighet till eget ägt boende. Finansieringen av bostäder kan ske på en rad olika sätt där staten behöver uppmuntra till och underlätta bostadsköpen. Bostadsköp är många gånger den största affären som en person gör i sitt liv och den berör samhällsekonomin i många avseenden. Det är inte helt enkelt att ta sig in på arbetsmarknaden i dag, och tillvaron blir inte lättare när det är brist

på hyresrätter och priserna på bostadsrätter är höga. Därför tittar även ekonomiskt svaga grupper på möjligheten att äga sin egen bostad. I slutet av livet är det många som ska kunna vara nöjda över att ha investerat i en fastighet redan när man först tog sig ut i arbetslivet. Problemet för många unga är att de inte är etablerade på arbetsmarknaden. Inkomsterna är inte sällan osäkra samtidigt som det egna kapitalet i början av naturliga skäl är litet eller obefintligt. Kort sagt finns bostadsbehovet men inte den ekonomiska förmågan och man förväntas finna sin första egna lägenhet i det befintliga bostadsbeståndet. I detta fall krävs en rörlighet i bostadsbeståndet och att ägarna till nybyggda lägenheter redan är etablerade på bostadsmarknaden.

För att långsiktigt skapa bättre förutsättningar för gemene man att äga sin bostad behövs en utredning av en rad olika finansieringsförslag. Det har framförts en rad olika intressanta förslag som kan bli aktuella. En översyn av bolånetaket upp till en viss summa kan fungera för de ”billigare” bostäderna. Bankernas totala utlåning kan ges större fokus för att ge större flexibilitet mot kravet av bolånetak. Startlån till förstagångsköpare och avdragsgillt bostadssparande är andra varianter som möjliggör eget ägande av bostad för unga.

8.12 Ägarlägenheter – hyrköpssystem

Ett varierat utbud av upplåtelseformer skapar förutsättningar för fler att äga sin bostad. Hyrköpssystemet möjliggör för fler att på sikt äga sin bostad genom att man betalar av bostaden via sin hyra. Detta gör att ekonomiskt svagare grupper får möjlighet till eget ägande av bostad.

8.13 Fler studentbostäder

Integrationen mellan storstad, mindre städer och landsbygd är viktig för att hålla samman landet. Där är möjligheten för dem utanför universitets- och högskolestäder att studera en viktig komponent för att hålla ihop landet. Utsikterna för att ge företagen kompetens utanför storstäderna bygger på möjligheten att kunna studera. Därför är studentboende ett måste för att kunna studera, om du inte redan bor i storstaden eller dess absoluta närhet.

Staten behöver gå in och ta ansvar för studenternas behov av boende genom Akademiska hus och byggande av fler studentbostäder. Statliga hyresgarantier gentemot kommuner som bygger studentbostäder är en modell värd att undersöka för att skapa förutsättningar för ökat bostadsbyggande för studenter specifikt. Markanvisningar ska prioritera studentboende för att säkerställa utbildningsbehovet i landet.

Sverigedemokraterna anser att det är orimligt att studentbostäder inte betraktas som elevhem, vilket man gör undantag för i fastighetstaxeringslagen med slopad fastighetsavgift som följd. Vi vill avskaffa den kommunala fastighetsavgiften för studentbostäder.

Vi vill förenkla byggnormerna för att göra det billigare att bygga fastigheter. Främst är det hissnormen och andra normer som vi vill förändra. Det ska vara smidigare och billigare att producera studentlägenheter.

8.14 Höjt bostadsbidrag

Låga hyror har länge präglat de subventionerade miljonprogrammets bostäder som i dag står inför renoveringsbehov och därmed tillkommande hyreshöjningar. Nybyggnation av bostäder innebär samtidigt hög hyra. Därför ser vi i dag ett behov av en höjning av bostadsbidraget samt översyn av reglerna för bostadsbidrag och bostadstillägg så att de bättre följer hyressättningen.

8.15 Lantmäteriet

Lantmäteriet kartlägger Sverige och samhället med avancerade och detaljerade kartor. Räddningstjänsten i Västmanland försenades i samband med den stora branden 2014 av att man använde sig av gamla kartor. Därför anser vi att de senast uppdaterade kartorna ska göras tillgängliga kostnadsfritt, detta för att underlätta tillgången. Sverigedemokraterna höjer anslaget till Lantmäteriet med 100 miljoner kronor årligen.

9 Infrastruktur och transporter

9.1 Rätt kurs för sjöfarten

Svensk sjöfart behöver rätt förutsättningar för att vara konkurrenskraftig på den internationella marknaden. I dag har flera svenska rederier valt att flagga ut sina fartyg till andra länder med mer fördelaktiga skatteregler för att få konkurrensfördelar. Det är därför positivt att Sverige nu inför tonnageskatten, vilket kommer att stärka svensk sjöfarts konkurrenskraft och förhoppningsvis öka användandet av svensk flagg. Förutom de direkta effekterna av svensk flagg, skapas även kraftiga indirekta effekter; det sägs att ett arbete till sjöss genererar fyra arbetstillfällen i land. Det handlar om arbeten på varv, inom reservdelsindustrin, vid utbildandet av sjöbefäl med mera.

Sverigedemokraterna ser gärna att svaveldirektivet, som i dag gäller i bland annat Östersjön, utökas till hela EU för både miljön och konkurrensens skull. Det är dock viktigt att man ger Sjöfartsverket verktyg att kunna genomföra kontroller, så man kan efterfölja direktivet och sanktionera överträdelser.

9.1.1 Statlig finansiering av isbrytning

För vägar i Sverige står staten för reparationer och snöröjning, så att dessa hålls öppna för trafik – Sverigedemokraterna tycker att samma princip borde gälla för sjöfarten.

Sjöfarten som trafikerar Sverige betalar farledsavgifter som bekostar bland annat isbrytningen i farlederna. För att stärka sjöfarten och fortsätta med den mycket efterfrågade sjöfartsmiljarden minskar Sverigedemokraterna farledsavgifterna med 250 miljoner kronor årligen genom att kostnaden för isbrytningen i stället åläggs staten.

9.1.2 Avskaffad farledsavgift för kryssningsfartyg som tömmer sin latrin i hamnen

Från och med den 1 april 2015 är det förbjudet för fritidsbåtar att tömma latrintanken rätt ut i sjön. I stället ska tömningen ske vid en toatömningsstation i land så att avfallet

kan tas om hand i reningsverk. För den som bryter mot förbudet väntar böter eller i värsta fall fängelse i upp till två år. Kryssningsfartygen som trafikerar Östersjön har ett undantag och får således tömma sitt avlopp till havs. Sverigedemokraterna inför därför, i väntan på att den internationella överenskommelsen på området träder i kraft 2019/2023, en stimulans på 27 miljoner kronor per år i form av avskaffad farledsavgift för de kryssningsfartyg som lämnar sitt grå- och svartvatten i hamnarna i stället för att dumpa det i havet.

9.1.3 Upprustning av Göta älv

Den 16 december 2014 infördes EU:s regelverk gällande inlandssjöfart i Sverige, och några av våra inre vattenvägar är klassade för inlandssjöfart, däribland Göta älv, Vänern och Mälaren. Det saknas dock bestämmelser om bland annat bemanning, behörighetsfrågor, farledsavgifter med mera, vilket gör att alla parametrar inte är helt klara för rederier som vill trafikera de inre vattenvägarna.

De svenska vattenvägarna har stor kapacitet och intresset för inlandssjöfart ökar, både inom gods- och kollektivtrafik. Detta ser Sverigedemokraterna som något mycket positivt, då inlandssjöfart minskar antalet vägtransporter, vilket både avlastar vårt ansträngda vägnät samt minskar miljöpåverkan eftersom vattentransporter kräver betydligt mindre energi per ton transporterat gods jämfört med andra transportsätt.

Slussarna på Göta älv är gamla och behöver åtgärdas då deras tekniska livslängd enbart sträcker sig till 2030. Därför anser vi att man bör starta byggandet av nya slussar omgående.

Dessutom visar rapporter från Statens geotekniska institut att jordskredsrisken längs stora delar av älven är hög, varav Lilla Edet anses mest kritisk. Ett jordskred kan få katastrofala konsekvenser för sjöfarten, men även för Göteborg med omnejd som får sitt dricksvatten från Göta älv.

Sverigedemokraterna vill därför, i samband med att slussarna byts ut, att jordskredssäkring genomförs och att byggnationen påbörjas så snart som möjligt.

9.1.4 Hamnar

De svenska hamnarna måste ha rätt förutsättningar att erbjuda en god service åt anlöpande fartyg. Infrastrukturen runt hamnarna är mycket viktig för att tillgodose export och import för industrier som är känsliga för förseningar i leveranskedjan. Färjetrafiken behöver en infrastruktur där man enkelt kan ta sig till och från fartygen utan att belasta städerna med större trafikstörningar.

Säkerheten i och runt hamnarna är viktig då stora volymer tung trafik passerar dessa områden. Därför ser Sverigedemokraterna mycket positivt på de aviserade alkobommar som nu kommer att lanseras på våra större hamnar.

9.2 Med flyget lyfter Sverige

Sverige är ett till ytan stort, men glesbefolkat, land med stort exportberoende. Flyget är därför viktigt ur många hänseenden. Allt från företag med intressen utspridda över landet till utländska investerare och multinationella företag med filialer i Sverige är beroende av flyget för att kunna fortsätta att utveckla sina verksamheter. Eftersom flyget är det enda rimliga alternativet för interkontinentala resor, och dagens

globaliserade värld kräver goda kommunikationer, är flyget en konkurrensfaktor för Sverige och svenska företag på den internationella marknaden.

Flyget är också en viktig del av många människors känsla av frihet, och allt fler svenskar reser utomlands och ser detta som ett självklart inslag både över längre och kortare vistelser.

9.2.1 Nej till flygskatt

Flyget har, liksom alla andra trafikslag, en viss miljöpåverkan och det är viktigt att jobba för att minska den. Sverigedemokraterna ser positivt på satsningar på till exempel förnybara flygbränslen och andra miljövänligare tekniker inom flygindustrin.

Regeringen har tillsatt en utredning för att undersöka hur en skatt på flygresor skulle kunna utformas med syfte att minska flygets klimatpåverkan. Om en sådan skatt infördes skulle det innebära slutet för en stor del av vår inrikesflygfart samtidigt som det skulle få oproportionella negativa effekter på svensk ekonomi jämfört med den eventuella marginella miljönyttan.

Inrikesflyget i Sverige står i dagsläget för ungefär 1 procent av de totala utsläppen av koldioxid samtidigt som hela transportsektorn står för 38 procent. Samtidigt är flyget inte helt utbytbar, vilket innebär att människor fortfarande kommer att flyga i en liknande omfattning men till en högre kostnad om en flygskatt skulle införas. Studier visar att skatten skulle minska de svenska utsläppen med 0,2 procent, samtidigt som BNP skulle minska med 1,5 till 5,4 miljarder kronor första året.

Sverigedemokraterna säger därför nej till ett införande av flygskatt.

9.2.2 Bevara Bromma flygplats

Storstockholm är en tillväxtregion och ses som en attraktiv plats för både företag och privatpersoner. För att Stockholm fortsatt ska vara attraktivt krävs goda kommunikationer – något som inte gynnas av en nedläggning av Bromma flygplats.

Bromma flygplats är en av landets mest trafikerade. Ca 90 procent av resorna är arbetsrelaterade och en nedläggning hotar att kosta 24 000 arbetstillfällen, varför flygplatsen är av stort värde för Stockholms och Sveriges näringsliv. En nedläggning vore katastrofal då Stockholm är landets starkaste tillväxtmotor. Stadens andra flygplats, Arlanda, är nära sitt kapacitetsmaximum och klarar i dagsläget inte av att ta över trafiken från Bromma och speciellt inte under de tider huvuddelen av trafiken till och från Bromma sker. Dessutom ligger Arlanda i internationella jämförelser långt ned i rankningen när det gäller närhet till stadskärnan.

Bromma är dessutom ensam om ett antal linjer till och från Stockholm, däribland Östersund, varför en nedläggning riskerar att få stora konsekvenser för verksamhet på dessa orter.

Sverigedemokraterna vill därför behålla Bromma flygplats till och med minst 2038 och en nedläggning kan enbart komma på tal om detta inte innebär nedlagda flyglinjer eller negativa konsekvenser för landet som helhet.

9.3 Stärk svensk åkerinäring

Cabotagetransport innebär att en utländsk bil som lossar i till exempel Umeå, efter lossning kan använda sig av tre inrikeslaster under högst sju dagar för att ta sig ner till färjeläget för vidare transport till sitt hemland. Grundtanken var att antalet mil utan last

skulle minimeras. Detta förutsätter emellertid att bilen registreras i en databas vid ankomst till Sverige för att ge polisen en möjlighet att vid en vägkontroll avgöra hur länge fordonet befunnit sig i landet. Är sjudagarsgränsen passerad är det en olaglig inrikestransport. Det har i cabotagestudien framkommit att över 2 000 lastbilar aldrig lämnar Sverige utan kontinuerligt bedriver olaglig inrikestrafik.

Svensk åkerinäring har under många år varit en av svensk ekonomis grundpelare. Branschen har bidragit till i stort sett all form av industriell utveckling i vårt land. Sedan EU-inträdet 1995 har åkeribranschen utsatts för en allt hårdare konkurrens från övriga medlemsländer. De stora problemen började när länder i det forna östblocket införlivades i unionen och gränsöverskridande trafik i princip avreglerades. Dessa länders åkerier kör ofta för under halva milkostnaden av vad ett svenskt åkeri behöver för att kunna bedriva verksamhet på ett lagligt sätt. Den låga ersättning de utländska åkerierna tar täcker i dessa fall inte ens bränslekostnaden, vilket troligen är en stor förklaring till den omfattande dieselstölden i landet: bara under 2013 stals över 10 miljoner liter diesel.

Sverigedemokraterna anser att det är beklämmande att regeringen inte agerar mer kraftfullt i denna fråga som handlar om att skydda svenska jobb och svensk åkerinäring. De svenska åkeriföretagen är inte rädda för konkurrens, men det ska vara konkurrens på lika villkor och i enlighet med lagar och regler.

Sverigedemokraterna vill snarast införa rättvisa villkor inom vägtransportområdet. Att passivt, genom försummelse, låta svenska företag gå under i en orättfärdig konkurrens är oacceptabelt.

9.3.1 Koll på vägarna

Registrering av cabotagetransporter ska ske vid ankomst till våra gränser. Sverigedemokraterna förespråkar att ett elektroniskt system, likt det tyska LKW-Maut-systemet, införs i Sverige för bilar vägande över 12 ton. Systemet bygger på att transpondrar monteras i de lastbilar som vill utföra transporter i Sverige, vilket gör att myndigheterna lätt kan kontrollera färdväg och antal dygn en utländsk bil befunnit sig i landet. Detta säkerställer att avgifter betalas och att cabotageregler samt kör- och vilotidsdirektivet efterlevs. Polisen skulle på detta vis få ett effektivt verktyg för att stävja det allt mer omfattande fusket.

För att beivra fusket på vägarna kommer det framöver även krävas stora satsningar på trafikpolisen. Sedan mitten av åttiotalet har antalet trafikpoliser på våra vägar minskat från dryga 1 800 till 190. Därför anser Sverigedemokraterna att det krävs en ambitionshöjning gällande utbildning och rekrytering av specialiserade trafikpoliser. Dessa bör i sin tur vara organiserade i en separat gren av polisen i likhet med tyska BAG, och liksom sin tyska förebild på sikt kunna bli helt självfinansierande.

9.3.2 Nej till kilometerskatt

Regeringen planerar att införa en kilometerskatt, det vill säga en skatt som betalas av åkerierna för varje avverkad kilometer. Detta skulle, ovanpå tidigare nämnda faktorer, innebära nådstöten för många svenska åkerier med i vissa fall en nära nog fördubbling av skattetrycket när det gäller trafikspecifika skatter.

Sverigedemokraterna motsäger sig därför kilometerskatten.

9.3.3 Tyngre lastbilar

Sverigedemokraterna vill omgående tillåta tyngre och längre lastbilar, då det ger bättre konkurrenskraft för våra svenska företag samt ger minskad miljöpåverkan och vägslitage.

Finland höjde den 1 oktober 2013 den tillåtna bruttovikten från 60 till 76 ton med motiveringen att höja konkurrenskraften i landet. Sverigedemokraterna vill omgående följa det finländska exemplet och tillåta lastbilar med en bruttovikt på 74 ton.

9.4 En järnväg som spårat ur

Sveriges järnväg kan liknas vid industrins blodomlopp: den förser fabriker och företag med råvaror och vidaretransporterar förädlade produkter. Trots järnvägens stora betydelse för riket så orsakar den, på grund av bristande funktionalitet och eftersatt underhåll, årligen merkostnader i miljardklassen. Därutöver överskrider efterfrågan på kapacitet i dagsläget vida utbudet, vilket leder till stora dödviktseffekter.

9.4.1 Ett tillförlitligt kontaktledningssystem

Sverige har Europas sämsta kontakledningssystem, vilket står för 20 procent av alla driftsstörningar i infrastrukturen jämfört med 9 procent i övriga EU-länder. Denna avvikelse påvisar att genomgripande åtgärder är nödvändiga för att säkerställa energiförsörjningen.

Därför vill Sverigedemokraterna som ett första steg EU-certifiera elsystemet till en kostnad av 60 miljoner kronor för att förhindra kontaktledningsnedrivningar.

9.4.2 Rätt signalsystem på rätt plats

Det europeiska signalsystemet ERTMS är endast nödvändigt för hastigheter över 250 km/tim, varför vi anser att detta system endast hör hemma på ett eventuellt höghastighetsnät. Vi anser att det är mer angeläget att byta gamla signalställverk än att släcka optiska signaler med ERTMS.

Genom att stoppa införandet av ERTMS på sträckor där detta inte krävs sparar vi årligen en miljard kronor, vilka vi i stället lägger på det eftersatta underhållet av järnvägen.

9.5 Marknadspott

Sverigedemokraterna vill, förutom övriga satsningar, införa en marknadspott för investeringar utöver den ordinarie budgetramen, motsvarande 2 procent av hela utgiftsområde 22 Kommunikationer. Marknadspotten, som Trafikverket ges mandat att använda, syftar till att snabbt kunna användas för att bygga bort uppkomna flaskhalsar som står i vägen för betydande investeringar inom näringslivet. Förslaget ligger i linje med vad som lyfts fram av Näringslivets Transportråd.

10 Ett existensförsvar för Sverige

Efter att ha behandlats stabilt från mitten på 1940-talet ända fram till 1980-talet så har det svenska försvaret utsatts för en rad förödande experiment. Socialdemokraterna beslöt om den stora förbandsnedläggelsen i försvarsbesluten 1996 och 2000, då 45 regementen och skolor lades ned. Försvarsanslaget har rasat från år 1989 då det utgjorde 2,9 procent av BNP till i dag 1,0 procent av BNP, alltså en tredjedel.

I och med försvarsbeslutet 2004 så övergick det svenska försvaret från att vara ett invasionsförsvar till att bli ett insatsförsvar. Insatsförsvaret skulle kunna sända manöverbataljoner i strid jorden över. Dessa striders karaktär var gerillakrig. Försvarsbeslutet 2015 innebär att försvaret ska återgå till att vara ett invasionsförsvar. Invasionsförsvar mot en avancerad motståndare innebär förmåga till strid i brigader och kännetecknas av en hög systemnivå. Försvarsanslaget måste nu dubblas eller tredubblas för att upprustningen ska bli möjlig.

Sverige har som få andra länder en egen framgångsrik och högteknologisk försvarsindustri. Det gör att mycket av försvarsmaterielen kan köpas från egen industri, vilket gör dessa affärer till samhällsekonomiska vinster för oss.

10.1 Återinförd värnpliktsutbildning

10.1.1 Utbildningsomgångarna

SD satt inte i riksdagen år 2009 när beslut om att avbryta utbildningen av värnpliktiga togs. Värnplikten är ett billigt system som förankrar försvaret hos befolkningen. Vi föreslår att värnplikten återaktiveras. 8 400 värnpliktiga gör grundutbildningen varje år från och med år 2018 och 7 200 av dem gör fortsatt utbildning för krigsplacering i brigaderna.

För män som placeras gäller ovillkorlig plikt, för kvinnor ska valet att placeras för utbildning vara frivilligt. De som utbildas för värnplikt förlorar nästan ett år av sin yrkeskarriär, men det uppvägs mer än väl av nyttan med utbildningen och det egna meritvärdet som kommer av att ha fullgjort värnpliktsutbildningen.

En återaktiverad värnplikt kräver också ett utökat antal officerare och reservofficerare för att systemet ska fungera.

10.1.2 Sekundära effekter av värnplikten

Kostnaden för värnpliktsystemet motiveras enbart av målet att tillföra krigsorganisationen befattningar men de sekundära effekterna är där likafullt.

Sant är att de som gör värnplikten lär sig att lösa uppgifter i grupp och att man sammanförs över klassgränserna.

10.2 Ett militärt försvar för hela Sverige

10.2.1 Ökat antal brigader

En fältarmé med samövade brigader är oundgänglig om Sverige ska kunna försvaras. Med befintliga anläggningar, materiel, yrkesofficerare och kontraktssoldater kan två mekaniserade brigader sättas upp. Ytterligare brigader bör gradvis sättas upp med målet att ha sju mekaniserade brigader, tre amfibiebrigader och en stadsskyttebrigad.

Bemanning av dessa sker med två tredjedelar värnpliktig personal, men samtidigt så att brigadledning, -spaning, första bataljon och luftvärnet alltid är direkt gripbara.

10.2.2 Basbataljonerna utökas, strilbataljoner och strategisk reserv skapas

Såväl inom marinen som inom flygvapnet behöver det finnas en basbataljon per bas. Fem strilbataljoner sätts upp, vilket motsvarar den målbild vi har om fem flygflottiljer. Även med elva brigader så finns det luckor och en strategisk reserv är därför livsviktig. Vi budgeterar för upprättande av sammanlagt sex luftburna bataljoner vid två kavalleriregementen, varav ett är K 3 Karlsborg. Bataljonerna vid ett regemente delar på helikoptrar.

10.2.3 Ett modernt luftförsvar med tio Gripendivisioner

Sverigedemokraternas uppfattning är att anskaffning av ytterligare JAS 39 Gripen E/F ska förberedas inom snarast möjliga och rimliga tid med en målbild om 200 Gripenplan på sikt. Först när målbilden är uppnådd börjar Gripen C/D avvecklas. En utveckling av flygvapnets kapacitet är nödvändig för att kunna möta den nivå som andra flygvapen i vårt närområde kommer att ha om några år. Antalet krigsplacerade stridsflygare är en nyckelfaktor för vår försvarsförmåga och därför krävs det att vi också rekryterar fler nya stridsflygare.

10.3 Nya viktiga materielsystem

10.3.1 Modernt långräckviddigt luftvärn

Bristen på effektivt luftvärn är en av de största bristerna i den befintliga krigsorganisationen. Enligt vår mening är luftvärnet så viktigt för Sveriges försvarsförmåga att modernt långräckviddigt luftvärn måste anskaffas redan under den nuvarande försvarsinriktningsperioden. Vi förespråkar Aster 30-systemet och budgeterar för seriebeställning av åtta eldenheter Aster-30 till en beräknad totalkostnad av 13 miljarder kronor. Detta utgör sedan det strategiska luftvärnet och ligger under Flygvapnet. Nästa steg är att modernisera brigadluftvärnet.

10.3.2 Marinen

En modern flotta med beväpning och eget skydd och övade amfibiebrigader är en förutsättning om Sverige ska kunna försvaras. Det är de närmaste åren fortsatt lämpligt med två ytstridsflottiljer, men flera av fartygstyperna befinner sig antalsmässigt nära eller under kritisk massa för att systemen rationellt ska kunna vidmakthållas personellt och materiellt. För att kunna hantera försvaret av Sveriges långa kust bör antalet kvalificerade ytstridsfartyg på några års sikt utökas till tolv och ubåtarna till åtta.

10.4 Ett nytt civilt försvar

10.4.1 Civila försvaret

Fram till år 2000 hade Sverige ett betydande civilt försvar med civilplikt. En ytterligare beredskap fanns fram till 2005 i driftvärnet som hade till syfte att säkra funktionen hos en rad samhällsviktiga institutioner. Civiltförsvaret bör i betydlig mån återtas och en

civilförsvarsmyndighet med ett samlat ansvar bildas. Till den bredare hotbilden i dag hör cyberattacker och terrorism.

10.4.2 Ekonomiskt försvar

Beredskapslager av olika förnödenheter bör upprättas och självförsörjningsgraden av livsmedel öka. Det är inte tillräckligt att det civila försvaret endast förutsätts kunna sköta sin uppgift under 5–10 dagar. Det civila försvaret bör i stället ges till uppgift att kunna lösa sin uppgift uthålligt, det vill säga kontinuerligt så länge som ett krig eller krigshot pågår. Det militära försvaret kan inte fungera utan det civila försvaret.

10.5 Totalförsvaret

10.5.1 Kustbevakningen

Kustbevakningen arbetar med många av de nya hoten mot vår säkerhet och behöver ytterligare resurser för att inte bli liggande vid kaj. Marinen och kustbevakningen har båda till uppgift att utifrån olika uppgiftsställningar övervaka sjöterritoriet och omgivande farvatten. Det framstår som uppenbart att samordning av deras resurser skulle vara gynnsam av såväl operativa som ekonomiska skäl.

10.5.2 Försvarets stödresurser

FRA:s signalspaning är en viktig komponent i värnandet av rikets säkerhet, såväl gentemot yttre hot från främmande makt som mot potentiell terroristverksamhet. På liknande sätt tillgodoser FOI försvarets och regeringens behov av forskningsbaserad kunskap. Av dessa skäl vill vi förstärka dessa myndigheters budget.

10.5.3 Frivilligorganisationerna

De frivilliga försvarsorganisationerna fyller en viktig roll i det att de kompletterar försvarsmakten och hjälper till med folkförankringen. Ett stort antal helt ideella krafter kommer härvid att bidra. De bör därför ha ett eget anslag och en utökad budget.

11 Skatter

11.1 Sänkta inkomstskatter

I samband med förra årets budgetproposition höjde regeringen inkomstskatterna, vilket fick till följd att Sverige fick världens högsta marginalskatter (från en tidigare andraplacering). Det innebär att över en miljon löntagare numera betalar 50 procent eller mer i marginalskatt. Sett över tid har en majoritet av löntagarna vid något tillfälle betalat statlig inkomstskatt. I årets budgetproposition föreslås att skatten på att arbeta ska höjas än mer (samt med ytterligare föreslagna höjningar för 2018).

Sverige skiljer här ut sig påtagligt från jämförbara länder med höga skatter på hyfsat modesta inkomster: rektorer, poliser, barnmorskor, tandläkare är exempel på yrkeskategorier där man betalar minst 50 procent i marginalskatt. I våra grannländer

Finland och Norge som exempel blir skatten progressiv först vid en månadslön på mellan 70 000 och 80 000 kronor.

Sverigedemokraterna motsätter sig därmed den föreslagna inkomstskattehöjningen.

11.2 Kemikalieskatt

Den förra alliansregeringen beslutade 2013 att en särskild utredare skulle analysera behovet av nya ekonomiska styrmedel på kemikalieområdet. Den rödgröna regeringen har nu arbetat vidare med frågan och förslaget har landat i att införa punktskatt på elektronik, vitvaror, visst golvbeläggingsmaterial samt viss väggbeklädnad och takbeklädnad. Skatten baseras på varans vikt och tar liten hänsyn till de faktiska omständigheter som skulle kunna leda fram till en exponering av kemikalier.

En lång rad remissinstanser har avstyrkt förslaget och menar att det kommer att bli alltför kostsamt och innebära ökad administrativ börda för såväl företag som myndigheter. Även utredningens expert från Skatteverket har i tydliga ordalag avstyrkt förslaget som man menar blir oproportionerligt komplicerat. Förslaget innebär vidare försämrade förutsättningar för en konkurrenskraftig industriell utveckling i Sverige. Dessutom kommer införandet av skatten att betyda att detaljhandeln i Sverige påverkas negativt, då skatten inte kommer att tas ut på privatimporterade varor. Med stor sannolikhet kommer företagen snabbt att anpassa sig till det nya läget och förflytta delar av sin verksamhet ut från Sverige.

Redan i dag är det mycket enkelt att handla hemelektronik via internet och om i princip varje elektronikvara kommer att kosta 400 kronor mer i svenska butiker kommer många konsumenterna att växla över allt mer till internethandel utanför Sverige. Följden blir att jobb i Sverige går förlorade samt att vi går miste om arbetsgivaravgifter, inkomstskatt, moms och bolagsskatt, vilket enligt allt sunt förnuft kommer göra Sverige fattigare.

11.3 Mindre pengar till biodrivmedel

Sveriges konsumtion av biodrivmedel, huvudsakligen bioetanol och biodiesel, utgjorde 2014 ungefär 12 procent av den totala transportbränslekonsumtionen på energibasis och trenden är ökande. Därmed har Sverige tillsammans med Finland högst andel biodrivmedel i sin transportmix.

Nyttan med biodrivmedel anses vara att det 1) reducerar vårt beroende av fossila bränslen, 2) minskar utsläppen av koldioxid och 3) gynnar jordbrukssektorn. Samtliga dessa påståenden bör granskas.

Oavsett om det handlar om koldioxidutsläpp eller oljeberoende så bör man förstå att Sverige är ett litet land som endast på marginalen påverkar den globala utvecklingen. Vår andel av de globala utsläppen av växthusgaser ligger på ungefär en och en halv promille, vilket även avspeglar vår andel av den globala oljekonsumtionen.

Fallande oljepriser har ruckat på ”sanningen” om extrem brist på olja och det omedelbara behovet av att finna alternativ. Biodrivmedlen som konsumeras i Sverige utgörs vidare huvudsakligen av biodiesel och bioetanol som i produktionsledet ger upphov till konsumtion av fossila bränslen som kan motsvara ungefär hälften av den energi som framställs, ibland mer. Detta inkluderar inte ILUC-faktorer (Indirect Land

Use Change), alltså utsläpp som uppstår till följd av att ny mark tas i bruk, direkt eller indirekt, för biodrivmedelsproduktion.

I princip stämmer det dock att biodrivmedelsproduktion gynnar lantbrukare. I Sveriges fall emellertid importerar vi 80–90 procent av den bioetanol och biodiesel som konsumeras i Sverige (RUT 2015:1933). Indirekt sponsrar svenska konsumenterna och svenska skattebetalarna alltså utländsk jordbruksproduktion, vilket inte borde vara ett nationellt intresse.

Sveriges subventionering av biodrivmedel orsakar ett bortfall i skatteinkomster eftersom biodrivmedlen har lägre skattesatser. En prognos för bortfallet av bränsleskatt och koldioxidskatt har av riksdagens utredningstjänst (RUT 2015:1933 och 2016:341) estimerats till 6,7 miljarder för 2016.

Samtidigt kan ”nyttan” av Sveriges biodrivmedelskonsumtion beskrivas som i bästa fall marginell. I värsta fall skulle den – implementerad i ännu större skala, vilket verkar vara de andra partiernas målsättning – vara ett hot mot global biologisk mångfald och kan alltså ge upphov till högre utsläpp av växthusgaser, genom att ny jordbruksmark tas i bruk, ett förhållande som uppmärksammas av europeiska miljöorganisationer.

Sverigedemokraterna förordar en omsvängning av svensk biodrivmedelspolitik där vi slutar att gynna produktion baserad på råvaror från jordbruket. Det är dessa produktionsmetoder som är mest tveksamma ur ett energiperspektiv och som riskerar att leda till förändrad markanvändning i andra länder.

Sålunda vill vi eliminera skillnaden i bränsleskatt och koldioxidskatt mellan jordbruksbaserade biodrivmedel jämfört med fossila bränslen.

11.4 Bensinskatt

Bilen är för många medborgare inte bara en bekvämlighet, utan ofta en ren nödvändighet för att få livspusslet att gå ihop: från hämtning och lämning av barn till handling och arbetspendling är bilen ett absolut måste för många människor i vårt land. Att då ytterligare straffa bilister – i ett läge där Sverige redan har bland de högsta bränslepriserna i Europa – är ett direkt slag mot familjer, företagare och landsbygdsboende.

Den föreslagna höjningen på 2 procent per år innebär en exponentiell ökning av skatten och att Sverige inom bara några år kommer ha Europas absolut högsta bränslepriser. Samtidigt som regeringen använder piskan för att minska bilismen presenterar man inga trovärdiga alternativ.

Därför motsäger vi oss regeringens förslag om höjning av bränsleskatterna för bensin och diesel. Under budgetperioden avser vi att undvika indexeringen av bensin- och drivmedelsskatterna.

11.5 Avskaffad pensionärsskatt

Sverigedemokraterna betraktar pension som uppskjuten lön. Det finns därmed varken logik eller rättvisa i att pensionärer ska straffbeskattas i den utsträckning som i dag sker relativt vanliga löntagare.

Sverigedemokraternas vill helt avskaffa den extra skatten på pensionärer och budgetera även för detta. Denna skattesänkning är högt prioriterad och införs redan

från den 1 januari 2017. Det skulle innebära en förbättrad disponibel nettoinkomst motsvarande 475 kronor per månad för en helt genomsnittlig pensionär.

12 Tabeller per utgiftsområde

12.1 Utgiftsramar per utgiftsområde

Miljoner kronor

	Avvikelse från regeringen (SD)			
	2017	2018	2019	2020
12.1.1 Utgiftsområde 1 Rikets styrelse				
2:2 Riksdagens förvaltningsanslag	+10	+10	+10	+10
2:4 Riksdagens ombudsmän (JO)	+25	+25	+25	+25
3:1 Sametinget	+5	+5	+5	+5
4:1 Regeringskansliet m.m.	-350	-400	-450	-500
5:1 Länsstyrelserna m.m.	+5	+5	+5	+5
6:1 Allmänna val och demokrati	-7	-2	+5	+10
6:3 Datainspektionen	+25	+25	+25	+25
6:6 Stöd till politiska partier	-17	-17	-17	-17
7:2 Åtgärder för den nationella minoriteten romer	-15	-15	-15	-2
8:1 Presstödet	-284	-284	-284	-284
9:1 Svenska institutet för europapolitiska studier samt EU-information	-7	-8	-9	-10
Summa	-610	-656	-700	-733
12.1.2 Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning				
1:10 Bidragsfastigheter	+177	+177	+177	+177
1:17 Upphandlingsmyndigheten	+15	+25	+25	+25
Summa	+192	+202	+202	+202
12.1.3 Utgiftsområde 3 Skatt, tull och exekution				
1:1 Skatteverket	+100	+125	+150	+175
1:2 Tullverket	+275	+285	+314	+304
Summa	+375	+410	+464	+479
12.1.4 Utgiftsområde 4 Rättsväsendet				
1:1 Polismyndigheten	+1 403	+2 334	+3 077	+3 356
1:2 Säkerhetspolisen	+110	+115	+120	+125
1:3 Åklagarmyndigheten	+150	+150	+175	+179
1:4 Ekobrottsmyndigheten	+38	+28	+29	+30
1:5 Sveriges Domstolar	+168	+93	+93	+93
1:6 Kriminalvården	+500	+530	+550	+570
1:7 Brottsförebyggande rådet	+10	+10	+10	+10
1:10 Brottsoffermyndigheten	+10	+11	+12	+13
1:11 Ersättning för skador på grund av brott	+115	+120	+125	+130

1:12 Rättsliga biträden m.m.	+163	+304	+474	+474
Summa	+2 667	+3 695	+4 665	+4 980

12.1.5 Utgiftsområde 5 Internationell samverkan

1:3 Nordiskt samarbete	+10	+10	+10	+10
1:9 Svenska institutet	+10	+10	+10	+10
<i>Nya anslag</i>				
2:1 Internationella insatser	+821	+832	+847	+866
Summa	+841	+852	+867	+886

12.1.6 Utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap

1:1 Förbandsverksamhet och beredskap	+31	+1 814	+3 900	+4 449
1:2 Försvarsmaktens insatser internationellt	-1 133	-1 148	-1 169	-1 195
1:3 Anskaffning av materiel och anläggningar	+757	+63	+1 800	+1 780
1:6 Totalförsvarets rekryteringsmyndighet	+100	+634	+673	+693
1:7 Officersutbildning m.m.	+60	+61	+63	+65
1:8 Försvarets radioanstalt	+116	+118	+123	+127
1:9 Totalförsvarets forskningsinstitut	+150	+150	+150	+150
1:10 Nämnder m.m.	+5	+5	+5	+5
1:12 Försvarsunderrättelsesdomstolen	+20	+20	+20	+20
2:1 Kustbevakningen	+294	+303	+312	+322
2:4 Krisberedskap		+50	+100	+250
<i>Nya anslag</i>				
1:15 Frivilligorganisationerna	+200	+206	+212	+219
1:16 Driftvärn	+490	+505	+520	+536
5:1 Civilförsvar	+635	+654	+2 025	+2 085
5:2 Ekonomiskt försvar	+216	+222	+690	+710
5:3 Övrigt totalförsvar	+49	+50	+155	+160
5:4 Räddningstjänst	+18	+18	+55	+57
5:5 Övriga ändamål	+84	+86	+266	+275
Summa	+2 092	+3 811	+9 900	+10 708

12.1.7 Utgiftsområde 7 Internationellt bistånd

1:1 Biståndsverksamhet	+1 000	-2 000	-4 000	-5 000
<i>Nya anslag</i>				
2:1 Särskild forskning och utvärdering inom biståndet	+50	+20	+5	
Summa	+1 050	-1 980	-3 995	-5 000

12.1.8 Utgiftsområde 8 Migration

1:2 Ersättningar och bostadskostnader	-11 794	-7 033	-5 213	-4 169
1:3 Migrationspolitiska åtgärder	-592	-844	-771	-702
1:4 Domstolsprövning i utlänningsmål	-521	-986	-748	-731
1:5 Rättsliga biträden m.m. vid domstolsprövning i utlänningsmål	-128	-291	-211	-202
1:6 Offentligt biträde i utlänningsärenden	-198	-275	-275	-275

1:7 Utresor för avvisade och utvisade	+712	+694	+340	+331
Summa	-12 520	-8 735	-6 878	-5 748

12.1.9 Utgiftsområde 9 Hälsovård, sjukvård och social omsorg

1:4 Tandvårdsförmåner	+293	+232	+179	+134
1:5 Bidrag för läkemedelsförmånerna	-59	-202	-313	-400
1:6 Bidrag till folkhälsa och sjukvård	+1 615	+1 765	+2 370	+2 420
1:8 Bidrag till psykiatri	+130	+130	+125	+125
3:1 Myndigheten för delaktighet	+20	+20	+20	+20
4:4 Kostnader för statlig assistansersättning	-111	-395	-632	-831
4:5 Stimulansbidrag och åtgärder inom äldreområdet	+450	+950	+1 350	+1 750
4:7 Bidrag till utveckling av socialt arbete m.m.	+10	+10	+10	+10
8:1 Socialstyrelsen	+100	+100	+100	+100
<i>Nya anslag</i>				
9:1 Glasögon	+51	+51	+51	+51
9:2 Faderskapstest	+25	+25	+25	+25
9:3 Anhörigstöd	+100	+150	+200	+250
9:4 Övriga sjukvårdsåtgärder	+120	+120	+120	+120
Summa	+2 744	+2 956	+3 604	+3 774

12.1.10 Utgiftsområde 10 Ekonomisk trygghet vid sjukdom och funktionsnedsättning

1:1 Sjukpenning och rehabilitering m.m.	+200	+200	+200	+200
2:1 Försäkringskassan	+10			
<i>Nya anslag</i>				
99:1 Sjuklön för små företag	+3 800	+4 000	+4 200	+4 300
99:2 Slopade karensdagar för personal i skol- och fritidsverksamhet	+400			
Summa	+4 410	+4 600	+4 800	+4 900

12.1.11 Utgiftsområde 11 Ekonomisk trygghet vid ålderdom

1:1 Garantipension till ålderspension	+6 000	+5 800	+6 000	+6 300
1:3 Bostadstillägg till pensionärer	-800	-700	-700	-700
1:4 Äldreförsörjningsstöd	-33	-124	-206	-284
Summa	+5 167	+4 976	+5 094	+5 316

12.1.12 Utgiftsområde 12 Ekonomisk trygghet för familjer och barn

1:1 Barnbidrag	-453	-835	-1 144	-1 395
1:2 Föräldraförsäkring	-190	-689	-1 116	-1 492
1:5 Barnpension och efterlevandestöd	-8	-29	-47	-60
1:6 Vårdbidrag för funktionshindrade barn	+10	+10	+10	+10
1:7 Pensionsrätt för barnår	-76	-262	-426	-573

1:8 Bostadsbidrag	+210	-28	-240	-423
Summa	-507	-1 832	-2 963	-3 933

12.1.13 Utgiftsområde 13 Integration och jämställdhet

1:1 Etableringsåtgärder	-188	-166	-157	-57
1:2 Kommunersättning vid flyktingmottagande	-6 493	-14 554	-16 463	-13 758
1:3 Etableringsersättning till vissa nyanlända invandrare	-6 380	-6 934	-5 538	-5 421
1:4 Ersättning för insatser för vissa nyanlända invandrare	-3 599	-4 066	-3 345	-2 848
1:5 Hemutrustningslån	-332	-203	-166	-147
2:1 Diskrimineringsombudsmannen	-56	-114	-117	-119
3:1 Särskilda jämställdhetsåtgärder	+50	+50	+50	+50
4:1 Åtgärder mot segregation	-50	-75	-100	-100
<i>Nya anslag</i>				
5:1 Samhällsorientering och stöd till mottagande av kvotflyktingar	+300	+250	+250	+250
Summa	-16 748	-25 811	-25 584	-22 151

12.1.14 Utgiftsområde 14 Arbetsmarknad och arbetsliv

1:1 Arbetsförmedlingens förvaltningskostnader		-2 094	-4 023	-4 010
1:2 Bidrag till arbetslöshetsersättning och aktivitetsstöd	+1 200	+1 300	+1 500	+1 700
1:3 Kostnader för arbetsmarknadspolitiska program och insatser		-7 212	-16 972	-18 770
1:4 Lönebidrag och Samhall m.m.	+800	+1 400	+1 400	+1 400
1:8 Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen			-68	-70
1:9 Bidrag till administration av grundbeloppet			-57	-58
1:12 Nystartsjobb och stöd för yrkesintroduktionsanställningar		-5 851	-6 220	-6 415
<i>Nya anslag</i>				
1:2 Upphandling av kompetensförstärkning		+6 000	+10 000	+10 000
1:3 Lärlingsanställningar		+4 000	+4 000	+4 000
3:3 Nationellt kunskapscenter för arbetsmiljö	+75	+75	+75	+75
3:4 Utvidgat starta-eget-bidrag	+272	+272	+272	+272
3:5 Friskvård och företagshälsovård	+100	+200	+300	+400
3:8 Centrum för äldrepolitik	+25	+25	+25	+25
Summa	+2 472	-1 835	-9 718	-11 401

12.1.15 Utgiftsområde 15 Studiestöd

1:2 Studiemedel	+400	+400	+400	+400
Summa	+400	+400	+400	+400

12.1.16 Utgiftsområde 16 Utbildning och universitetsforskning

1:1 Statens skolverk	+25	+25	+25	+25
1:10 Fortbildning av lärare och förskolepersonal	+103	+103	+103	+103
1:12 Myndigheten för yrkeshögskolan	+27	+56	+87	+118
1:13 Statligt stöd till vuxenutbildning	-335			

1:14	Statligt stöd till yrkeshögskoleutbildning	+210	+210	+210	+210
1:15	Upprustning av skollokaler och utemiljöer	+250	+250	+250	+250
1:16	Fler anställda i lågstadiet	-2 300	-2 300	-1 971	-1 971
1:19	Bidrag till lärarlöner	-4 422	-4 422	-4 422	-4 422
2:3	Uppsala universitet: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-7	-7	-7	-7
2:5	Lunds universitet: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-4	-4	-3	-3
2:7	Göteborgs universitet: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-4	-4	-3	-3
2:9	Stockholms universitet: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-7	-7	-7	-7
2:11	Umeå universitet: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-2	-2	-1	-1
2:13	Linköpings universitet: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-3	-3	-3	-3
2:15	Karolinska institutet: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-1	-1	-1	-1
2:19	Luleå tekniska universitet: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	+63	+63	+64	+65
2:20	Luleå tekniska universitet: Forskning och utbildning på forskarnivå	+36	+37	+37	+38
2:21	Karlstads universitet: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-1	-1	-1	-1
2:23	Linnéuniversitetet: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-2	-2	-3	-3
2:25	Örebro universitet: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-1	-1	-1	-1
2:27	Mittuniversitetet: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-2	-2	-2	-2
2:31	Malmö högskola: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-5	-5	-5	-5
2:37	Gymnastik- och idrottshögskolan: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-1	-1	-1	-1
2:39	Högskolan i Borås: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-2	-2	-2	-2
2:41	Högskolan Dalarna: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-0	-0	-0	-0
2:43	Högskolan i Gävle: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-2	-2	-2	-2
2:45	Högskolan i Halmstad: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-1	-2	-2	-2
2:47	Högskolan Kristianstad: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-2	-2	-1	-1
2:51	Högskolan Väst: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-1	-1	-1	-1
2:53	Konstfack: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-1	-1	-1	-1
2:57	Kungl. Musikhögskolan i Stockholm: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-1	-1	-1	-1
2:59	Södertörns högskola: Utbildning på grundnivå och avancerad nivå	-3	-3	-2	-2

2:63	Enskilda utbildningsanordnare på högskoleområdet	-2	-2	-3	-3
	<i>Nya anslag</i>				
5:1	Tidigare förslag Förskolan	+810	+775	+775	+775
5:2	Tidigare förslag Skolan	+2 175	+2 580	+2 850	+3 050
5:3	Tidigare förslag Högskolan	+650	+650	+650	+650
5:4	Teknikbrygga	+300	+300	+300	+300
5:5	Teknikcollege	+75	+75	+75	+75
	Kommittémotioner förslag	+460	+460	+460	+460
	Övriga nya förslag	+580	+580	+575	+575
	Summa	-1 347	-612	+15	+247
	<i>Specificering av anslagsförändringar</i>				
5:1	Tidigare förskolesatsningar	+810	+775	+775	+775
5:2	Tidigare skolsatsningar	+2 175	+2 580	+2 850	+3 050
5:3	Tidigare högskolesatsningar	+650	+650	+650	+650
	Övriga nya förslag				
	Skolrenoveringar	+400	+400	+300	+200
	Nybyggnation studentlägenheter				
	Statlig fond för grundbemanning riktad mot landsbygdsskolor	+150	+150	+150	+150
	Återinföra samhällskunskap för kärleksinvandrare	+10	+10	+10	+10
	Statligt organ för SYV-frågor	+10	+10	+10	+10
	Förlängd utbildning för idrottsgymnasiet	+5	+5	+5	+5
	Utreda skoluniform	+5	+5		
	Kommittémotion förslag				
	Skola:				
	Jourskola	+50	+50	+50	+50
	Förberedelseskola	+50	+50	+50	+50
	Fritis:				
	Ökad personaltäthet	+100	+100	+100	+100
	Forskning:				
	Forskningsinitiativ bort				
	Basanslag	+125	+125	+125	+125
	Tekniskt forskningsinstitut	+125	+125	+125	+125
	4:e generationens kärnkraftsforskning				
	Kulturarvsfond	+10	+10	+10	+10

12.1.17 Utgiftsområde 17 Kultur, medier, trossamfund och fritid

1:1	Statens kulturråd	+27	+8	+8	+6
1:2	Bidrag till allmän kulturverksamhet, utveckling samt internationellt kulturutbyte och samarbete	-87	-88	-48	-48
1:3	Skapande skola	+80	+80	+80	+80
1:4	Forsknings- och utvecklingsinsatser inom kulturområdet	+20	+20	+20	+20
1:5	Stöd till icke-statliga kulturlokaler	+15	+15	+15	+15
1:6	Bidrag till regional kulturverksamhet	-30	-30	-30	-30
1:7	Myndigheten för kulturanalys	+1	+1	+1	+1

2:1	Bidrag till Operan, Dramaten, Riksteatern, Dansens Hus, Drottningholms slottsteater och Voksenåsen	+10	+10	+10	+10
2:2	Bidrag till vissa teater-, dans- och musikändamål	-2	-2	-2	-2
2:3	Statens musikverk	+6	+6	+6	+6
3:1	Bidrag till litteratur och kulturtidskrifter	-22	-22	-22	-22
3:2	Myndigheten för tillgängliga medier				
3:3	Institutet för språk och folkminnen	+11	+11	+10	+10
4:1	Statens konstråd	-1	-1	-1	-1
4:2	Konstnärlig gestaltning av den gemensamma miljön	-10	-10	-10	-10
4:3	Nämnden för hemslöjdsfrågor	+5	+5	+5	+5
4:4	Bidrag till bild- och formområdet				
5:1	Konstnärsnämnden	-1	-1	-1	-1
5:2	Ersättningar och bidrag till konstnärer	-33	-33	-33	-33
6:1	Riksarkivet	+6	+6	+6	+6
7:1	Riksantikvarieämbetet	+57	+64	+64	+64
7:2	Bidrag till kulturmiljövård	+12	+12	+12	+12
7:3	Kyrkoantikvarisk ersättning	+100	+100	+100	+100
8:1	Centrala museer: Myndigheter	-88	-88	-88	-88
8:2	Centrala museer: Stiftelser	+10	+10	+10	+10
8:3	Bidrag till vissa museer	+11	+11	+11	+11
8:4	Riksutställningar	+3			
8:5	Forum för levande historia	-10	-10	-10	-10
8:6	Statliga utställningsgarantier och inköp av vissa kulturföremål				
9:1	Nämnden för statligt stöd till trossamfund	+5	+5	+5	+5
9:2	Stöd till trossamfund	-31	-31	-31	-31
10:1	Filmstöd	-208	-208	-200	-175
11:1	Utbyte av tv-sändningar mellan Sverige och Finland	+1	+1	+1	+1
11:2	Forskning och dokumentation om medieutvecklingen				
11:3	Avgift till Europeiska audiovisuella observatoriet				
11:4	Statens medieråd				
11:5	Stöd till taltidningar	+6	+6	+6	+6
12:1	Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor	+15	+15	+15	+15
12:2	Bidrag till nationell och internationell ungdomsverksamhet	-23	-23	-23	-23
12:3	Särskilda insatser inom ungdomspolitiken				
13:1	Stöd till idrotten	-85	-96	-96	-96
13:2	Bidrag till allmänna samlingslokaler	-20	-20	-20	-20
13:3	Bidrag för kvinnors organisering	-28	-28	-28	-28
13:4	Stöd till friluftorganisationer	+65	+65	+65	+65
13:5	Bidrag till riksdagspartiers kvinnoorganisationer	-15	-15	-15	-15
14:1	Bidrag till folkbildningen	-310	-344	-344	-344
14:2	Bidrag till tolkutbildning	-28	-34	-35	-35
14:3	Särskilda insatser inom folkbildningen	-175	-150	-136	-41
14:4	Särskilt utbildningsstöd				
15:1	Lotteriinspektionen				

<i>Nya anslag</i>				
Kulturarvs-ROT	+160	+160	+160	+160
Kulturarvsfond	+100	+100	+100	+100
Skapande äldreomsorg	+35	+35	+35	+35
Öppna museer	+140	+140	+140	+140
Kulturresevat	+30	+30	+30	+30
Stimulansbidrag kulturmiljökompetens	+50	+50	+50	+50
Stimulansbidrag kultur i vården	+35	+35	+35	+35
Kulturlotsar och Sverigecenter	+295	+295	+295	+295
Summa	+104	+63	+123	+241

12.1.18 Utgiftsområde 18 Samhällsplanering, bostadsförsörjning och byggande samt konsumentpolitik

1:6 Lantmäteriet	+100	+100	+100	+100
1:7 Energieffektivisering och renovering av flerbostadshus och utomhusmiljöer	-750	-750	-750	-750
1:8 Stöd till kommuner för ökat bostadsbyggande	-1 800	-1 300	-1 300	-1 300
1:9 Investeringsstöd för anordnande av hyresbostäder och bostäder för studerande	-2 000	-2 350	-2 350	-2 250
<i>Nya anslag</i>				
3:1 Regional bostadsplanering	+50	+50	+50	+50
3:2 Tillgänglighetsanpassning av bostäder	+25	+25	+25	+25
Summa	-4 375	-4 225	-4 225	-4 125

12.1.19 Utgiftsområde 19 Regional tillväxt

Inga omprioriteringar föreslås.

12.1.20 Utgiftsområde 20 Allmän miljö- och naturvård

1:1 Naturvårdsverket				
1:2 Miljöövervakning m.m.	-15	-15	-15	-15
1:3 Åtgärder för värdefull natur	-248	-248	-248	-248
1:4 Sanering och återställning av förorenade områden	+20	+20	+20	+20
1:6 Kemikalieinspektionen	+10	+10	+10	+10
1:8 Supermiljöbilspremie	-700			
1:9 Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut	-11	-11	-11	-11
1:10 Klimatanpassning	-30	-30	-30	-30
1:11 Åtgärder för havs- och vattenmiljö	+150	+150	+150	+150
1:12 Insatser för internationella klimatinvesteringar		-300	-300	-300
1:14 Hållbara städer	-5			
1:15 Skydd av värdefull natur	-868	-868	-868	-868
1:17 Klimatinvesteringar	-700	-700	-700	-700
2:2 Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande: Forskning	+15	+15	+15	+15
<i>Nya anslag</i>				
3:1 Laddinfrastruktur	+100	+100	+100	+100
Summa	-2 282	-1 877	-1 877	-1 877

12.1.21 Utgiftsområde 21 Energi

1:1 Statens energimyndighet	-15	-15	-15	
1:3 Stöd för marknadsintroduktion av vindkraft	-10	-10	-10	-10
1:4 Energiforskning	-25	-150	-150	-150
1:6 Planeringsstöd för vindkraft	-15	-15	-15	
1:8 Energiteknik	-440	-440	-440	
1:9 Elberedskap	-25	-25	-25	
<i>Nya anslag</i>				
2:1 Forskningsreaktor för fjärde generationens kärnkraft	+25	+150	+150	+150
2:2 Investeringsstöd biogas	+100	+100	+100	+100
2:3 Vätgasstrategi	+50	+50	+50	+50
Summa	-355	-355	-355	+140

12.1.22 Utgiftsområde 22 Kommunikationer

1:1 Utveckling av statens transportinfrastruktur	-1 130	-1 630	-1 080	-1 100
1:2 Vidmakthållande av statens transportinfrastruktur	+2 000	+2 000		
1:3 Trafikverket	+3	+3	+3	+3
1:4 Ersättning för sjöräddning och fritidsbåtsändamål	+277	+277	+277	+277
1:9 Statens väg- och transportforskningsinstitut	+1	+1	+1	+1
1:12 Transportstyrelsen	+6	+6	+6	+6
1:13 Trafikanalys	+1	+1	+1	+1
<i>Nya anslag</i>				
3:1 Marknadspott	+1 000	+1 000	+1 000	+1 000
Summa	+2 158	+1 658	+208	+188
<i>Specificering av anslagsförändringar</i>				
1:1 Kontaktledning	+20	+20	+20	
1:1 Jordskredssäkra Göta älv	+50	+100	+100	+100
1:1 Nya slussar Göta älv	+50	+150	+200	+300
1:1 ERTMS	-1 000	-1 400	-1 400	-1 500
1:1 Cykelinfrastruktur	-250	-500		
1:2 Förebyggande underhåll befintlig järnväg	+2 000	+2 000		
1:3 Trafikverket	+3	+3	+3	+3
1:4 Isbrytning	+250	+250	+250	+250
1:4 Farledsreduktion för fartyg som tömmer sin latrin i hamn	+27	+27	+27	+27
1:9 Statens väg- och transportforskningsinstitut	+0,7	+0,7	+0,7	+0,7
1:12 Transportstyrelsen	+6	+6	+6	+6
1:13 Trafikanalys	+1	+1	+1	+1
3:1 Marknadspott	+1 000	+1 000	+1 000	+1 000

12.1.23 Utgiftsområde 23 Areella näringar, landsbygd och livsmedel

1:2 Insatser för skogsbruket	+50	+50	+50	+50
1:5 Djurhälsovård och djurskyddsfrämjande åtgärder	+5	+10	+10	+10
1:7 Ersättningar för viltskador m.m.	+5	+5	+5	+5
1:12 Stödåtgärder för fiske och vattenbruk	+25	+25	+25	+25
1:14 Livsmedelsverket	+20	+20	+20	+20
<i>Nya anslag</i>				

2:1	Djurvålfärdsersättning	+338	+338	+338	+338
2:2	Höjd återbetalning av skatt på diesel för jord- och skogsbruk	+1 565	+1 565	+1 565	+1 565
	Summa	+2 008	+2 013	+2 013	+2 013

12.1.24 Utgiftsområde 24 Näringsliv

1:1	Verket för innovationssystem	-30	-30	-30	-30
1:2	Verket för innovationssystem: Forskning och utveckling	-493	-493	-493	-493
1:4	Tillväxtverket	+20	+20	+20	+20
1:6	Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser	+10	+10	+10	+10
1:7	Turistfrämjande	+25	+45	+45	+55
1:8	Sveriges geologiska undersökning	+22	+22	+22	+22
1:9	Geovetenskaplig forskning	+4	+4	+4	+4
1:12	Bidrag till Ingenjörsvetenskapsakademien	+1	+1	+1	+1
	Summa	-441	-421	-421	-411

12.1.25 Utgiftsområde 25 Allmänna bidrag till kommuner

1:1	Kommunalekonomisk utjämning	-25 962	-31 508	-40 006	-47 814
1:4	Stöd med anledning av flyktingsituationen	-7 000	-7 000	-5 000	-3 000
	<i>Nya anslag</i>				
2:1	Stöd till offentliganställd personal och välfärdens kärnverksamhet	+7 000	+5 000	+5 000	+5 000
	Summa	-25 962	-33 508	-40 006	-45 814
	<i>Specificering av anslagsförändringar</i>				
2:1	Rätt till heltid	+4 400	+4 400	+4 400	+4 400
	Omvårdnadslyftet	+250	+250	+250	+250
	Arbetsmiljö och löner	+2 350	+350	+350	+350

12.1.26 Utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m.

Inga omprioriteringar föreslås.

12.1.27 Utgiftsområde 27 Avgiften till Europeiska unionen

Inga omprioriteringar föreslås.

13 Statsbudgeten och den offentliga sektorn

13.1 Utgiftstak för staten

Miljoner kronor, avvikelser från regeringen

	2017	2018	2019	2020
Takbegränsade utgifter	-38 467	-56 211	-64 369	-66 720
Budgeteringsmarginal	+38 467	+56 211	+64 369	+66 720
Utgiftstak för staten	±0	±0	±0	±0

13.2 Statsbudgetens inkomster

Statsbudgetens inkomster (SD)

Miljoner kronor, avvikelser från regeringen

	2017	2018	2019	2020
Direkta skatter på arbete	-8 564	-11 876	-13 414	-14 711
Indirekta skatter på arbete	-200	-38 000	-39 700	-41 400
Skatt på kapital	+800	+9 100	+9 600	+10 000
Skatt på konsumtion och insatsvaror	+7 754	+5 302	+4 443	+2 983
Offentliga sektorns skatteintäkter (periodiserat)	-210	-35 474	-39 071	-43 128
avgår skatter från andra sektorer	-22 766	-22 204	-22 366	-22 769
Statens skatteintäkter (periodiserat)	-22 976	-57 678	-61 437	-65 897
Periodiseringar	±0	±0	±0	±0
Statens skatteinkomster (kassamässigt)	-22 976	-57 678	-61 437	-65 897
Övriga inkomster (kassamässigt)	±0	±0	-3 500	-3 600
Statsbudgetens inkomster (kassamässigt)	-22 976	-57 678	-64 937	-69 497

13.3 Statsbudgetens saldo och statsskulden

Miljoner kronor, avvikelser från regeringen

	2017	2018	2019	2020
Statsbudgetens inkomster	-22 976	-57 678	-64 937	-69 497
därav inkomster av försåld egendom	±0	±0	±0	±0
Statsbudgetens utgifter	-40 967	-58 711	-66 869	-69 220
därav statsskuldsräntor	±0	±0	±0	±0
Riksgäldskontorets nettoutlåning	-2 500	-2 500	-2 500	-2 500
kassamässig korrigerings	±0	±0	±0	±0
Statsbudgetens saldo	+17 991	+1 033	+1 932	-277
Statsskuld vid årets slut	-17 991	-19 023	-20 955	-20 678

13.4 Den offentliga sektorns finanser

Miljoner kronor, avvikelse från regeringen

	2017	2018	2019	2020
Offentlig sektors inkomster	-210	-35 474	-42 571	-46 728
Offentlig sektors utgifter	-18 301	-36 006	-44 303	-46 752
Finansiellt sparande i offentlig sektor	+18 091	+532	+1 732	+24
Staten	+17 991	+1 033	+1 932	-277
Ålderspensionssystemet	+100	-500	-200	+300
Kommunsektorn	+1	±0	±1	±0

Finansiellt sparande i procent av BNP (nivå) 0,1 procent 0,0 procent 0,8 procent 1,5 procent

13.5 Kommunsektorns finanser

Kommunsektorns finanser (SD)

Miljoner kronor, avvikelse från regeringen

	2017	2018	2019	2020
Kommunal inkomstskatt	+22 766	+22 204	+22 366	+22 769
Kapitalinkomster och övriga inkomster	±0	±0	±0	±0
Statsbidrag under utgiftsområde 25	-25 962	-33 508	-40 006	-45 814
därav ekonomiska regleringar	±0	±0	±0	±0
Statsbidrag från övriga utgiftsområden	±0	±0	±0	±0
Inkomster totalt	-3 196	-11 304	-17 640	-23 045
Utgifter	-3 197	-11 304	-17 641	-23 045
Finansiellt sparande i kommunsektorn	+1	±0	±1	±0

13.6 Förslag till utgiftsramar 2017

Tusental kronor

Utgiftsområde	Regeringens förslag	Avvikelse från regeringen (SD)
1 Rikets styrelse	13 268 476	-609 500
2 Samhällsekonomi och finansförvaltning	15 258 562	+192 000
3 Skatt, tull och exekution	10 985 564	+375 000
4 Rättsväsendet	42 466 641	+2 667 000
5 Internationell samverkan	1 913 291	+841 000
6 Försvar och samhällets krisberedskap	50 254 364	+2 092 000
7 Internationellt bistånd	34 990 005	+1 050 000
8 Migration	32 580 319	-12 520 480
9 Hälsovård, sjukvård och social omsorg	68 496 164	+2 743 800
10 Ekonomisk trygghet vid sjukdom och funktionsnedsättning	107 051 805	+4 410 000
11 Ekonomisk trygghet vid ålderdom	34 774 451	+5 167 100
12 Ekonomisk trygghet för familjer och barn	89 491 398	-506 600
13 Integration och jämställdhet	32 635 380	-16 747 646
14 Arbetsmarknad och arbetsliv	75 656 514	+2 472 000

15	Studiestöd	22 433 999	+400 000
16	Utbildning och universitetsforskning	72 381 263	-1 347 143
17	Kultur, medier, trossamfund och fritid	14 521 254	+104 251
18	Samhällsplanering, bostadsförsörjning och byggande samt konsumentpolitik	6 764 560	-4 375 000
19	Regional tillväxt	3 595 481	±0
20	Allmän miljö- och naturvård	8 403 539	-2 282 000
21	Energi	2 876 898	-355 000
22	Kommunikationer	55 114 917	+2 157 700
23	Areella näringar, landsbygd och livsmedel	17 189 401	+2 008 000
24	Näringsliv	6 456 020	-441 000
25	Allmänna bidrag till kommuner	105 554 920	-25 962 000
26	Statsskuldräntor m.m.	16 467 790	±0
27	Avgiften till Europeiska unionen	29 586 305	±0
	Summa utgiftsområden	971 169 281	-38 466 518
	Minskning av anslagsbehållningar	-7 019 457	±0
	Summa utgifter	964 149 824	-38 466 518
	Myndigheters m.fl. in- och utlåning i Riksgäldskontoret, netto	8 225 872	-2 500 000
	Kassamässig korrigerering	±0	±0
	Summa	972 375 696	-40 966 518

13.7 Förslag till utgiftsramar 2018–2020

Miljoner kronor

Utgiftsområde	Avvikelse från regeringen (SD)		
	2018	2019	2020
1 Rikets styrelse	-656	-700	-733
2 Samhällsekonomi och finansförvaltning	+202	+202	+202
3 Skatt, tull och exekution	+410	+464	+479
4 Rättsväsendet	+3 695	+4 665	+4 980
5 Internationell samverkan	+852	+867	+886
6 Försvar och samhällets krisberedskap	+3 811	+9 900	+10 708
7 Internationellt bistånd	-1 980	-3 995	-5 000
8 Migration	-8 735	-6 878	-5 748
9 Hälsovård, sjukvård och social omsorg	+2 956	+3 604	+3 774
10 Ekonomisk trygghet vid sjukdom och funktionsnedsättning	+4 600	+4 800	+4 900
11 Ekonomisk trygghet vid ålderdom	+4 976	+5 094	+5 316
12 Ekonomisk trygghet för familjer och barn	-1 832	-2 963	-3 933
13 Integration och jämställdhet	-25 811	-25 584	-22 151
14 Arbetsmarknad och arbetsliv	-1 835	-9 718	-11 401
15 Studiestöd	+400	+400	+400
16 Utbildning och universitetsforskning	-612	+15	+247
17 Kultur, medier, trossamfund och fritid	+63	+123	+241
18 Samhällsplanering, bostadsförsörjning och byggande samt konsumentpolitik	-4 225	-4 225	-4 125

19 Regional tillväxt	±0	±0	±0
20 Allmän miljö- och naturvård	-1 877	-1 877	-1 877
21 Energi	-355	-355	+140
22 Kommunikationer	+1 658	+208	+188
23 Areella näringar, landsbygd och livsmedel	+2 013	+2 013	+2 013
24 Näringsliv	-421	-421	-411
25 Allmänna bidrag till kommuner	-33 508	-40 006	-45 814
26 Statskuldräntor m.m.	±0	±0	±0
27 Avgiften till Europeiska unionen	±0	±0	±0
Summa utgiftsområden	-56 211	-64 369	-66 720
Minskning av anslagsbehållningar	±0	±0	±0
Summa utgifter	-56 211	-64 369	-66 720
Myndigheters m.fl. in- och utlåning i Riksgäldskontoret, netto	-2 500	-2 500	-2 500
Kassamässig korrigering	±0	±0	±0
Summa	-58 711	-66 869	-69 220

13.8 Beräkning av statsbudgetens inkomster 2017

Tusental kronor

Inkomsttitel	Regeringens förslag	Avvikelse från regeringen (SD)
1100 Direkta skatter på arbete	644 673 535	-8 564 000
1111 Statlig inkomstskatt	61 098 753	+470 000
1115 Kommunal inkomstskatt	706 130 347	+22 766 000
1120 Allmän pensionsavgift	119 147 538	±0
1130 Artistskatt	1 865	±0
1140 Skattereduktioner	-241 704 968	-31 800 000
1200 Indirekta skatter på arbete	559 224 218	-200 000
1210 Arbetsgivaravgifter	541 881 353	-200 000
1240 Egenavgifter	13 258 814	±0
1260 Avgifter till premiepensionssystemet	-37 182 250	±0
1270 Särskild löneskatt	44 624 694	±0
1280 Nedsättningar	-3 825 487	±0
1290 Tjänstegruppliv	467 094	±0
1300 Skatt på kapital	228 671 126	+800 000
1310 Skatt på kapital, hushåll	60 991 059	±0
1320 Skatt på företagsvinster	113 738 004	+800 000
1330 Kupongskatt	5 141 524	±0
1340 Avkastningsskatt	3 723 364	±0
1350 Fastighetsskatt	32 322 340	±0
1360 Stämpelskatt	12 754 835	±0
1400 Skatt på konsumtion och insatsvaror	542 572 582	+7 754 000
1410 Mervärdesskatt, hushåll	413 751 188	+5 714 000
1420 Skatt på alkohol och tobak	26 197 083	±0
1430 Energiskatt	46 894 982	+1 600 000

1440 Koldioxidskatt	23 657 241	+1 520 000
1450 Övriga skatter på energi och miljö	4 443 485	-1 080 000
1470 Skatt på vägtrafik	20 589 934	±0
1480 Övriga skatter	7 038 669	±0
1500 Skatt på import	6 544 499	±0
1600 Restförda och övriga skatter	11 329 183	±0
1700 Avgående poster, skatter till EU	-6 544 499	±0
Offentliga sektorns skatteintäkter (periodiserat)	1 986 470 644	-210 000
1800 Avgående poster, skatter till andra sektorer	-968 068 432	-22 766 000
Statens skatteintäkter (periodiserat)	1 018 402 212	-22 976 000
1900 Periodiseringar	5 312 418	±0
1000 Statens skatteinkomster	1 023 714 630	-22 976 000
Övriga inkomster (kassamässigt)	-43 980 801	±0
2000 Inkomster av statens verksamhet	27 763 799	±0
3000 Inkomster av försåld egendom	5 000 000	±0
4000 Återbetalning av lån	691 450	±0
5000 Kalkylmässiga inkomster	11 294 000	±0
6000 Bidrag m.m. från EU	11 271 830	±0
7000 Avräkningar m.m. i anslutning till skattesystemet	-100 001 880	±0
8000 Utgifter som redovisas som krediteringar på skattekonto	±0	±0
Statsbudgetens inkomster (kassamässigt)	979 733 829	-22 976 000

13.9 Beräkning av statsbudgetens inkomster 2018–2020

Miljoner kronor

Inkomsttitel	Avvikelse från regeringen (SD)		
	2018	2019	2020
1100 Direkta skatter på arbete	-11 876	-13 414	-14 711
1111 Statlig inkomstskatt	-880	-880	-880
1115 Kommunal inkomstskatt	+22 204	+22 366	+22 769
1120 Allmän pensionsavgift	±0	±0	±0
1130 Artistskatt	±0	±0	±0
1140 Skattereduktioner	-33 200	-34 900	-36 600
1200 Indirekta skatter på arbete	-38 000	-39 700	-41 400
1210 Arbetsgivaravgifter	-38 000	-39 700	-41 400
1240 Egenavgifter	±0	±0	±0
1260 Avgifter till premiepensionssystemet	±0	±0	±0
1270 Särskild löneskatt	±0	±0	±0
1280 Nedsättningar	±0	±0	±0
1290 Tjänstegruppliv	±0	±0	±0
1300 Skatt på kapital	+9 100	+9 600	+10 000
1310 Skatt på kapital, hushåll	±0	±0	±0
1320 Skatt på företagsvinster	+9 100	+9 600	+10 000
1330 Kupongskatt	±0	±0	±0
1340 Avkastningsskatt	±0	±0	±0
1350 Fastighetsskatt	±0	±0	±0
1360 Stämpelskatt	±0	±0	±0
1400 Skatt på konsumtion och insatsvaror	+5 302	+4 443	+2 983
1410 Mervärdesskatt, hushåll	+4 962	+4 643	+4 323
1420 Skatt på alkohol och tobak	±0	±0	±0
1430 Energiskatt	+1 700	+1 800	+1 800
1440 Koldioxidskatt	+810	-20	-1 160
1450 Övriga skatter på energi och miljö	-2 170	-1 980	-1 980
1470 Skatt på vägtrafik	±0	±0	±0
1480 Övriga skatter	±0	±0	±0
1500 Skatt på import	±0	±0	±0
1600 Restförda och övriga skatter	±0	±0	±0
1700 Avgående poster, skatter till EU	±0	±0	±0
Offentliga sektorns skatteintäkter (periodiserat)	-35 474	-39 071	-43 128
1800 Avgående poster, skatter till andra sektorer	-22 204	-22 366	-22 769
Statens skatteintäkter (periodiserat)	-57 678	-61 437	-65 897
1900 Periodiseringar	±0	±0	±0
1000 Statens skatteinkomster	-57 678	-61 437	-65 897
Övriga inkomster (kassamässigt)	±0	-3 500	-3 600
2000 Inkomster av statens verksamhet	±0	-3 500	-3 600

3000 Inkomster av försåld egendom	±0	±0	±0
4000 Återbetalning av lån	±0	±0	±0
5000 Kalkylmässiga inkomster	±0	±0	±0
6000 Bidrag m.m. från EU	±0	±0	±0
7000 Avräkningar m.m. i anslutning till skattesystemet	±0	±0	±0
8000 Utgifter som redovisas som krediteringar på skattekonto	±0	±0	±0
Statsbudgetens inkomster (kassamässigt)	-57 678	-64 937	-69 497

[Motionärernas namn]

Oscar Sjöstedt (SD)

Jimmie Åkesson (SD)

Richard Jomshof (SD)

Carina Herrstedt (SD)

Sven-Olof Sällström (SD)

Mattias Karlsson (SD)

Paula Bieler (SD)

Aron Emilsson (SD)